

MAJ
2024

POROČEVALEC OBČINE POLZELA • 23. MAJ 2024

Poštnina plačana pri pošti 3313 Polzela

12
Intervju z Igorjem Verdevom

4
»Najtrdnjša prijateljstva med narodi so utemeljena na enakopravnosti, sodelovanju in zaupanju«

43
Olimpijski ogenj prižgal pred 40 leti

36
Savinjska planinska orientacijska liga

22
Na obisku v Krajevem odboru Ločica ob Savinji

46
Prvomajska budnica s Pihalnim orkestrom Cecilija Polzela

38
Polzelanka Pia Zoja Glavnik evropska prvakinja

54
Velika salamijada v Andražu nad Polzelo

33
Bralna značka v vrtcu

55
Mladinke Andraža nad Polzelo na gasilsko olimpijado

Poročevalec Občine Polzela
Številka 5, maj 2024
Datum izida: 23. 5. 2024
Letnik 12

Izdajatelj

Občina Polzela
 Malteška cesta 28
 3313 Polzela

Uredništvo

Glavna in odgovorna urednica:
 Jolanda Železnik

Tehnična urednica:

Manuela Mlakar Podgoršek

Programski sodelavci
(po abecedi):

Mihael Frankovič

Manuela Mlakar Podgoršek

Špela Ožir

mag. Bernardka Sopčič

Blaž Turnšek

Kontakt uredništva

Naslov: Malteška cesta 28,
 3313 Polzela
 Telefon: 03/703 32 00
 E-pošta:
 urednistvo-polzelan@polzela.si

Fotografije

Tone Tavčer, Špela Ožir, Bina Plaznik, Jan Korošec, Pia Zoja Glavnik - osebni arhiv, arhiv društev Občine Polzela, arhiv OŠ Polzela, arhiv Občine Polzela, splet

Lektoriranje

Lektoris, Lea Felicijan, s. p.

Oblikovanje

DIS, Tina Čas, s. p.

Tisk

Kreativna fabrika, d. o. o.

Naklada

2400 izvodov

Fotografija na naslovnici

Jan Korošec

Polzelan, poročevalec Občine Polzela, je vpisan v razvid medijev pri Ministrstvu za izobraževanje, znanost, kulturo in šport Republike Slovenije pod zaporedno številko 1734.

Glasilo brezplačno prejemajo vsa gospodinjstva v Občini Polzela. Če glasila niste prejeli na dom, ga prejmete brezplačno v TIC Polzela ali na Občini Polzela.

Na voljo je tudi v elektronski obliki na spletni strani občine www.polzela.si.

Dragi bralci Polzelana, vabljeni k sodelovanju!

Uredniški odbor vas vabi, da obogatite vsebino Polzelana s svojimi prispevki. Prispevke (besedilo in fotografije) za naslednjo številko Polzelana zbiramo na uredništvu Polzelana, Malteška cesta 28, 3313 Polzela, po elektronski pošti: urednistvo-polzelan@polzela.si, do 12. 6. 2024. Zraven navedite avtorja in kontaktno telefonsko številko. Uredništvo si pridržuje pravico do lektur, krajšanja člankov in izbora fotografij po lastni presoji. Za vsebino in točnost podatkov odgovarja avtor prispevka. Uredništvo tudi presoja in odloča o primernosti prispevka za objavo.

Naslednja številka izide 20. 6. 2024.

Spoštovane Polzelanke, spoštovani Polzelani, lepo pozdravljeni!

Sonce nas že nekaj časa razvaja s toplimi žarki, zato imamo upravičeno občutek, da je pred vrati poletje. Vendarle pa maj še ne pomeni tistega pravega brezskrbnega poletja, ko lahko vsaj malo pozabimo na vsakdanje skrbi, nenehno hitenje in delo ter si odpočijemo. Mesec maj za šolarje in učitelje pomeni vrsto zadnjih ocenjevanj znanja, za kmete spravilo prve košnje in spomladanske setve, za vrtičkarje priložnost za prve posevke, za verne čas šmarničnih pobožnosti, za vse pa obdobje, ko lahko svojo zimsko garderobo končno zamenjamo z lahkotnejšimi oblačili.

Kot ste verjetno že opazili, letos uvodne besede našega občinskega glasila pišemo tisti, ki nam je bilo zaupano, da v občinskem svetu zastopamo interese občanov. Eden izmed mojih predhodnikov je zapisal, da nas boste lahko tako bolje spoznali, k čemur dodajam svoj košček. Sem učiteljica razrednega pouka in mamica skoraj leto in pol staremu fantku. Živim v Založah. Polzela je moj rodni kraj, zato mi je zanj resnično mar. Želim si, da sledimo napredku, da se kraj razvija, vendarle pa pri tem ne smemo pozabiti, da je Polzela podeželje in kot taka že od nekdaj privlačna za mimoidoče turiste.

Na pragu meseca smo praznovali praznik dela. Starejši ljudje radi rečejo, da je vsako delo častno. Strinjam se z njimi, četudi se dandanes prevečkrat zdi, da lahko človek brez ali z malo dela ravno tako uspe. Prvomajski prazniki za številne pomenijo čas prvih piknikov in začetek sezone žara. Ker živim na kmetiji, vem, da je takrat dela največ in ni časa za zabavo. Zato, spoštovani sokrajani, nikar ne bodite nejevoljni, ko se bo sosedov kmet s traktorjem prihodnjič peljal mimo vaše hiše ravno v trenutku, ko boste sedeli za polno mizo ali dremali v senci, ampak ga raje prijazno pozdravite in bodite hvaležni, da lahko uživate proste dni.

Letošnji prvi maj je bil za Slovence pomemben tudi zato, ker je minilo dvajset let od vstopa Slovenije v Evropsko unijo. Gre za pomemben mejnik naše zgodovine, saj smo se pridružili večmilijonski družini različnih narodov in kljub svoji majhnosti dobili priložnost soustvarjanja evropske politike.

Spoštovani občanke in občani, želim vam prijeten preostanek majskih dni, kjer koli že jih boste preživeli: v službi, šoli, na morju, doma. Hvala, ker skupaj z nami oblikujete občino, in dobrodošli, da nam zaupate, kje še vidite priložnosti za spremembe.

Polzelan, ki je pred vami, naj bo prijetno in lahkotno čtivo ob kavi.

Monika Rakun

»Najtrdnjša prijateljstva med narodi so utemeljena na enakopravnosti, sodelovanju in zaupanju«

Prekrasno vreme je v sobotnem popoldnevu, 11. maja 2024, v Andraž nad Polzelo privabilo ogromno ljudi od blizu in daleč. Prišli so vsi, ki so se želeli pokloniti spominu na letalce, ki jim je nebo nad Andražem nad Polzelo nudilo zadnji pogled.

Umrli so ob strmoglavljenju ameriškega bombnika B-17. Stari so bili komaj nekaj več kot dvajset let. Posadko so sestavljali naslednji izkušeni letalci: pilot Herman S. Lavine, kopilot Arthur L. Hyatt, navigator George J. Seamans, bombardir Louis M. Boehm, letalski inženir oziroma zgornji strelec Micheal A. Crocchia, radiooperater oziroma strelec Harold E. Hansen, spodnji strelec Virgil Lazar, stranska strelca Oscar Rome in Kenneth C. Cook ter zadnji strelec Robert R. Cary. 19. marca 1944, torej pred osemdesetimi leti, so se končale njihove sanje. Ugasnila so mlada življenja osmih letalcev, dva sta strmoglavljenje preživel.

▲ Predsednica Republike Slovenije dr. Nataša Pirc Musar med slavnostnim nagovorom

▲ Veleposlanica Jamie Lindler Harpootlian med govorom ob prisotnosti prevajalca Gašperja Kvartiča

Spominske slovesnosti, ki je bila že deseta zapored, so se udeležili pomembni gostje. Predsednica Republike Slovenije Njena Ekselenca dr. Nataša Pirc Musar je bila slavnostna govornica. Predsednica republike in vrhovna poveljnica obrambnih sil se je v slavnostnem govoru poklonila padlim članom posadke, pogumu ljudi pri skupnem boju proti nacizmu in fašizmu ter zavezništvu med narodi. Po njenih besedah je Andraž nad Polzelo postal simbol prijateljstva in zavezništva med dvema narodoma in državama, ki sta se pred osemdesetimi leti skupaj bojevala proti fašizmu in nacizmu, zato se je zahvalila krajanke in krajanom, da tako spoštljivo in redno ohranjajo spomin na ta dogodek, ki je postal temelj slovensko-ameriškega prijateljstva in zavezništva.

Besede hvaležnosti za podporo tej obeležitvi je namenila tudi ameriški veleposlanici Jamie L. Harpootlian in njenim sodelavcem, ki vsako leto izkažejo naklonjenost tej obletnici in krepitevi prijateljstva med državama in ljudmi. Takole je povedala: »Dragi krajanke in krajan, dovolite, da se vam in celotni lokalni skupnosti zahvalim, ker ohranjate spomin na zgodovinske dogodke in ga predajate mladim generacijam, da bodo odgovorni in sočutni državljani Slovenije, Evrope in sveta. Spomin ne sme nikoli zbledeti.

Pretekle napake in grozote druge svetovne vojne se ne smejo nikoli več ponoviti. Slovenija temelji na miroljubnosti, kljubovanju in boju. To so dejstva, ki morajo nenehno tleti v prsih vsakega posameznika. Uglašeno bitje dveh milijonov src, ki dobro mislijo, pa vodi v sožitje in razvoj. To je največ, kar si lahko želimo za prihodnje generacije. Hvala tudi prijateljem in gostom iz Združenih držav Amerike, veleposlanici Jamie L. Harpootlian ter njenim sodelavcem, ki vsako leto izkazujejo naklonjenost tej obletnici in krepitevi prijateljstva med državama in ljudmi. To nam veliko pomeni. Naj živita mir in prijateljstvo med narodi.«

Predsednica je še povedala: »Ob osemdeseti obletnici sestrelitve ameriškega bombnika in smrti osmih pripadnikov posadke je prav, da se poklonimo njihovega spominu in vsemu, kar predstavljajo: skupnemu boju, zavezništvu med narodi, žrtvovanju, pogumu in neprecenljivosti svobode. Njihova žrtev in žrtve številnih drugih doma in po svetu so omogočile, da danes živimo na svoji zemlji, v svoji državi in da lahko samostojno odločamo o svoji prihodnosti. Želim si, da bi lahko k temu dodala, da živimo tudi v miru. Vendar žal ni tako – ljudje v Ukrajini, Gazi, Izraelu, Sudanu in drugje po svetu trpijo. Za spoštovanje mednarodnega miru in varnosti moramo države članice Združenih narodov še veliko narediti.«

▲ Župan Jože Kužnik v zahvalnem nagovoru, desno moderatorka prireditve Jolanda Železnik

Častna straža Slovenske vojske in obrambnih sil ZDA pred polaganjem vencev k spominski plošči

Zbrane je nagovorila tudi veleposlanica Združenih držav Amerike v Republiki Sloveniji Njena Ekselenca Jamie Lindler Harpootlian. Opozorila je na družbene izzive, s katerimi se spopadamo danes in so "srhljivo podobni tistim, ki so svetu grozili leta 1944".

Nekaj svojih misli je z navzočimi delil tudi gostitelj Jože Kužnik, župan Občine Polzela. Poudaril je, da sta bila za vojaške letalce pogum in volja močnejša od bojazni.

Kot vsako leto sta bila tudi letos položena venca v spomin njim, ki jim je slovensko nebo nudilo zadnji pogled, in opomin vsem nam, da je nujno vsa nesoglasja tega sveta reševati na miren in strpen način. Venec je pred spominsko

obeležje najprej položila predsednica Republike Slovenije dr. Nataša Pirc Musar, za njo pa še veleposlanica Združenih držav Amerike v Republiki Sloveniji Jamie Lindler Harpootlian. Sledil je prelet dveh slovenskih vojaških letal Pilatus PC - 9.

Za ameriške letalce in vse, ki se niso vrnili, ter za mir v svetu je molil gospod Matej Jakopič, vojaški vikar. Slovesnost so sooblikovali Policijski orkester, ki ga vodi Roman Grabner, ter praporščaki društev, združenj in organizacij, ki jim je poveljeval višji štabni vodnik Srečko Skočir. Glasbenice - harfistka Naja Mohorič, violinistka Margarita Ulokina in vokalistka Tina Debevec Dragoš - so s čutnim in čustvenim glasbenim programom naredile dogodek, ki sem ga vodila Jolanda Železnik, še bolj veličasten.

Po zaključku uradnega dela je sledilo druženje s pogostitvijo za vse navzoče. Člani Gobarsko-mikološkega društva Polzela so pripravili okusen obrok, ki se mu tudi predsednica Republike Slovenije ni odrekla. Vonj po domačem kruhu in domači potici je zadržal obiskovalce, da so se družili še kar nekaj časa, za to pa so poskrbele članice kulinarčne sekcije Andraž nad Polzelo.

Priprava dogodka, ki smo mu bili priča, je izjemen organizacijski zalogaj. Zahteva protokol, ki ne dopušča odstopanj. Da vse poteka, kot je treba, so potrebna dolgotrajna usklajevanja, ki jim je kos le malokdo. Lidija Praprotnik je s svojo izkušnostjo poskrbela za popolno in brezhibno izvedbo. Z ekipo ljudi, katerim se je župan v svojem nagovoru zahvalil, je dan slovensko-ameriškega prijateljstva 2024 dogodek, ki odmeva. Na tem mestu še enkrat izrekamo zahvalo: Režijskemu obratu Občine Polzela, članom PGD Andraž, Gobarsko-mikološkemu društvu Polzela, Športnemu društvu Andraž in Turističnemu društvu Občine Polzela, andražkim mladincem in ekipi pridnih gospodinj v kuhinji, ki so skrbele, da je vse potekalo umirjeno in diskretno.

Jolanda Železnik

Hvala vsem, ki ste dodali svoj kamenček v mozaik dneva slovensko-ameriškega prijateljstva 2024. Če bi manjkal le eden, mozaik ne bi bil popoln. Iskrena hvala vsem.

Poklon predsednice in veleposlanice pred spominsko ploščo in prelet slovenskih vojaških letal Pilatus PC - 9

Cesta olajša naša potovanja – celovita obnova ceste od vežice do cerkve v Andražu nad Polzelo

Da se v naši občini z vso vnemo gradi in obnavlja, vemo že dlje časa. Tokratni dogodek, ki je bil v nedeljo, 14. aprila 2024, po sveti maši, je bil le kamenček v mozaiku številnih pridobitev. V sklopu projekta je bila izvedena celovita obnova dotrajane dovozne ceste na relaciji vežica–cerkev Andraž nad Polzelo v dolžini 150 metrov.

Odstranjen je bil obstoječi asfalt, vozišče je razširjeno na 4 metre, umeščen je nov podporni zid z ograjo, na novo je urejenih 17 parkiranih mest. Opisana gradbena dela je izvajalo podjetje Sašo Cizej, s. p., po ceni 33.778,58 evra. Asfaltiranje vozišča je izvajala družba Strabag, d. o. o., iz sredstev Modu, po ceni 34.225,00 evra.

Na videz majhna, a za domačine velika pridobitev. Tudi če je cilj videti še tako daleč, ga ljudje, ki stopijo skupaj, zlahka dosežejo. Ko vsi dajo od sebe najboljše, je uspeh zagotovljen. V občini je veliko dogodkov, ko združeni dosežemo več, in nad tem bdi župan Jože Kužnik, ki je v pozdravnem nagovoru izrazil hvaležnost domačiji Blagotinšek za pripravljenost in posluh k ureditvi ceste z okolico.

Sledilo je simbolično odprtje ceste s prerezom traku. K prerezu so pristopili župan Občine Polzela Jože Kužnik, predsednik Krajevnega odbora Andraž nad Polzelo Tone Mešič in sosed Miha Sitar. Za lepo slovensko pesem je poskrbel Andraški oktet, ki je tako obogatil odprtje težko pričakovane ceste. Blagoslov je opravil andraški župnik Sandi Koren. Za povezovanje dogodka je poskrbela Marija Plaskan Hodnik, za družabni del s pogostitvijo pa so bile zaslužne andraške gospodinje. Vsem in vsakemu posebej iskrena hvala.

Lidija Praprotnik

 Slovesen prerez traku

OBČINA POLZELA

Vabljeni na občinsko proslavo ob dnevu državnosti

**V soboto,
22. junija 2024,
ob 20. uri
v Športnem parku Andraž nad Polzelo.**

Občina Polzela pristopa k izdelavi občinske celostne prometne strategije

Z veseljem vas obveščamo, da je Občina Polzela uspešno kandidirala na javnem razpisu Ministrstva za okolje, podnebje in energijo Republike Slovenije, s katerim je pridobila sredstva za pripravo Občinske celostne prometne strategije (OCPS). V naslednjih mesecih bodo potekale aktivnosti za pripravo novega strateškega dokumenta, s katerim bo občina v sodelovanju z občani in strokovno pomočjo določila vizijo razvoja na področju trajnostne mobilnosti za obdobje naslednjih sedmih let.

Kaj je OCPS?

OCPS je pomemben strateški dokument, s katerim načrtujemo in sprejemamo ukrepe na področju prometa, ob tem pa v središču postavljamo ljudi. Celostno načrtovanje prometa upošteva izkušnje tako majhnih kot večjih mest, njihove dobre prakse prenaša v lokalno okolje, med domače ljudi in domače navade s ciljem kakovostnega zagotavljanja dostopnosti in mobilnosti prebivalcev. Strokovna podlaga za izdelavo so nove, v letu 2021 izdane Nacionalne smernice za pripravo OCPS, ki vključujejo nasvete ob upoštevanju značilnosti manjših občin.

Občina Polzela je svojo prvo celostno prometno strategijo izdelala leta 2017, v novi finančni perspektivi pa vstopa v novi krog snovanja in načrtovanja prometa in trajnostne mobilnosti. Namen strategije je na podlagi konkretnih izkušenj in spoznanj, ki so se v zadnjih desetih letih nabrali skozi izvajanje tega koncepta na področjih mobilnosti, zagotoviti celovit in trajnostni pristop k upravljanju prometa, ki bo izboljšal kakovost življenja prebivalcev ter varoval okolje in javno zdravje s spodbujanjem trajnostnih načinov potovanja (hoja, kolesarjenje, souporaba prevoza, upo-

Na prvo mesto bomo postavili pešce, kolesarje in javni prevoz.

raba javnega prevoza ipd.). S strategijo želimo dati prednost izboljšanju prometne situacije s trajnostnimi, varnimi in učinkovitimi rešitvami, ob upoštevanju lokalnih potreb.

Vabilo k sodelovanju

V prihodnjih mesecih bomo skupaj z vami, prebivalci naše občine, in zunanji strokovnjaki aktivno pristopili k pri-

pravi dokumenta ter tako prepoznavali izzive, želje in realne možnosti za njihovo izvajanje. Skupaj bomo dorekli vizijo in cilje za doseganje strategije, na delavnicah in okroglih mizah pa prisluhnili vašim predlogom in idejam o skupnem načrtovanju. Že zdaj vas vabimo, da redno spremljate objave na naši spletni strani in v občinskih glasilih, da si boste pravočasno rezervirali čas za udeležbo na srečanjih. Vaše mnenje bo pomembno vplivalo na oblikovanje skupne prihodnosti, ki na prvo mesto postavlja pešce, kolesarje in javni prevoz.

Opredelili bomo ključne ukrepe na področju prometa, ki bodo vodili k vzpostavitvi trajnostnega prometnega sistema. Ta bo zagotavljal kakovostno dostopnost do bivališč, delovnih mest in storitev za vse, dal usmeritve za izboljšanje prometne varnosti, zmanjšanje onesnaževanja, emisije toplogrednih plinov in porabe energije, povečanje učinkovitosti potniškega prometa ter izboljšanje privlačnosti in kakovosti okolja. Celostno urejen promet namreč prinaša objektivno merljivo izboljšanje kakovosti bivanja in povečane možnosti lokalnih skupnosti za uspešen razvoj.

Financiranje EU

Projekt izdelave OCPS Občine Polzela bo sofinanciralo Ministrstvo za okolje, podnebje in energijo Republike Slovenije v sklopu javnega razpisa za sofinanciranje OCPS, ki se izvaja po programu evropske kohezijske politike v obdobju 2021-2027 v Sloveniji, prednostne naloge 5, »Trajnostna (čez)regionalna mobilnost in povezljivost«, specifičnega cilja RSO 3.2 »Razvoj in krepitev trajnostne, pametne in intermodalne nacionalne, regionalne in lokalne mobilnosti, odporne proti podnebnim spremembam, vključno z boljšim dostopom do omrežja TEN-T in čezmejno mobilnostjo«. Izvajalec projekta je podjetje RCI – Razvojni center Inženiringi Celje, d. o. o.

Matija Jurko

E-oskrba za bolj varno in samostojno bivanje na svojem domu

E-oskrba je storitev, ki starejšim, invalidom in kroničnim bolnikom omogoča samostojnejše, varnejše in bolj neodvisno bivanje v domačem okolju. Uporabnikom v primeru poškodbe ali boleznih omogoča preprosto 24-urno povezavo z asistenčnim centrom in organizacijo pomoči, če jo potrebujejo.

V sklopu projekta »E-oskrba na daljavo« Ministrstvo za solidarno prihodnost Republike Slovenije financira uporabo storitve. Uporaba e-oskrbe je tako za vse, ki izpolnjujejo razpisne pogoje, v celoti brezplačna do 30. junija 2025, ko začne veljati pravica do e-oskrbe iz zakona o dolgotrajni oskrbi. Projekt izvajata Telekom Slovenije in Zveza društev upokojencev Slovenije. Razpoložljive kvote so omejene, zanimanje pa je veliko.

Če želite e-oskrbo v sklopu projekta uporabljati brezplačno, čim prej izpolnite obrazec Izjava, ki je na voljo na spletnih straneh Telekoma Slovenije (www.telekom.si). Izjavo vam lahko v Telekomovih centrih tudi natisnejo, prav tako so obrazci na voljo na lokalnem društvu upokojencev.

Kako do brezplačne uporabe e-oskrbe?

Podpišite in izpolnite obrazec Izjava, ki je na voljo na spletnih straneh Telekoma Slovenije: <https://www.telekom.si/media/ubqfkk5/izjava-za-vkljucitev-v-projekt-e-oskrba-na-daljavo-ver-mar2024.pdf>.

Podpisano izjavo pošljite po pošti na naslov: Telekom Slovenije (za E-oskrbo), Cigaletova 15, 1000 Ljubljana ali prek e-pošte: eoskrba@telekom.si ali ga oddajte na lokalnem društvu upokojencev.

Pred pošiljanjem preverite, da je obrazec v celoti izpolnjen in podpisan. Prejete izjave se evidentirajo po vrstnem redu prejema, izvajalci vas bodo kontaktirali, ko vas bodo lahko vključili v projekt.

Kdo je upravičen do brezplačne e-oskrbe v sklopu projekta »E-oskrba na daljavo«?

Do brezplačne e-oskrbe so upravičeni polnoletni posamezniki, ki živijo doma in niso vključeni v celodnevne

oblike institucionalnega varstva ter izpolnjujejo vsaj enega izmed naslednjih pogojev:

- jim je v skladu s predpisi s področja invalidskega in pokojninskega zavarovanja priznana invalidnost ali
- v skladu s predpisi s področja invalidskega in pokojninskega zavarovanja prejema dodatek za pomoč in postrežbo ali
- so zaradi nevroloških oziroma nevroloških obolenj ogroženi za padec oziroma so zaradi kognitivnega upada pri demenci izpostavljeni različnim neželenim dogodkom v okolju ali
- imajo zaradi posledic bolezni, starostne oslabelosti, poškodb, invalidnosti, pomanjkanja ali izgube intelektualnih sposobnosti omejeno sposobnost samooskrbe in bivajo pretežno del dneva sami ali
- so stari 65 let ali več in živijo pretežno del dneva sami.

Dodatne informacije o e-oskrbi in dostop do izjav

Več informacij in vsi obrazci so na voljo na spletnih straneh www.telekom.si/e-oskrba, s klicem na brezplačno številko 080 12 13 (vsak delovnik med 8. in 16. uro), pisno po e-pošti eoskrba@telekom.si ali na vseh prodajnih mestih Telekoma Slovenije.

Dodatne informacije zagotavlja tudi Zveza društev upokojencev Slovenije, kjer so na voljo tudi natisnjeni obrazci Izjava. Na voljo so na številki 01 620 54 82 (vsak delovnik med 9. in 12. uro) ali prek e-pošte e-oskrba@zds-zveza.si ali v lokalnem društvu upokojencev (Igor Pungartnik: 041 508 860).

Peter Pustatičnik

Prenehanje delovanja društva in izbris iz registra društev

Društvo je prostovoljno, samostojno, nepridobitno združenje fizičnih ali pravnih oseb, ki se združujejo zaradi skupnih interesov. Je pravna oseba, ki pravno osebnost dobi z vpisom v register društev. Kot pravna oseba je društvo umetna tvorba, zato zakon določa načine tako za pridobitev kot tudi prenehanje pravne osebnosti. Preprosto povedano, zakon določa postopek "rojstva" in "smrti" te umetne tvorbe.

Društvo najpogosteje preneha delovati po volji svojih članov, lahko pa preneha tudi s stečajem, na podlagi sodne odločbe o prepovedi delovanja, po zakonu, s spojitvijo z drugimi društvi ali s pripojitvijo k drugemu društvu.

Včasih se zgodi, da člani nekega društva spoznajo, da jim je zmanjkalo »goriva« in da časa, interesa ter denarja za vodenje društva preprosto ni več. V takšnih primerih člani društva skupaj sprejmejo odločitev, da je najbolje, če društvo preneha delovati.

Kaj je treba oziroma kaj mora storiti zastopnik ali od njega pooblaščen oseba za zaprtje društva?

Društvo tako lahko preneha po volji članov, če zbor članov v skladu s svojim temeljnim aktom sprejme sklep o prenehanju društva. V sklepu mora društvo določiti drugo društvo, zavod, ustanovo ali drugo nepridobitno pravno osebo s podobnimi cilji, na katero se po poravnavi vseh obveznosti prenese premoženje društva (ni pa mogoče premoženje društva prenesti na politično stranko). Če društvo v sklepu ne določi naslednika premoženja in ga tudi na podlagi določb temeljnega akta ni mogoče določiti, premoženje društva pripade lokalni skupnosti, na območju katere je imelo društvo svoj sedež. Neporabljena sredstva, pridobljena iz proračuna, se vrnejo proračunu, preostanek premoženja pa se prenese na prevzemnika premoženja z dnem izbrisa društva iz registra društev.

O sklepu o prenehanju društva mora zastopnik društva obvestiti krajevno

pristojno upravno enoto v 30 dneh in zahtevati izbris društva iz registra društev. Izpolnjen obrazec (dostopen na spletnih straneh eUprava) zastopnik društva dostavi upravni enoti, na območju katere ima društvo sedež.

Vlogi za izbris društva je na upravni enoti treba priložiti, poleg plačila upravne takse v višini 22,60 evra, še:

- zapisnik zbora članov društva, na katerem je bil sprejet sklep o prenehanju društva in določen prevzemnik premoženja društva (ime drugega društva, zavoda, ustanove ali druge nepridobitne pravne osebe s podobnimi cilji, na katero se po poravnavi vseh obveznosti prenese premoženje društva),
- poročilo o razpolaganju s premoženjem društva, iz katerega je razviden obseg sredstev in drugega premoženja društva, način poravnave vseh obveznosti društva, višina neporabljenih javnih sredstev, način njihove vrnitve proračunu in način prenosa preostanka premoženja društva na prevzemnika premoženja.

Društvo lahko preneha tudi, če je trajnejše nelikvidno ali postane dolgoročno plačilno nesposobno. V tem primeru se nad njim lahko opravi stečajni postopek po predpisih, ki urejajo insolventnost ali prisilno prenehanje. Pred začetkom stečajnega postopka lahko društvo upnikom predlaga sklenitev prisilne poravnave.

Društvo preneha po zakonu, če dejansko preneha delovati oziroma če je bilo v razdobju petih let dvakrat pravnomočno kaznovano za prekršek po Zakonu o društvih (če premoženje društva deli med člane oziroma presežka prihodkov nad odhodki ne porabi za uresničevanje namena ter ciljev oziroma opravljanje nepridobitne dejavnosti, določene v temeljnem aktu). Prenehanje društva ugotovi krajevno pristojna upravna enota z odločbo.

Zakon o društvih med drugim določa, da ni dovoljeno ustanoviti društva, kate-

rega namen, cilji ali dejavnost merijo na nasilno spremembo ustavne ureditve, na izvrševanje kaznivih dejanj ali spodbujajo k narodni, rasni, verski ali drugi neenakopravnosti, razpihovanju narodnega, rasnega, verskega ali drugega sovraštva in nestrpnosti oziroma spodbujajo k nasilju ali vojni. Prav tako ni dovoljeno ustanoviti društva, katerega namen je ustvarjanje dobička ali društva, katerega izključna dejavnost je pridobitna dejavnost, niti ni dovoljeno delovanje takšnega društva. Društvu, ki izvaja prej navedene dejavnosti, se delovanje s sodno odločbo prepove. Tožbo za prenehanje delovanja društva lahko skladno z Zakonom o društvih vložijo le državni tožilec, saj je preprečevanje uresničevanja nedovoljenih namenov, ciljev ali dejavnosti društva v javnem interesu. Tožbo torej lahko vložijo le organ, ki ima zakonsko podeljeno pooblastilo za ščitenje takega interesa.

V vseh prej naštetih primerih krajevno pristojna upravna enota dokončno izbriše društvo iz registra društev na podlagi pravnomočne odločbe. Upravna enota pred tem objavi sklep o prenehanju društva na oglasni deski organa in v informacijskem sistemu za sprejem vlog, vročanje in obveščanje državnih organov, lahko pa tudi na drug običajen način, v objavi pa mora biti navedeno, da lahko upniki obvestijo pristojni organ o svojih terjatvah, ki jih imajo do društva, v roku 30 dni od dneva objave, sicer bo izdana odločba o izbrisu iz registra društva. Zadnja naloga zastopnika društva v postopku zapiranja društva je, da ukine transakcijski račun društva. Vse navedbe se smiselno uporabljajo tudi za izbris zveze društev.

Kot že navedeno zgoraj, društvo lahko preneha tudi s spojitvijo z drugimi društvi ali s pripojitvijo k drugemu društvu. Društvo, ki je prenehalo zaradi spojitve ali pripojitve, se iz registra društev izbriše na podlagi odločbe o registraciji novega društva oziroma odločbe o registraciji pripojitve društva.

V nadaljevanju smo zapisali še odgovore na določene dileme, ki se pojavljajo pri izbrisu društva.

Kaj mora storiti zastopnik društva, da bo vloga za izbris pravilna, če društvo nima več članov?

Če društvo nima članov in če sklic občnega zbora, ki bi sprejel sklep o prenehanju delovanja društva, ni mogoč, je treba na pristojno upravno enoto nasloviti izjavo o tem. Upravna enota bo po uradni dolžnosti začela voditi postopek ugotavljanja delovanja društva in po zbranih dokazih društvo po uradni dolžnosti izbrisala iz registra društev.

Kaj se zgodi v primeru prenehanja delovanja društva z morebitnimi

dolgovi? Kdo je v primeru takega društva odgovoren?

Društvo odgovarja za svoje obveznosti z vsem svojim premoženjem, solidarno pa za obveznosti društva odgovarjajo tudi njegove odgovorne osebe, ki so v svojo korist ali korist koga drugega zmanjšale premoženje društva ali s preusmeritvijo poslovanja oziroma finančnih tokov na drugo obstoječo ali novoustanovljeno pravno osebo ali fizično osebo preprečile povečanje premoženja, čeprav so vedele, da društvo ne bo moglo poravnati obveznosti tretjim osebam. Če odgovorne osebe oškodujejo društvo,

so le te odgovorne za oškodovanje z vsem svojim premoženjem, do višine povzročene škode.

Za konec

Prenehanje delovanja društva je postopek, ki zahteva premišljeno odločitev in dobro izvedbo. Pomembno je, da se pri tem dosledno upoštevajo zakonodaja, etična načela ter skrb za premoženje in zapuščino društva. Pri tem pa ne smemo pozabiti, da vsak konec pomeni tudi nov začetek. Izkušnje, pridobljene skozi delovanje društva, so lahko dragocena popotnica za prihodnje izzive in projekte.

Simona Stanter

Policijska kronika – april 2024

2. 4. smo bili policisti PP Žalec obveščeni o kaznivem dejanju velike tatvine (vloma), in sicer so znani storilci vlomili v prostore Kmetijske zadruge Polzela ter v njih poškodovali inventar ter odtujili določene izdelke. Neznane storilce smo policisti obravnavali, zoper njih pa sledi kazenska ovadba na Okrožno državno tožilstvo Celje.

2. 4. smo bili policisti PP Žalec obveščeni o kaznivem dejanju povzročitve splošne nevarnosti, in sicer je za zdaj še neznani storilec zanetil požar v kletnih prostorih stanovanjskega bloka na Glavnem trgu, kjer so požar pogasili okoliški gasilci. Policisti še zbiramo obvestila v zvezi z izsleditvijo storilca in bomo po koncu preiskave na Okrožno državno tožilstvo Celje podali kazensko ovadbo.

3. 4. smo bili policisti PP Žalec obveščeni o kaznivem dejanju grožnje v Andražu nad Polzelo, in sicer je neznani storilec oškodovancu zagrozil z napadom na življenje ali telo. Policisti bomo po koncu preiskave na Okrožno državno tožilstvo Celje podali kazensko ovadbo.

4. 4. smo bili policisti PP Žalec obveščeni o poskusu vloma v stanovanjsko hišo v Podvinu pri Polzeli, in sicer je neznani storilec na silo s primernim orodjem poskušal vstopiti v stanovanjsko hišo, kar pa mu ni uspelo. Zoper neznanega storilca bomo policisti PP Žalec

po koncu preiskave na Okrožno državno tožilstvo Celje podali kazensko ovadbo.

Na območju Občine Polzela se je v mesecu aprilu zgodilo tudi pet prometnih nesreč, in sicer dve z lahko telesno poškodbo, ena z udeležbo divje živali na območju Andraža nad Polzelo, druge pa z materialno škodo.

V mesecu aprilu smo bili policisti PP Žalec obveščeni tudi o treh kršitvah javnega reda in miru na območju Občine Polzela, in sicer je bil v dveh primerih

kršiteljema izdan plačilni nalog, v enem primeru pa je bilo kršitelju izrečeno opozorilo zaradi glasne glasbe.

V mesecu aprilu smo policisti PP Žalec obravnavali tudi požar v silosu na Polzeli. Policisti bomo po zbranih obvestilih napisali poročilo na Okrožno državno tožilstvo Celje.

Drugih varnostno problematičnih dogodkov policisti PP Žalec na območju Občine Polzela v mesecu aprilu nismo obravnavali.

● Ker se z lepim vremenom začnejo tudi vožnje z raznimi enoslednimi vozili, predvsem tudi z motornimi kolesi, vam policisti v nadaljevanju podajamo nekaj informacij.

Motoristi spadajo med bolj ogrožene skupine udeležencev, ki so pogosto žrtev prometnih nesreč. Policisti zato motoristom svetujemo izjemno previdnost in strpnost, prilagoditev hitrosti vožnje razmeram na cesti ter uporabo zaščitne čelade in druge opreme. Varnost motoristov je pomembno povezana z njihovim ravnanjem, saj statistični podatki kažejo, da so v več kot polovici prometnih nesreč povzročitelji motoristi: pomembno je, da upoštevajo omejitve hitrosti, poskrbijo za vidnost ter uporabljajo zaščitno opremo in čelado. Prav tako pa ozaveščamo voznike drugih motornih vozil, avtomobilov, da se zavedajo ranljivosti motoristov, da so dodatno previdni in se večkrat prepričajo, da ne izsilijo prednosti (zaprejo poti) motoristom, da so do njih uvidni in pozorni nanje.

Tu je študije kažejo, da motoristi pogosteje vozijo motor zaradi užitka v vožnji in zaradi zabave, kot način preživljanja prostega časa v primerjavi z drugimi vozniki (avtomobili, tovorni promet), ampak še vedno se morajo zavedati svoje ranljivosti in zato pojdite na motor z glavo, saj nesreča spremlja prepogumne.

Jakob Udrih

Policisti opozarjamo:

- Pred začetkom nove sezone motoriste opozarjamo, naj bodo skrajno previdni. Spomladi je asfaltna površina še vedno hladna in ne omogoča optimalne oprijemljivosti pnevmatik, zato je dodatna previdna vožnja nujna. Poleg tega je zaradi zime na vozišču veliko udarnih jam in veliko peska od zimskega posipa. Vožnjo prilagodite svojim sposobnostim obvladovanja motorja, ki najverjetneje niso na ravni lanske jeseni. Pred daljšo vožnjo zato opravite tudi krajšo osvežitveno kondicijsko vožnjo.
- Na pot se odpravite spočiti, pred vsako vožnjo preverite stanje svojega jeklenega konjička ali kolesa.

Vsi moramo pravočasno predvideti ravnanje drugih udeležencev v cestnem prometu in pričakovati tudi nenavadne okoliščine, v katerih moramo hitro odreagirati. Zaradi morebitnega zaviranja voznika pred vami obdržite ustrezno varnostno razdaljo.

- Še posebej svetujemo, da boditi čim bolj vidni, predvsem z nošenjem odsevnih oblačil svetlih barv. Prav tako je pomembno, da imate motoristi vedno prižgane luči. Naj začetek motoristične sezone ne pomeni sproščanja adrenalina, preizkusa zmogljivosti motornega kolesa in sposobnosti na cesti, ampak predvsem varno uživanje v vožnji.

Lokacije avtomatskih zunanjih defibrilatorjev (AED) v Občini Polzela:

- ZDRAVSTVENI DOM POLZELA
- GASILSKI DOM POLZELA
- STAVBA NOGOMETNEGA KLUBA POLZELA
- GASILSKI DOM LOČICA OB SAVINJI
- DOM KRAJANOV ANDRAŽ NAD POLZELO
- GORA OLJKA
- ZALOŽE, KMETIJA TURNŠEK BLAŽ
- DOBRIČ, PETER HELBEL
- STANOVANJSKI OBJEKT POD LIPAMI 5, LASTNIK BORIS TERGLAV

➤ Gasilski dom Ločica ob Savinji

Igor

Verdev

... ohranjanje spomina na letalce, ki so pred osemdesetimi leti umrli ob strmoglavljenju ameriškega bombnika B-17

11. maja 2024 smo se že desetič zbrali pri spominski plošči v Andražu nad Polzelo, da smo se poklonili spominu na letalce, ki so pred osemdesetimi leti umrli ob strmoglavljenju ameriškega bombnika B-17. Ob jubilejnem srečanju smo za pogovor prosili Igorja Verdeva, ki ima pri ohranjanju spomina na ta dogodek pomembno vlogo.

Premladi ste, da bi se dogodka spominjali. Kdo vam je povedal, kaj in kako se je zgodilo?

Seveda sem premlad. Prvič sem za to sestrelitev slišal, ko sem bil še kot otrok s starši na Gori Oljki. Zraven je bilo še nekaj starejših in so se pogovarjali o tem, da je pod Goro Oljko nekoč padlo letalo. Takrat seveda nisem vedel, za kaj gre. Niti tega ne, da se je to zgodilo med vojno. So pa prišli zraven neki motoristi, ki so imeli s seboj čelade, in sem v tisti otroški glavi vse to nekako povezal in mislil, da gre za letalce. Pozneje, ko sem bil že starejši, sem o tem slišal še več in začel o dogodku tudi aktivno poizvedovati. Bile so še žive priče tega dogodka in njih sem spraševal. Je pa pri takšnem zbiranju podatkov velika težava. Spomin z leti zbledi, to je eno, drugo pa je, da je vsakdo ta dogodek doživel povsem na svoj način. Tako pridobljeni podatki so sicer zanimivi kot zgodba sama, za kakšno resno raziskavo pa ne, saj lahko človeka povsem zavedejo. Očividci niso mogli vedeti, za kakšno letalo je šlo in kaj se je v zraku takrat dogajalo, edina informacija, ki sem jo od njih dobil in je bila uporabna, je bil datum sestrelitve. 19. marec 1944.

Kaj vas je navdušilo, da ste to letalsko nesrečo začeli podrobneje raziskovati?

Na to, da sem začel to sestrelitev podrobneje raziskovati, je vplivalo več dejavnikov. Od nekdaj me je zanimala zgodovina. Predvsem vojaška zgodovina. Kaj se je med vojno dogajalo na naših tleh, v naših krajih, kdo se je skupaj z mojimi predniki bojeval proti okupatorju. Zanima me letalstvo. Poleg tega, da sem bil tudi jadralni pilot, sem že prej prebral ogromno literature z letalsko tematiko. Največ seveda s tematiko prve in druge svetovne vojne. Letalsko modelarstvo me je zanimalo, a je bilo v mojih mladih letih to kar malo težko izvedljivo, saj je bilo drago in je bilo stvari težko dobiti. Zato sem svoj prvi model letala izdelal iz odpadnega lesa, prekril pa s časopišnim papirjem. Seveda ni letel, kot bi si želel. Pozneje sem se ukvarjal s plastičnim maketarstvom in dosegal vidne rezultate na državnih ravni. Ko sem torej združil vse to, poleg tega pa še radovednost o tem, katero letalo se je zrušilo, kdo so bili člani posadke, kakšna je bila njihova naloga, sem se odločil stvar raziskati. Pa tudi želja po tem, da bi ti fantje dobili nekakšno spominsko znamenje, se je rodila.

S kom ste sodelovali, ko ste raziskovali podrobnosti?

Najprej sem sodeloval s fotoreporterjem, pisateljem, partizanom, predvsem pa toplim človekom Edijem Šelhausom. Zanj mi je povedal sodnik dr. Boris Strohsack iz Ljubljane, ki je imel v Andražu nad Polzelo vikend, če lahko temu tako rečem. Z gospodom Šelhausom sva se večkrat dobila v Ljubljani. Problematiko sestreljenih letalcev je odlično poznal. Mnogo njih in njihovih letal je kot partizan fotografiral med vojno. Pozneje je napisal prve knjige s to tematiko pri nas. Stotinka sreče in Zbogom Liberty bell sta dve izmed njih. Napisala sva mnoga pisma v ZDA, odgovora pa ni bilo nobenega. S pojavom svetovnega spleta je šlo mnogo lažje. Od takrat sem pri raziskavah (raziskal sem še nekatere druge sestrelitve letal pri nas) sodeloval z veleposlaništvom ZDA v Ljubljani, raznimi agencijami v ZDA in nekaterimi raziskovalci letalske zgodovine pri nas in v tujini. Poleg tega pa so tu še kupi literature, ki jo je treba obdelati za takšne raziskave.

Kje ste dobili verodostojne podatke in dokumente?

Potem ko sem iz ostankov letala nedvoumno ugotovil, da gre v našem primeru za ameriški štirimotorni bombnik B-17, poznana pa sta bila tudi datum in kraj padca letala, sem lahko začel raziskovati naprej. Prve podatke mi je poslal Richard C. Runner, ki je bil takrat vojaški ataše ZDA v Ljubljani. On mi je priskrbel tudi poročilo o pogrešani letalski posadki (MACR), ki vsebuje vse glavne podatke. Prek znancev v tujini sem potem pridobil še nekatere dokumente iz ameriških državnih arhivov, s katerih je bila umaknjena oznaka zaupnosti, da sem jih lahko sploh dobil. Nekaj pa sem našel v ameriških arhivih sam, saj je to mogoče prek spleta. So pa te stvari postale večinoma plačljive, kar precej oteži raziskovanje. Vsi podatki, s

katerimi razpolagam, so iz uradnih virov, zato jih lahko jemljemo kot točne, in ne kot nezanesljive ustne vire. Nekatere dokumente sem pridobil od sorodnikov posadke letala. Precej časa in truda je bilo potrebno, da sem jih našel, vsi pa so bili pripravljeni sodelovati pri raziskavi po svojih močeh in so mi poslali precej gradiva. Morda je najpomembnejši zapis bombardirja Boehma, ki je sestrelitev preživel in je sam napisal, kaj in kako se je dogajalo, narisal pa je tudi skico sestrelitve.

Ali se je morda kdaj zgodilo, da so se kresala mnenja očitnecev s tem, kar ste vi ugotovili?

Seveda se je zgodilo tudi to. Od tega, da je nekdo trdil, da je šlo v tem primeru za letalo B-29, ki med drugo svetovno vojno sploh ni letelo v MTO (sredozemsko območje operacij), do tega, da so nekateri trdili o sestrelitvi letala zaradi protiletalskega topništva, in še bi se kaj našlo. Iz najdenih delov letala je stoddostno potrjeno, da gre za bombnik B-17, iz nemških in ameriških virov pa, da je šlo za sestrelitev z raketo. To je navedel tudi Boehm, ki je sestrelitev preživel, ameriški letalci iz iste skupine, ki so po poletu napisali poročila, podkrilni lanser raket pa se jasno vidi tudi na fotografiji letala, na katerem marca 1944 stoji podoficir Hermann Kleinschmager, ki je ta bombnik sestrelil. Da, našel sem tudi nemškega letalca, ki je bombnik sestrelil, kakor tudi mesto, kjer je bil sam sestreljen, to je bilo 2. aprila 1944, ko je napadal ameriški bombnik B-24 v bližini Ljubljane. Ampak to je že druga zgodba. Če pa je komu lažje pri srcu, ko reče, da nimam pojma o tej stvari, ker je sam drugače slišal od nekoga, pa tudi prav. Sam vem, kaj govorijo dokumenti in dokazi, in predstavljam stvar tako, da temelji na njih.

Odkritje spominske plošče pri pokopališču v Andražu nad Polzelo je bilo začetek zdaj izjemno odmevne in razsežne slovesnosti, ki se je vsako leto udeležijo pomembni gostje. Kdo je bil pobudnik tega obeležja in kdo ga je zasnoval?

Pobuda o spominskem obeležju je prišla z dveh strani. Vsaj jaz vem za dve. Ena je bila takšna, da bi v Grebenskem gozdu postavili osem kamnov brez imen, ki bi predstavljali padle letalce. Sam se s tem predlogom nisem strinjal, ker je lokacija precej osamljena in neobljudena, poleg tega bi kamni brez imen ne povedali veliko. Obeležje, ki je postavljeno ob pokopališkem zidu, pa je v celoti izdelano po moji predlogi, mojem načrtu. Želel sem, da je na tem mestu, ker je vidno, ker so bili padli letalci tam pokopani in zadnji-krat skupaj, želel sem dvojezični napis, da je stvar razumljiva tudi Američanom (letalci so bili Američani), oblika pa je stilizirani znak letalca-pilota in se mi zdi zelo primerna za takšno spominsko znamenje. Poleg imen posadke sem dodal še znak 15. zračne sile, ki ji je letalo s posadko pripadalo, in pa obe državni zastavi kot znak sodelovanja, zavezništva med drugo svetovno vojno. Vse načrte in korespondenco z občino glede spomenika seveda hranim v svojem arhivu. Sem pa zelo vesel, ko obiskovalci spominske prireditve povedo svoje pozitivno mnenje o spominskem znamenju. Takrat sem še bolj prepričan o tem, da sem vso stvar zasnoval prav.

Ste navezali stike s svojci umrlih? So kdaj prišli v Andraž nad Polzelo?

Navezal sem stike z nekaterimi sorodniki teh letalcev. Sorodnikov vseh letalcev mi žal ni uspelo najti, nekatere pa. Z veliko truda in precej časa je trajalo, da sem jih našel. Je pa zanimivo, da so sorodniki strelca v letalu, Oscarja Rome, našli mene. Ko sem jih vprašal, kako so me našli, so mi povedali. Našli so vojaški kovček, ki je nekoč pripadal Oscarju, z njegovimi osebnimi stvarmi. Zanimalo jih je kaj več o njem, pa so iskali po spletu. Vedno se je ob njegovem imenu pojavilo tudi moje ime, zato so me poiskali na Facebooku in z menoj navezali stik. Prišli so v Slovenijo in smo se srečali. Ob tej priložnosti so mi podarili Oscarjevo fotografijo, sam pa sem jih peljal na mesto, kjer je letalo padlo. Bilo je resnično ganljivo. Zahvalili so se mi za vse, kar sem storil v zvezi s tem, in tudi

vprašali, koliko naj mi plačajo za to raziskavo. Seveda nisem hotel ničesar, oni pa so se čudili, kako nekdo, ki je popoln tujec, počne nekaj takšnega za nekoga, ki ga ni nikoli poznal. Menda so takšne raziskave v Ameriki precej drage, tako so rekli. Obisk v Sloveniji mi je pred leti napovedal tudi sin preživelega letalca Alan Boehm, a žal se to do zdaj še ni uresničilo.

Kako ocenjujete vsakoletne dogodke, ki so prerasli v meddržavne? Se vam zdi pomembno ohranjati in negovati slovensko-ameriško prijateljstvo in zavezništvo? Bi kaj spremenili?

Nikoli si nisem mislil, da bo moja raziskava, ki je pravzaprav zrasla iz radovednosti, postala to, kar danes imamo s to prireditvijo. Vesel sem in ponosen, da je Andraž nad Polzelo postavljen na svetovni zemljevid tudi po moji zaslugi. Mislim, da je prav, da se stvar nadaljuje. Sem pa kar malo razočaran nad tem, da se vse preveč pozornosti na teh spominskih prireditvah posveča aktualni politiki, ne pa letalcem, ki so jim te dejansko namenjene. Šele lani je ameriški general Christopher G. Cavoli sploh prvič in edini do zdaj omenil letalce z imeni in priimki. Prav je storil, da jih je! Dali so vse, tudi za nas.

S spominsko slovesnostjo izražamo veliko spoštovanje mladim letalcem, ki jim je nebo nad Andražem nad Polzelo nudilo zadnji pogled. Podoben pietetni dogodek je tudi vsako leto pri ruski kapelici pod Vrščem. Ju lahko primerjate?

Ta dogodka seveda imata nekaj skupnega. Čeprav gre za različni državi in dogodka, ki sta posvečena spominu na različni obdobji, so bili ti padli vojaki tisti, ki so na naših tleh končali svojo mlado, življenjsko pot. Eni kot letalci, drugi kot vojni ujetniki. Vsi pa so tisti, ki jim je nesmisel vojne vzel največ, kar so imeli. Vzel jim je življenje, vzel jim je prihodnost. Prav je, da se spominjamo obojih. To vse so bili mladi fantje, ki so hoteli živeti, a jim je bilo življenje vzeto zaradi nečesa, na kar niso imeli vpliva. Morali so oditi od domačega ognjišča in izpolnjevati ukaze. Nekateri so na žalost že izgubili imena, ploščice z njihovih nagrobnikov so propadle. Ne bodimo mi tisti, ki bomo vzeli tudi spomin nanje. Samo ta še živi. Naj tako tudi ostane.

Bil je torej začetek, vzvod, konca pa pri takšnem raziskovanju najbrž ni? Še vedno odkrivате kaj novega?

Takšna raziskava je zgodba, ki se nikoli ne konča. Še vedno nekaj manjka, še vedno se najdejo kakšni novi dokumenti. Ni še dolgo tega, ko mi je nekdo iz Italije poslal dokumente iz nemškega, ujetniškega taborišča za »naša« letalca, ki sta sestrelitev preživela. Ne pozna me, sam ne poznam njega, oba pa sva člana istega letalskega foruma, kjer si izmenjujemo izkušnje, dokumente, informacije ... Nekateri nas imenujejo entuziasti, drugi nam pravijo norci. Saj je vseeno, pred po-zabo rešujemo zgodovino, za katero je nekaterim mar. Mi pa v vsej tej zgodbi manjka pomembna stvar. Fotografija letala, ki je bilo sestreljeno pri nas, in fotografija celotne posadke. Fotografije nekaterih članov posadke imam, nimam pa fotografije celotne posadke. Če sploh obstaja. Posadke so se namreč menjale, dopolnjevale. Morda pa jo le kdaj kje staknem. Tudi fotografijo »Dark eyes«, kot se je imenoval ta bombnik, še iščem. Pregledal sem ogromno gradiva. Tiskanega, na spletu ... Za zdaj še ni bilo sreče. Morda pa nekoč le pogledajo od nekod te temne oči in dopolnijo to zgodbo.

Jolanda Železnik

Jubilej župnika Jožeta Kovačca, *častnega občana Občine Polzela*

30. aprila 2024 je 70 let dopolnil Jože Kovačec. Službo župnika na Polzeli je začel 1. avgusta 1990. Ostal je do 1. avgusta 2021, torej kar 31 let.

Kmalu po svojem prihodu je začel skrbeti za obnovo sakralnih objektov v občini. Na njegovo pobudo so bile obnovljene cerkve sv. Križa na Gori Oljki, sv. Miklavža na Vimperku in sv. Florjana v Šeneku ter tudi številne kapelice in križi. Sodeloval je tudi pri ustanavljanju občine in se vsa leta aktivno vključeval v življenjske dogodke občanov in občanov.

Za prizadevno delovanje na duhovnem področju v župniji sv. Marjete na Polzeli, za izjemno skrb pri obnovi in ohranjanju sakralne in kulturne dediščine ter za aktivno vlogo pri razvoju občine je leta 2001 prejel naziv častni občan Občine Polzela.

S svojim življenjem in delom je na Polzeli pustil sledi, ki nikoli ne bodo zabrisane. Z nekaterimi domačini je navezal močne stike, ki jih ohranja še danes.

Jože Kužnik, župan Občine Polzela, slavlencu sporoča:

Spoštovani in cenjeni gospod Jože Kovačec, naš dolgoletni župnik, na Polzelo ste prišli, ko sem bil še ne dvajsetletni fantič. Odšli ste, ko sem bil župan. V vsakem mojem obdobju ste zasejali čudovite spomine. Lepa je misel na leta, ki ste jih preživeli z nami. Ob jubileju, ki ste ga nedavno praznovali, vam voščim s Slomškovim verzom (iz leta 1859): »Na zdravje sladko vince pit', pošteno se razveselit!« Bog vas živi!

V imenu Občine Polzela ga je ob jubileju obiskal **Igor Pungartnik, podžupan Občine Polzela**. Takole je povedal na slavlju: »Pripravljen sem imel 35-minutni govor. Ker pa ste bili vi med sveto mašo prizanesljivi do nas in niste imeli pridige, bom tudi jaz zadržal govor zase«. Nasmejal se je gospod Jože in vsi drugi v cerkvi.

Tudi Marko Slokar, predsednik župnijskega pastoralnega sveta, je z nekaterimi Polzelani in Andražani romal k njemu v Vitanje ter mu voščil:

»Spomini na vaših 31 bogatih in rodovitnih polzelskih let živijo in še vedno je zanje hvaležnosti vam in Bogu obilo. V teh dneh se vse združuje v iskrenih in lepih željah ob vašem osebnem jubileju. Naj vas na vaši življenjski poti in pri vašem dušnopastirskem poslanstvu še naprej spremlja Božji blagoslov. Ne vemo, koliko skupnih let nam je nebeški Oče še namenil, zagotovo pa vemo, da vse premoremo v Njem, ki nam daje moč. Naj bo te moči obilo, predvsem pa prijetnega spoznanja, da ste mnogim luč v temi in svetilnik na poti. Še na mnoga zdrava in zadovoljna leta, dragi gospod Jože, in Bog vas živi!«

V imenu vseh občanov in občanov želimo gospodu Jožetu Kovačcu trdnega zdravja in veliko dobrega.

Jolanda Železnik

V župniji se dogaja

Vse poti vodijo v Rim

Z družino smo se na štiridnevno romanje v Rim, večno mesto, podali v organizaciji Župnije Polzela z družbo Aritours, d. o. o. Toplo vreme nas je v Njegovem varstvu prijetno spremljalo vse dni romanja. Svete maše je daroval naš gospod župnik Sandi Koren, ki je skrbel tudi za duhovno vodstvo.

1. dan

Bazilika Sveti Janez v Lateranu, škofijski sedež vseh papežev, je bila postojanka našega prvega dne. Po sveti maši smo se sprehodili po »svetih stopnicah«, po katerih se je Jezus Kristus povzpел do Pilata.

2. dan

Po jutranji maši je sledil ogled Vatikana, države v velikosti 0,44 hektarja (uradno prebivališče papeža), ki je v celoti obkrožena z mestom Rim, in Bazilike sv. Petra s svetnikovim grobom in kjer je pokopan tudi papež sv. Janez Pavel II. Ko smo prišli, se je okoli trga sv. Petra vila kolona romarjev in niti slučajno si nismo predstavljali, da bomo za vstop v Baziliko tudi mi morali čakati več kot dve uri. Po ogledu notranjosti bazilike smo se povzpeli po stopnicah na 136,5 metra visoko kupolo, kjer smo občudovali panoramo Rima. Po kosilu smo si ogledali vatikanske muzeje in bili presenečeni nad neprecenljivimi zakladi, ki jih hranijo: galerija zemljevidov, tapiserije umetnosti, sobane fresk, stopnišče z dvojno vijačnico, vatikanski vrtovi. V zbirko muzejev spada tudi Sikstinska kapela, v kateri se prirejajo konklave – volitve novega papeža. Strop kapele so čudovite poslikave Michelangela.

3. dan

Ogled Bazilike Marije Velike. V njej častijo jaslice in najdragocenejši zaklad – milostno podobo Matere Božje. Po sveti maši in kosilu smo si ogledali antični Rim: trg Navona (oblika odprtega prostora stadiona), trg Trevi s fontano (legenda Fontane di Trevi pravi, da če v vodnjak vržeš kovanec preko levega ramena, se boš zagotovo vrnil v Rim), španski trg s stopnicami (135 stopnic na strmem pobočju povezuje dva trga), spomenika Kapitol in Kolosej ter svetišče Pantheon kot najbolj ohranjeno zgradbo.

4. dan

Zadnji dan romanja smo si zunaj obzidja Rima ogledali stara podzemna pokopališča, kjer so Kristjani pokopavali mrtve tako, da so zgradili podzemne pogrebne dvorane katakombe, v katerih so se lahko spominjali svojih umrlih in zanje molili. Vdolbine v stenah hodnikov so odprte – mrtvih ni več v njih, fotografiranje je prepovedano, zato je bil vtis kar malo grozljiv. Po maši smo si ogledali še Baziliko sv. Pavla zunaj obzidja, v kateri so prikazani vsi dosedanja papeži z letnicami papeževanja. Po nakupu spominkov smo se polni vtisov odpeljali proti domu.

Mojca, Edo in Klara Jug

Vse se je začelo s torbico z dvema zadrgama. Ko sem v trgovini videla torbico z dvema zadrgama, sem si rekla: »S to torbico grem v Rim.« In nedolgo zatem sem se prijavila na romanje. Napočil je dan, ko sem v zgodnjih jutranjih urah aprilskega jutra sedela na avtobusu z drugimi romarji in se peljala proti Rimu. No, jaz sem bila na avtobusu, torbica pa je zaradi prostorske stiske žal ostala doma.

»Vau ... Kako je to mogoče ... Kako jim je uspelo ... Ne morem verjeti ...« sem največkrat začela stavek. Veličina zgradb je zame še zdaj resnično neverjetna. Mogočnost cerkva ali pa ostankov dvatisočletne zgodovine ... V Rimu smo obiskali veliko cerkev. Štiri cerkve so mi ostale še posebno v spominu. Zelo zanimiva je bila cerkev sv. Janeza v Lanternum, saj so v njej kipi Jezusovih apostolov, ki so vse prej kot majhni. Zanimiva je bila tudi cerkev Marije Snežne. Zame ena izmed najlepših cerkev pa je cerkev sv. Pavla. Zakaj? Zaradi zunanjega vrta. Zlasti zanimivo se mi je zdelo, da so v cerkvi sv. Pavla slike vseh dosedanjih papežev. Pravijo, da ko bo zmanjkalo prostora za slike papežev, trenutno so samo še štiri prazna mesta, bo konec sveta. Naša vodička je nato dejala, da bodo že našli prostor za nove slike, tako da ni potrebe za skrb. Zanimivo je, da so imele cerkve raven strop, in ne obokov kot pri nas v Sloveniji. Ravno zaradi tega sem imela na trenutke občutek, da sem v zares ogromni dvorani, in ne v cerkvi. V stranskih kapelicah sem se počutila veliko bolj domače. Prostor je bil precej manjši. Četrta cerkev, ki se me je dotaknila z vso svojo veličino, pa je seveda cerkev sv. Petra. V cerkev lahko pride do 60.000 ljudi. Da, prav ste prebrali. Ni tiskarski škrat. Resnično ogromna in čudovita cerkev. Prav tako pa je čudovit tudi razgled iz kupole cerkve sv. Petra. Ko smo se

v šoli učili o Sikstinski kapeli, sem si jo predstavljala kot malo večjo kapelico, kakor so naše slovenske kapele v cerkvah. Ko pa sem videla, kako ogromna »dvorana« je Sikstinska kapela, sem ostala odprtih ust. Da, vredno je bilo eno uro hoditi čez muzej, da smo prišli do kapele. Tudi to ste prav prebrali. Eno uro smo hodili po muzeju do kapele in šli smo po bližnjici. Zgodovina, stara 2000 let, me je prav tako pustila brez besed. Visoki in široki stebri, ogromne zgradbe. »Kako jim je to uspelo?« sem se ves čas spraševala. Takratni ljudje so bili vendar manjši kot mi danes. Mi zgradbe gradimo z žerjavi, oni pa ... Hmm ... Še vedno si ne znam predstavljati, kako jim je to uspelo. Zanimivo se mi je zdelo, da je vsak vladar v Rimu pustil svoj pečat, simbol oziroma svoj kip. Najbolj se me je poleg Koloseja dotaknil kip Konstantina, ki meri v višino 15 metrov. Konstantin drži v roki zlato kroglo, ki pomeni »Svet je moj!«.

Za konec naj omenim še vodnjak želja. Pravijo, da se moraš s hrbtom obrniti proti vodnjaku in z desno roko vreči kovanec čez levo ramo, da se ti izpolni prva želja. Če ponoviš postopek, pa pomeni, da se boš vrnil v Rim. Sama sem v vodnjak vrgla dva kovanca. Vodička je dejala, da se je njej želja izpolnila. Upam, da se bo meni tudi. Zapisala sem majhen del utrinkov našega romanja. Videli smo veliko več. No, tudi na molitev in sveto mašo nismo pozabili. Za to je v času romanja skrbel gospod župnik Sandi Koren.

Vam je že žal, da niste romali z nami? No, morda pa drugič.

Tako je povedala ena od udeleženk.

Prispevke je zbrala Sabina Seražin.

Vabljeni!

Občina Polzela in Mladinsko društvo Polzela

s ponosom napovedujeta 5. tradicionalno srečanje ljubiteljev pasulja:

Pasuljada 2024.

ki bo 2. junija 2024 na gradu Komenda z začetkom ob 9. uri.

Obljubljamo nepozaben dan, poln kulinarčnih užitkov, žive glasbe in zabave za vso družino. Dogajanje bo povezovala Tinkara Fortuna, za popestritev pa bo poskrbel San Park band.

Prijazno vabimo vse, ki bi radi sodelovali, da se pridružite kuharskemu izzivu in prijavite svojo ekipo. Strokovna žirija bo ocenila končne mojstrovine okoli 14. ure, pasulj pa boste lahko ekipe prodajale ali razdeljevale obiskovalcem.

Za prijave in dodatne informacije nam pišite po e-pošti: mdpolzela@gmail.com ali pokličite na tel. št.: 031 538 174.

Pridružite se nam, da skupaj odkrijemo, iz katerega lonca bo letos najbolj dišalo.

Nuša Ježovnik Pevnik

OBISK JUŽNE KOREJE *in tradicionalna korejska poroka*

V začetku februarja smo se z razširjeno družino za deset dni opravili v Južno Korejo. Nikoli si nismo mislili, da bomo kdaj v svojem življenju tam, a glavni razlog za potovanje je bila poroka našega bližnjega sorodnika Grega Kodreta, saj sta se s partnerico Jihyeon, ki prihaja iz Busana (drugo največje mesto Južne Koreje), odločila, da kljub večletnemu bivanju v Londonu organizirata tradicionalno korejsko poroko. »V Koreji je po navadi tako, da domačini ne organizirajo tradicionalnih porok, če je par korejski, saj se mladi raje odločajo za poroko v zahodnem slogu z belo obleko. Kadar pa pride do situacije, kakor je najina, pa se po navadi odločijo, da prikažejo korejsko poroko, saj tako lahko pokažejo svojo pripadnost in na drugi strani tradicijo, kulturo nam zahodnjakom,« pojasni Grega Kodre.

Pot do Južne Koreje je kar dolga, saj na letalu v eno smer preživiš približno 12 ur. Prvih nekaj dni smo porabili za raziskovanje glavnega mesta Seul. Med drugim smo obiskali palačo Deoksugung, tempelj Jogyesa, olimpijski park, Nacionalni muzej Koreje, mesto Gangnam, ki ga vsi poznamo po slavni pesmi Gangnam Style, in Seoul Tower, ki je visok nekaj več kot 230 metrov. Po nekaj dneh smo s hitrim vlakom, ki pelje približno 300 kilometrov na uro, odpeljali do Busana, kjer smo si ogledali veliko več znamenitih tržnic s tradicionalno korejsko hrano in preostalih izdelkov, ki jih ponujajo, ter se prosto sprehajali po ozkih ulicah. Ogledali smo si vasico Gamcheon, ki je znana po svoji pisanosti in Malem princu, tempelj Hae-dong Youggunsa, Gyeongju ter številne druge znamenitosti. Ogledali smo si resnično ogromno prelepih in mogočnih templjev, videli prečudovito obalo in se spoznali z vrhunsko, pa vendarle nekoliko drugačno kulinariko.

Grega Kodre tam ni bil prvič. »Koreja ima zelo zanimivo zgodovino in ta me je zelo prevzela. Od čudovitih zgodb korejskih kraljevih družin pa do tragičnih zgodb, ko so se njihovi 'močnejši' sosedje odločili za okupacijo Korejskega polotoka in ne nazadnje (s pomočjo vesil) povzročili njihov razkol. Slovenci se

mi vseeno zdijo večinoma malce bolj sproščeni, če primerjam ustvarjanje novih vezi na 'lastno pest'. Toda, ko si enkrat sprejet v krog prijateljev in družine, potem ta zadržanost izgine in te dobesedno pitajo z rokami,« nam je zaupal.

Proti koncu našega potovanja je sledil dan, na katerega smo vsi nestrpnost čakali. Na sobotno popoldne se je zgodila tradicionalna korejska poroka. Pripravljati smo se začeli že dopoldne. Ženske smo morale imeti umite lase, na obrazu le kremo, moški pa so morali biti sveže obriti.

V stanovanje, kjer smo bivali, je prišla frizerka, ki nam je uredila pričeske. Večinoma smo imele spete lase z lepimi dodatki, ženske pa smo se naličile same. Nato smo se oblekli v hanbok (korejsko oblačilo), ki smo ga pomerili že prej. Zanimivo je bilo videti, kakšne narodne noše imajo oni in kako se razlikujejo od naših. Poroka ni trajala dolgo, v celoti pa je potekala v korejščini. Grega je za izbranko in njeno družino pripravil govor v korejščini, ki se ga je učil kar nekaj časa, saj korejsko ne govori. Ob govoru so tekale solze, tako njim kot tudi nam, pa čeprav nismo razumeli, kaj govori, so se zato čutila pristna čustva. Po koncu govora v korejščini je za nas spregovoril še v slovenščini, saj je na poroko prišlo približno 30 Slovencev – njegova družina in prijatelji. Grega ne skriva, da je bil nad udeležbo Slovencev prijetno presenečen: »Ko sva se odločila za poroko, sem upal, da pridejo moji starši in moji sestre ter morda dobri prijatelj – sošolec iz srednje šole Domen in njegova žena, ki ju je usoda združila na Japonskem in sta relativno blizu Koreji. Vendar so bili odzivi in pripravljenost, da odidejo na dolgo pot samo za naju, tako pozitivni, da so nekateri pristali, še preden sem vprašal, ali bi prišli. Tako da sem potem zožil izbor ljudi, ki sem jim sploh povedal za poroko. To, da nas je bilo skoraj 30, je bilo veliko presenečenje in velika čast, zato se je poroka spremenila tudi v krajše popotovanje po Koreji, da se malce oddolživa za tako dolgo pot. Sam pa sem najbolj cenil to, ko sem ob govoru pogledal na levo stran z mojimi svati in so me obšla neopisljiva čustva. Resnično lep občutek.«

Tradicionalna korejska poroka ima svoje posebnosti. Matere so prižgale obredno svečo, ki je označila začetek tradicionalne poroke in združitve dveh družin. Ženina so pred obredom prinesli na lesenih nosilih, za njim pa še nevesto, ki pa je bila prav tako na nosilih, vendar skrita v zaprti leseni hiški. Korejci nimajo prič, ženin izbere prijatelja, ki mu bo pomagal pri obredu Girukabi. Njegov prijatelj Matija je v rokah držal glineno divjo gos. Za gosi je značilno, da si izberejo partnerja in ostanejo skupaj za vedno. Ta divja gos se preda nevestini mami in ta jo združi s svojo gosjo in položi na oltar. Pozneje Girukabi pomaga pri obredu z umivanjem rok, prikloni, obleko, nalivanjem obrednega vina in pripravo hrane. Nevesta in ženin začeta obred obrnjena stran od drug drugega. Nato sledi prvi pogled. Poroko vodi napovedovalec, ki v korejščini predstavi različne obrede in vodi obred. Gostom pa je bilo še zlasti zanimivo, da sta imela za poroko izbrane kar tri obleke. »Hanbok ter par posebnih ogrinjal v modrih in rdečih odtenkih, ki jih najdemo tudi v sredini korejske zastave, izhaja iz Konfucijeve ideje jin-janga. Modra simbolizira zdravje in sprostitev, medtem ko rdeča izraža entuziazem in aktivnost. Gre za tradicionalna oblačila, ki so jih nosili na kraljevem dvoru.

Nato so dovolili, da se tudi navadni ljudje lahko enkrat v življenju oblačijo kot oni, in to je poročni dan,« pojasni Grega.

Javni obred se konča, ko očeta neveste in ženina v zrak spustiti petelina, ki je ena izmed 12 živali v kitajskem koledarju. »Petelin je tudi tisti, ki označi začetek novega dneva in predstavlja 'nov začetek'. Temu sledi še Paebek, ki je bolj intimen obred, ko ženinovi starši mečejo suhe sadeže Jujube (džudžube) in kostanje v serveto, ki jo držita. Kolikor sadežev ujameta, toliko bo otrok. To je bil v preteklosti tudi trenutek, ko so se družine bolj po blizu spoznale,« še doda. Nevesta Jihyeon je ves čas roke držala v zraku, saj je to drža, ki je v preteklosti predstavljala spoštljivost in ponižnost pred novo družino.

Grega nam pojasni, da korejska poroka ni religiozen obred, kot je naša cerkvena poroka: »Gre za izkazovanje spoštljivosti med družinama. Sveča, pogledi, prikloni, pitje Soju (sodžu), petelin – vsi so namenjeni izključno začetku skupnega življenja, kar me je tudi najbolj pritegnilo in mi bilo najbolj všeč.«

Slovence nas je najbolj presenetilo dejstvo, da zabave po poroki ni. Sledila je večerja, ki je bila sicer zelo obsežna in okusna, nato pa smo se okoli osme ure zvečer že odpravili proti domu. »Kar pa ne pomeni, da se nismo zabavali v dneh pred poroko in izkusili karaok, ki so v Koreji zelo popularne,« še doda Grega, ki je skozi celotno potovanje in izkušnjo poskrbel, da smo se imeli resnično lepo in ustvarili nepozabne spomine.

Tudi zame je tradicionalna korejska poroka dogodek, ki mi bo zagotovo za vedno ostal v spominu. Hvala ležna sem, da sem v živo doživela tako ljubeč dogodek svojega strica in njegove izbranke Jihyeon.

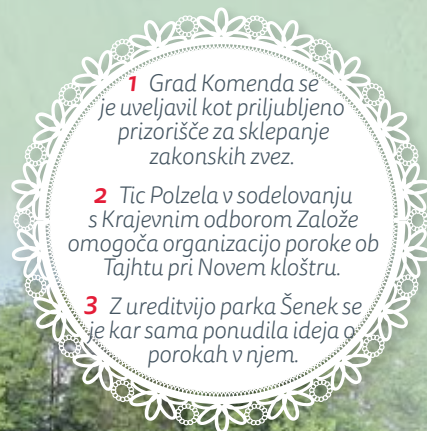
Živa Avžner

Na Polzeli največ porok leta 2018

MAJ IN JUNIJ STA ŽE OD NEKDAJ NAJBOLJ PRILJUBLJENA MESECA ZA SKLEPANJE ZAKONSKIH ZVEZ. O TEM PRIČA TUDI STATISTIKA. V ZADNJIH DESETIH LETIH JE BILO NA OBMOČJU OBČINE POLZELA SKLENJENIH NAJVEČ POROK LETA 2018, KO JIH JE BILO KAR 30. NAJMANJ JIH JE BILO LETA 2012, KO SE JE PRI NAS POROČILO 10 PAROV. POVPREČNO JIH JE SICER ZAKONSKO ZVEZO SKLENILO PRIBLIŽNO 20.

Grad Komenda se je v tem času uveljavil kot priljubljeno prizorišče za sklepanje zakonskih zvez. Ob tem ne smemo pozabiti niti na številne obletnice, kot so zlate in diamantne poroke. Po ureditvi parka Šenek se je kar sama ponudila tudi ideja o porokah v njem. Strokovna sodelavka v Tici Polzela Lidija Praprotnik je pojasnila, da je priporočljivo, da mladoporočenca termin rezervirata vsaj pol leta vnaprej. Izbirata lahko med notranjostjo gradu Komenda in njegovim dvoriščem. Večina se odloči za zunanje prizorišče pod platano, a se najdejo pari, ki kljub vsemu raje izberejo točno za to namenjeno poročno dvorano. Sodelavci Tica Polzela pripravijo prostor skladno z njihovimi željami. Za kulinarčni vidik poskrbi restavracija 3Poezije, deluje v prostorih gradu.

1 Grad Komenda se je uveljavil kot priljubljeno prizorišče za sklepanje zakonskih zvez.

2 Tica Polzela v sodelovanju s Krajevnim odborom Založe omogoča organizacijo poroke ob Tajhtu pri Novem kloštru.

3 Z ureditvijo parka Šenek se je kar sama ponudila ideja o porokah v njem.

Tudi v parku Šenek in ob jezeru Tajht

Še zelo sveže prizorišče je park Šenek. Občina Polzela je pred nekaj leti uredila dostopnost arborističnega parka ob tamkajšnjem dvorcu. V parku so poti, elektrika, voda, javna razsvetljava. Z njegovo ureditvijo se je kar sama ponudila tudi ideja o porokah v njem.

Tica Polzela v sodelovanju s Krajevnim odborom Založe omogoča organizacijo poroke ob Tajhtu pri Novem kloštru. Gre za zelo lepo urejen in redno vzdrževan prostor. Jezerce z otočkom omogoča čudovite poročne fotografije. Idilična lokacija pa za zdaj še čaka na prvi poročni par.

Špela Ožir

DRUŽINSKI DAN in 1. TRAIL TEK Zelene Doline NA GOLTEH

- Brezplačna vožnja z nihalko na kraj dogodka za vse s plačano prijavnino
- Dve trail trasi (daljša HRIBAR in krajša DOLINAR)
- Brezplačno kosilo s sladico in pijačo
- Pohod po Golteh in lov na zaklad
- Animacijske aktivnosti za najmlajše
- Glasbena zabava s Čuki
- Nagradna žrebanja in mnoga druga presenečenja

NEDELJA,
9. JUNIJ 2024
od 9.00 ure dalje

PRIJAVE NA
<https://dogodek.zelenedoline.si>

v Krajevnem odboru LOČICA OB SAVINJI

LOČICA OB SAVINJI JE ŽE PRECEJ STARO NASELJE MED ŽELEZNICO, AVTOCESTO, SAVINJO IN POLZELO. NASELJE IMA DVA DELA: NEKDANJE KMEČKO JEDRO OB ROBU REČNE TERASE NA LEVEM DELU PODVINSKE STRUGE, NA NJENEM DESNEM BREGU PA SE JE V NEKDANJI GMAJNI PO LETU 1998 RAZŠIRILA NOVEJŠA POSELITEV. V ZADNJIH LETIH JE NJUNA MEJA ŽE SKORAJ POVSEM ZABRISANA. OBA SKUPAJ TVORITA KRAJEVNI ODBOR LOČICA OB SAVINJI.

Če se v Ločico ob Savinji pripeljemo z zahodnega dela, nas pot najprej pelje skozi industrijsko cono. Na levi strani nas pozdravi avtopoligon in kmalu za tem še rekreativne površine Športnega društva Savinja 2000, ki je bilo na pobudo domačinov ustanovljeno leta 2000, kar pove že ime. Njegova priljubljena letošnja novost je zagotovo vadba odbojke na mivki. Za vse zgodovinsko-kulturne navdušence je prav, da omenimo še ostanke rimskega vojaškega taborišča iz 2. stoletja, ki so prav tako na območju Ločice ob Savinji.

➤ S 144 REGISTRIRANIMI GOSPODARSKIMI DRUŽBAMI

»Čeprav jo nekateri vidijo kot spalno naselje, je treba poudariti, da to ni tako, saj je po aktualnih podatkih v našem naselju registriranih kar 144 gospodarskih družb. Tako imamo poleg naših večjih lokalnih podjetnikov, ki so uspešni in priznani v slovenskem okolju, tudi močno osnovo manjših podjetnikov, ki so pomemben dejavnik zaposlovanja na lokalnem območju, predvsem pa močno pripomorejo k razvoju in prepoznavnosti Občine Polzela,« je pojasnil predsednik krajevnega odbora **SIMON ZABUKOVNIK**, ki sicer izvira iz Andraža nad Polzelo, zadnjih 12 let pa živi v Ločici ob Savinji.

➤ Predsednik krajevnega odbora Simon Zabukovnik

Rimski tabor ➤

Ločico ob Savinji lahko razdelimo na »Ločico«, ki obsega naselje ob glavni cesti proti Polzeli, vključujoč gasilski dom, in »Gmajno« oziroma novi del Ločice ob Savinji, kjer se je gradnja začela hitreje po letu 1998, saj prvotno na območju ni bilo potrebne infrastrukture.

ZOBE POKAZALA SAVINJA

Na žalost je bilo območje v zadnjih mesecih prepoznavno predvsem po poplavi. Avgustovske poplave lani so poplavlile približno 300 tamkajšnjih stanovanjskih hiš in industrijskih zgradb. »Savinja je 4. avgusta lani v jutranjih urah neusmiljeno preplavila nasip, ki je bil žal v dolžini približno 100 metrov ponižan ravno na začetku naselja Ločica ob Savinji. Tako je preko te točke poplavlila celotno območje naselja ob Savinji, vse do Rimskih teras in seveda industrijske cone, kjer se je Savinja razlila že pred tem. Močno prizadeta so bila tako posamezna gospodinjstva, med njimi so tudi takšna, ki so predvidena za izselitev, kot tudi podjetja v industrijski coni ob poligonu, saj nekatera od njih še danes sanirajo posledice,« je povedal Zabukovnik in dodal, da so bili krajani ob poplavi deležni velike pomoči in truda gasilcev, ki so skupaj s prostovoljci več tednov pomagali pri odpravi posledic. »Na tem mestu še enkrat velika zahvala gasilskemu društvu Ločica ob Savinji, drugim gasilskim društvom iz Občine Polzela in vsem prostovoljcem za neizmerno pomoč, ki so jo nudili pri odpravi posledic.«

ZA IZBOLJŠANJE CELOTNE POPLAVNE VARNOSTI

Člani Krajevnega odbora Ločica ob Savinji so se do zdaj sestali trikrat. Na zadnji seji so s pomočjo lokalnih svetnikov zaradi poplave in zagotavljanja poplavne varnosti predlagali sklic izredne seje polzelskega občinskega sveta. Po tem je s strani občanov prišla pobuda za ustanovitev Civilne iniciative Ločica-Breg.

»Ustanovili smo jo, saj prebivalci nismo zaznali aktivnosti občine, ki bi nas navdajale z optimizmom v smeri izboljšanja poplavne varnosti. Civilna iniciativa si prizadeva za izboljšanje celotne poplavne varnosti Savinje – vse od zgornje Polzele pri Orešniku, Brega pri Polzeli do Ločice ob Savinji – in ima tako sestavljeno tudi ožjo delovno skupino,« je dodal predsednik krajevnega odbora, ki se na tem mestu zahvaljuje tudi koordinatorici civilne iniciative Saši Kovač za ves trud in čas, ki ga je vložila v to delo. »Po vseh opozorilih od leta 2012 lokalnih prebivalcev pristojnim institucijam, da je nasip v dolžini 100 metrov ponižan in nevaren ob poplavi, smo končno prišli vsaj do popravljene brežine reke Savinje, kar nas navdaja z optimizmom.«

PRILJUBLJENA SPREHAJALNA TOČKA

Kot pridobitev štejejo tudi prenovljeno in predvsem izravnano brežino ob Savinji, ki sega v sosednji Krajevni odbor Breg pri Polzeli in je tudi priljubljena sprehajalna točka tako lokalnih kot drugih naključnih sprehajalcev.

»Delo glede poplavne varnosti pa še zdaleč ni končano. S strani občine je treba celostno urediti problematiko jaškov meteornih vod, urediti in počistiti je treba brežino in strugo vse do Grobeljskega mostu, predvsem pa od predstavnikov občine pričakujemo, da bodo aktivno vključeni v projekt 'Načrt za okrevanje in razvoj DPN Letuš-Ločica', ki zajema omenjeno območje,« je sklenil sogovornik.

Špela Ožir

Izpad električne energije

Električna energija je eden izmed temeljev sodobnega načina življenja in dejavnik, ki omogoča tehnološki razvoj. Danes si težko predstavljamo življenje brez elektrike, saj že kratki izpadi povzročijo paniko med ljudmi, kaj šele, če je mrk večdneven. Poudarek tega članka je predvsem na posameznem gospodinjstvu in vplivu ter posledicah izpada elektrike nanj.

Izpadi električne energije predstavljajo resno grožnjo za družbo v vseh letnih časih, zlasti pozimi, ko je potreba po toploti in osnovnih potrebščinah največja. Najpogostejše pride do načrtovanih izpadov elektrike, o katerih nas elektro distributerji predhodno obveščajo. Do nenadnih krajših izpadov pride največkrat zaradi vremenskih ujm, preobremenjenega omrežja ali poškodb na elektro omrežju. Možno pa je tudi, da pride do daljšega popolnega izpada elektrike kot posledica višje sile.

V prvih dveh primerih izpada elektrike niso potrebni posebni ukrepi, saj gre po navadi za krajše obdobje, ki ne ogroža normalnega življenja. Povsem drugače je pri popolnem izpadu električne energije za daljše obdobje, ki ima lahko katastrofalne posledice za vso družbo. Zato je ključnega pomena, da prepoznamo in razumemo te potencialne grožnje, da se lahko ustrezno pripravimo in odzovemo na morebitne krizne razmere.

Posledice popolnega izpada električne energije bi ljudje najbolj čutili v zimskem času, kajti v večini primerov bi prenehali delovati ogrevalni sistemi. Izjema bi bili objekti z možnostjo klasične kurjave na drva, premog ali brikete, ki pri procesu kurjenja ne potrebujejo električne energije. Tako pozimi kot poleti bi bili najbolj ogroženi otroci, starejši in bolni. Otežena ali povsem onemogočena bi bila distribucija hrane in vseh drugih osnovnih potrebščin, kar bi povzročilo zapiranje trgovin. Na

splošno bi nastopile težave pri dostopu do sveže hrane, kot tudi vode, saj večina vodovodov brez črpalk ne bi delovala. Pomanjkanje hrane, vode in toplote bi lahko privedlo do panike in socialnih nemirov.

Onemogočeno bi bilo delovanje mobilnih omrežij in svetovnega spleta, kar bi zelo otežilo dostop do informacij. Brez ustreznih komunikacijskih kanalov bi bilo težko pravočasno obveščati in usklajevati ukrepe za pomoč in reševanje. Motena bi bila zdravstvena oskrba, saj bi izpad elektrike onemogočil delovanje medicinske opreme, skrajno otežena bi bila oskrba pacientov, zlasti tistih, ki so odvisni od naprav za podporo življenju. Oteženo bi bilo delovanje javnih komunalnih storitev, kot so oskrba s pitno vodo in odvoz odpadkov, kar bi povzročilo kaos in slabše higienske razmere. Brez električne energije bi se osnovne storitve, ki so ključnega pomena za delovanje družbe, upočasnile ali celo ustavile. Ustavila bi se seveda tudi večina proizvodnje.

Dolgotrajni izpad elektrike bi imel velik psihološki vpliv na ljudi, saj bi lahko povzročil stres, tesnobo in občutek nemoči. Zmeda in negotovost bi lahko privedli do duševnih težav, zlasti pri tistih, ki so zelo odvisni od novih tehnologij.

Da bi se izognili najhujšemu, je ključnega pomena, da imajo oblasti načrte za obvladovanje kriznih razmer, moramo pa biti tudi občani pripravljeni na takšne okoliščine. S pravočasnimi in učinkovitim ukrepanjem lahko zmanjšamo vpliv izpada električne energije ter zagotovimo varnost, stabilnost in dobrobit vseh nas.

V nadaljevanju navajamo nekaj osnovnih napotkov, kako kot občani ukrepamo pred in v primeru daljšega popolnega izpada elektrike:

- Poskrbeti moramo za razsvetljavo, ki je posebej pomembna za varno gibanje ponoči (različne izvedbe svetilk na baterije, dinamo ali solarno napajanje in rezervnih delov zanje, sveče, petrolejke itd.).
- Zaščititi se moramo pred mrazom (izbor najtoplejšega prostora v hiši, kamin na drva, topla oblačila, odeje, spalne vreče).
- Zagotovimo si zalogo vode (priporočljiva sta dva litra na osebo na dan, prav pa bo prišlo tudi sredstvo za razkuževanje vode).

- Na razpolago naj bo plinski štedilnik in žar na oglje ali drva.
- Hrana v zamrzovalni skrinji ali omari naj bo sistematično označena in pospravljena (brez elektrike se začne odtajati po okoli 12 urah).
- Pri hrani ne pozabimo, da topli obroki v negotovih razmerah zelo pozitivno vplivajo na razpoloženje, zato imejmo pripravljeno hrano z dolgim rokom trajanja (prepečenec, konzerve itd.).
- Poskrbimo za varnost in zdravje tako, da imamo pripravljene gasilne aparate, požarne odeje, javljalnike dima, dobro opremljeno domačo lekarno.
- Dostop do informacij nam omogočajo napolnjene baterije mobilnega telefona, radio na baterije ali solarno polnjenje, označen pomen siren itd.
- Smiselno je imeti doma nekaj gotovine, posodico goriva, agregat, pripravljen varnostni protokol pametnega doma in določiti zbirno mesto za družino.

- Spodbudite aktivnosti, ki ne zahtevajo elektrike in pomirjevalno vplivajo na ljudi (priporočljive so razne igre in pripovedovanje zgodb).

Navedli smo samo nekaj ključnih ukrepov, ki se nanašajo na posamezno gospodinjstvo v primeru daljšega popolnega izpada električne energije. Seveda smo v takšnih okoliščinah vsi državljani dolžni upoštevati navodila in ukrepe širše družbe, ki usmerja razmere in skrbi za splošno varnost.

Dandanes je povsem samoumevno, da imamo na razpolago električno energijo. Že krajši izpadi povzročajo veliko nezadovoljstvo med ljudmi, vendar se moramo zavedati, da tudi nas lahko prizadene kateri izmed možnih vzrokov za izpad elektrike. Veliko lažje ga bomo preživel, če bomo pravočasno vnaprej o njem razmišljali.

Vir: <http://generali.si>, Wikipedija

Mihael Frankovič

Oglas ni lektoriran.

Ski&Sea s prenovljenimi prostori

Podjetje Ski&Sea, ki je na tržišču od leta 1999, bo prihodnji mesec praznovalo 25-letnico delovanja. A začetki poslovanja segajo še bistveno dlje nazaj. Začeli so s hobijem, ki je kmalu prerasel v posel. Po nekaj napornih mesecih po avgustovskih poplavih so njegovi zaposleni letošnjo pomlad lažje zadihali. Še posebno sproščeno in slovesno je bilo v njihovem salonu v Poslovni coni Ločica ob Savinji sredi marca, ko so odprli prenovljene prostore.

»S simboličnim odprtjem prenovljenega salona smo se želeli zahvaliti vsem, ki so nam v težkih časih priskočili na pomoč in nas podpirali tudi po poplavi. Šlo je za sproščeno druženje v dobri družbi in ob širokem naboru atraktivnih enot, ki so sicer vsak dan paša za oči v našem salonu. S tem smo želeli zbrati naše stranke in partnerje ter jih povabiti v našo novo pridobitev – prenovljeni salon,« so sporočili iz tega znanega savinjskega podjetja, za katerim je naporna polovica leta. »Tudi od naših zaposlenih je ta čas zahteval predanost, s skupnimi močmi pa nam je uspelo sanirati salon in ga popolnoma prenoviti, da lahko stranke zdaj doživljajo povsem drugačno izkušnjo. Škoda je bila ogromna, saj imamo skladišče za vozila, dodatno opremo, rezervne dele in

oblačila za vso regijo.« Posledice poplav so odpravljali do letošnjega februarja. V tem času pa niso pozabili na stranke po vsej regiji in njihove potrebe po rezervnih delih. »Že takoj po poplavih smo zagotovili odpremo iz skladišča BRP v Belgiji, zato je bila dobava rezervnih delov, dodatne opreme in drugih dodatkov motena le prve dni po poplavi.«

Dolgotrajna obnova

V teh nekaj mesecih so prenovili celotni salon, pisarne, servis in skladišče. Zalita je bila vsa oprema, prav tako vozila, viličarji, kombiji in druga mehanizacija v servisu, kar je prineslo gromozansko škodo, predvsem pa motnje v delovnem procesu podjetja. »Prenova je dolgotrajen proces, saj je bilo treba najprej očistiti celotno poslopje in tudi okolico, nato pa se je začelo izsuševanje prostora – predvsem sten in tal, kar je trajalo vse do novembra. Šele nato je sledila sanacija. Do takrat so se vse stene in izolacija do višine, do koder je segala voda, rezale in nadomestile z novo izolacijo. In povsem

na koncu je nastopilo sestavljanje in postavitve nove opreme,« so dodali.

Paša za oči

Ski&Sea, ki v Poslovni coni Ločica ob Savinji domuje od leta 2008, je generalni uvoznik in serviser rekreacijskih vozil in dodatne opreme BRP (Bombardier Recreational Products) za Slovenijo, Hrvaško, Bosno in Hercegovino, Srbijo, Makedonijo, Črno goro, Kosovo in Albanijo. Ukvarja se s prodajo štirikolesnikov Can-Am, (buggy) vozil Can-Am Side-By-Side, trikolesnikov Can-Am, vodnih skuterjev Sea-Doo, motornih sani Ski-Doo in Lynx, podvodnih skuterjev Seabob in Nautica, prikolic Jetloader in še marsikaterih drugih rekreativnih pripomočkov. »Naši kupci so posamezniki in podjetja, ki cenijo svoj prosti čas in ga želijo preživljati drugače. Med drugim pa poskrbimo tudi za obrtnike in kmete, saj ponujamo široko izbiro priključkov in vozil, ki zaradi svoje agilnosti in kompaktnosti močno olajšajo delo (plugi, prikolice),« so sporočili iz podjetja.

Špela Ožir

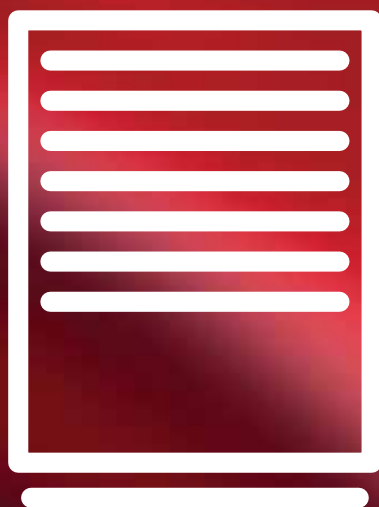
Utrinek
z odprtja
prenovljenih
prostorov

Podjetje Ski&Sea v Poslovni coni Ločica ob Savinji domuje od leta 2008.

KRONOTERM

TOPLOTNE ČRPALKE

ODLOČITE SE ZA
SLOVENSKI
RAZVOJ & PROIZVODNJO

POKLIČITE NAS 03 703 16 20 ALI NAS OBIŠČITE V NAŠEM
RAZSTAVNEM SALONU, TRNAVA 5E, 3303 GOMILSKO.

Oglas ni lektoriran.

ALI *tropske rastline* USPEVAJO PRI NAS?

V NAŠIH KLIMATSKIH RAZMERAH EKSOTIČNE RASTLINE PRAVILOMA NE USPEVAJO, A Z MALO IZNAJDLJIVOSTI LAHKO POSKRIBIMO, DA JIM JE UDOBNO TUDI PRI NAS. PREDSTAVLJAM VAM NEKAJ VRST IN NASVETOV ZA GOJENJE TAKŠNIH RASTLIN NA NAŠIH TLEH.

Zima

Od pozne pomladi do zgodnje jeseni bi vse spodaj omenjene sorte lepo uspevale na prostem, saj je glavna težava hladna zima. Te vrste so navajene na mile zime, kar pomeni, da ne tolerirajo zmrzali. Nekatere sorte potrebujejo minimalno temperaturo vsaj 15 stopinj Celzija, a tem se bomo v članku izognili.

Novе sorte

S tehnikami selektivnega razmnoževanja so proizvajalci ustvarili sorte, ki so odpornejše na mraz in druge stresne faktorje, zato lažje preživijo tudi v hladnejših območjih.

1 Banana

Vsem dobro poznan sadež lahko po novem vzgojimo tudi pri nas, pomembno je le, da rastlino čez zimo zaščitimo. Sorta Balbisiana in podobne so dokaj odporne na mraz, vseeno pa niso popolnoma privajene na naše okolje in potrebujejo več nege.

2 Paw-Paw

Rastlina izvira iz Severne Amerike, imenujejo jo tudi indijanska banana. Pri nas je nepoznana, njeni sadeži pa imajo okus, ki je mešanica manga, banane in ananasa. Rastlina v našem podnebju prezimi brez težav.

3 Lubenica

Je enoletna rastlina in določene sorte so prilagojene za hladnejša podnebja. Kljub temu potrebuje čim več toplote in dobro pognojeno zemljo.

4 Granatno jabolko

Praviloma jih zasledimo v toplejših predelih Evrope, tudi na Balkanu, ampak določene sorte so odporne tudi do minus 17 stopinj Celzija.

5 Figa

Fige so pri nas nekoliko bolj razširjene, a priporočamo izbiro sorte, ki je odpornejša in lahko prezimi. Nekateri pridelalci jih čez zimo pokrijejo ali drugače zaščitijo.

Zahtevnejše rastline

Zgoraj našteje rastline lahko pri nas uspešno prezimijo, sledi pa nekaj rastlin, ki jih moramo čez zimo zaščititi pred zmrzaljo in postaviti na toplo. Zadostujeta klet ali rastlinjak.

1 Avokado

Avokado je zimzelena širokolistnica, kar pomeni, da čez zimo ne odvrže svojih listov. Če listi zmrznejo, rastlina umre. Priporočamo, da avokado posadite v večji lonec, a poskrbite, da ga boste lahko pred zimo premaknili na toplo. V primernih pogojih lahko drevo zraste do 20 metrov visoko, ampak od vaše lončnice ne pričakujte takšne velikosti.

2 Mango

Za mango velja podobno kot za avokado, prav tako lahko dobite z drevesa nekaj plodov. Količina plodov bo omejena z velikostjo rastline, ta pa z velikostjo lonca za sajenje.

3 Ananas

Brez večjih težav lahko ananas gojimo v loncu, saj je nizka rastlina in ne potrebuje veliko prostora. Vzgojimo ga lahko kar iz ananasa, kupljenega v trgovini, prvi sadež pa lahko pričakujemo po dveh letih.

4 Ingver in kurkuma

Ingver in kurkuma sta preprosta za pridelavo, saj sta gomoljnici, ki se hitro razmnožujeta. Posadite ju v lonec in ju zaščitite pred mrazom, pa vam bosta dobro obrodili.

To je bilo malo za pokušino o gojenju tropskih sadežev pri nas. Nikar ne bodite preveč razočarani, če plodovi ne bodo ravno tako veliki in lepi kot tisti, ki so pripeljani z juga. To sem doživel pri doma vzgojeni lubenici, ki je bila precej manjša in manj sladka od kupljene, a sem bil kljub temu zelo ponosen, saj sem jo sam pridelal, kar pa tudi nekaj šteje.

Vir: časopis Pomurec

Blaž Turnšek

Oglas ni lektoriran.

**KMETIJSKA ZADRUGA
POLZELA**

**Največja izbira sadik zelenjave in
balkonskih rož.**

**Iščemo pomoč
pri obiranju jagod v maju in juniju.**

Dodatne informacije na telefon: 041 693 706.

Kmetija Hrašar,
Črni vrh pri Taboru

**UŽIVAJTE DOMA
KOT NA DOPUSTU**

Zagotovite si svojo robotsko kosilnico!

Akcijska ponudba:
**Robotska kosilnica
Husqvarna Automower 305**
1.230,00 €

Najnižja cena v zadnjih 30 dneh 1.449,00 €

Namenjena za košnjo domačih vrtov do 600m²,
kompleksnejše zasnove in/ali z naklonom.

**-15% *DARILLO
OB NAKUPU**

*Set baterijske kosilnice
na nivo 110L (299€)

DUSETI
03 700 11 70 www.duseti.si

Oglas ni lektoriran.

GODOVNIKI V MAJU

4. maj

Sv. Florjan (moške oblike imena: Florjan, Flori, Cvetko, Cveto; ženske oblike imena: Florjana, Florijana, Cvetka, Cveta).

Ime Florjan je izpeljanka iz latinskega imena Florus in jo povezujejo z latinsko besedo florus, ki pomeni cvetoč, svetel, sijajen, krasen.

Sv. Florjan je bil veteran vojske in visoki rimski državni uslužbenec. Oblast ga je preganjala in obsodila na smrt, ker se ni hotel odreči krščanstvu. Z mlinjskim kamnom okrog vratu so ga vrgli v reko Enns, tako je umrl kot mučenec. To se je zgodilo 4. maja leta 304, zato je bil ta dan izbran za njegov god. Nad grobom je pozneje nastala slavna opatija St. Florjan.

Sliko ali kip sv. Florjana z zastavo in vedrom v roki, s katerim gasi gorečo hišo, vidimo še danes na mnogih stavbah, zlasti na gasilskih domovih. Najbolj znan je kot zavetnik proti požarom in povodnjim, častijo ga gasilci, kovači, dimnikarji, pivovarji, sodarji, lončarji, izdelovalci mila. Je zavetnik ob suši, proti nerodovitnosti polja, proti viharju, pri opeklinah. V Dravski banovini so se gasilci imenovali tudi »vitezi sv. Florjana«.

Pregovor o sv. Florjanu:

Če na dan sv. Florijana dežuje, potem vse leto dežja primanjkuje.

LEDENI MOŽJE IN ZOFKA

12. maj

Sv. Pankracij (moške oblike imena: Pankrac, Pongrac, Pankras, Kras; ženska oblika imena ni znana).

Bil je mučenec, ki je pomagal preganjanim kristjanom in dal svoje življenje za krščansko vero že pri rosnih 14 letih.

13. maj

Sv. Servacij (je samo moško ime).

Bil je škof in mučenec. Umrl je v Maastrichtu na Nizozemskem. Čeprav je bila takrat zasnežena vsa pokrajina, je njegov grob ostal nedotaknjen. Med drugim je priprošnjik proti mrzlici in pozebi.

14. maj

Sv. Bonifacij (moške oblike imena: Bonifacij, Boniface, Bono; ženski obliki imena: Bonifacija, Boni).

Bil je mučenik in spreobrnjenec. Po spreobrnitvi je pomagal revežem in bolnim ter hodil v cerkev, ni pa se odpovedal pijači in veseljačenju.

15. maj

Sv. Zofija (ženske različice imena: Zofija, Zofka).

Upodablja se kot mučenka, včasih z mečem, palmo in knjigo v roki, največkrat pa je upodobljena kot mati s tremi otroki (hčerkami), na nekaterih upodobitvah ima zraven sebe butaro, nečke (korito) in kol, kar naj bi bilo povezano z njenim obglavljenem. Umrla je 15. maja leta 120. Ime Zofija izhaja iz grške besede, ki pomeni modrost.

Ob godovnih dneh ledenih mož in Zofke so nastali različni, večinoma vremenski pregovori, ki so se mnogokrat uresničili.

Če Pankraca sonce peče, sladko vince v klet poteče; če pred svetim Pankracijem, Servacijem in Bonifacijem slane ni bilo, tudi pozneje ne bo mrzlo.

Ljudje so verovali, da se bo po njihovem godovanju zima dokončno poslovila in po njih se ravna številni vrtničkarji v Sloveniji, saj velja, da je s saditvijo nekaterih sadik na prosto dobro počakati, da minejo ledeni možje in da se zemlja dovolj ogreje.

Če Zofka zemlje ne poškrapi, vreme poleti prida ni.

Vir: Ognjišče, Wikipedija

Mihael Frankovič

Vabilo

V soboto,
25. maja 2024,
Društvo upokojencev
Andraž organizira
že 15. tradicionalno
prireditev
12 ur pohodov
na Goro Oljko.

Pohodi bodo od 7. do 19. ure. Start bo pri Hotunjski kapeli v Andražu nad Polzelo. Pot bo označena s kontrolnimi točkami. Dolžina poti je 6300 metrov, višinska razlika je 420 metrov. Vsak udeleženec prejme kontrolni kartonček, malico in spominsko darilo.

Startnina je 5 evrov, za otroke in mladino brezplačno.

V primeru slabega vremena bo prireditev v soboto, 1. junija 2024.

Vabljeni vsi ljubitelji pohodništva in lepe narave.

Organizacijski odbor DU Andraž
Informacije na tel. št.: 031 663 569
(Drago Jamnikar)

VRTNARSTVO MAROLT

pripravilo dneva odprtih vrat

Začetki Vrtnarstva Marolt segajo v začetek devetdesetih let prejšnjega stoletja. Zadnjih nekaj let ga z roko v roki vodi druga in tretja generacija. V tem času so dejavnost vzgoje sadik balkonskega cvetja in zelenjave razširili. Posebno pozornost so namenili urejanju okolice in vzgoji okrasnih trajnic ter tako postali vrtnarstvo z eno izmed največjih zalog rastlin v Sloveniji. Na 10.000 kvadratnih metrih ponujajo širok nabor grmovnic, dreves, bonsajev in drugih trajnic. Ob lastni proizvodnji sadik – samo na njivi jih imajo 50.000 – sodelujejo s tujimi ponudniki trajnic in dreves. Njihovi dobavitelji prihajajo iz Nizozemske, Belgije, Italije, Nemčije in Francije.

Izrišejo in zasadijo

Trend urejanja okolice je po besedah Jake Marolta še posebno opazen od obdobja epidemije naprej. Temu se je prilagodilo tudi Vrtnarstvo Marolt, kjer je trenutno redno zaposlenih 21 ljudi. Njihov krajinski arhitekt vas lahko obišče na domu ter uskladi želje in možnosti. Njihovi vrtnarji po končanem izrisu izbrano rešitev tudi izvedejo na vašem vrtu. Poskrbijo za dostavo sadik, zasaditev, urejanje zalivalnega sistema in polaganje travne ruše.

Za vsakogar nekaj

Vse to so predstavili na dnevih odprtih vrat. Na stojnicah so se predstavljali ponudniki ograj, visokih gred, pergol in smetarnikov, kosilnic in podobnega. Na predavanjih ste lahko iz prve roke izvedeli vse o zalivalnih sistemih, kako se polaga in vzdržuje travna ruša in kako košnja vpliva na zelenico. Obiskovalcem je individualno svetovala tudi krajinska arhitektka. Da sta bila dneva odprtih vrat zanimava za vse člane družine, so zabavo omogočili tudi najmlajšim obiskovalcem. Ti so se lahko zabavali na napihljivih igralih, v poslikavi obraza in se preizkusili na delavnici presajanja rastlin. Dan je bil dolg in da je bil tudi prijeten, so po simboličnih cenah poskrbeli tudi za hrano in pijačo.

Špela Ožir

Občinska čistilna akcija

▲ Z dobro voljo za čisto okolje

V petek, 5. aprila 2024, je tudi v našem vrtcu v dopoldanskem času potekala čistilna akcija.

Izvedena je bila pod okriljem Občine Polzela. V akciji so sodelovali vsi oddelki, vsak po svojih močeh. Otroci so se najprej opremili s samokolnicami, grabljami, vedri, metlami, vrečami za smeti in rokavicami. Polni dobre volje smo očistili vrtčevsko igrišče, kjer smo pobrali smeti, večje veje, kamne ter grabljali liste in sekance. Med delom smo se družili, sodelovali in pogovarjali o skrbi za čisto okolje in pravilnem ločevanju odpadkov. Z odpadki smo napolnili več vreč za smeti. Vsi skupaj smo poskrbeli za lepše in čistejše okolje, pozneje pa se z veseljem igrali na igrišču, ki smo ga očistili sami.

Andreja Bohnec

Kako nastane senca?

V oddelku 6 smo odkrivali, kako nastane senca.

Da bi jo spoznali na igriv način, smo naredili načrt, da si izdelamo lutke in se poigramo s senco. S pomočjo grafoskopa in izdelanih lutk iz pravljice Mamica, kje si? smo si pripravili senčno gledališče in k odkrivanju povabili tudi sosednji oddenek. Gledališka predstava je otroke zelo navdušila. Po doživljanju skozi igro z lutkami so spoznali, kako nastane senca, in se z njo pozabavali na različne načine.

Otroci in vzgojiteljici oddelka 6

Senčno gledališče ➤

Slikarka na obisku

V oddelku 5 smo si popestrili dopoldne.

Obiskala nas je akademska slikarka Klavdija Zupanc. Otrokom je na zanimiv in starosti primeren način predstavila delček svojega ustvarjanja ter jim pripravila likovno delavnico. Spoznali so več novih slikarskih pripomočkov in se preizkusili v rokovanju z njimi. Z zanimanjem so ji sledili in na koncu so nastali pravi umetniški izdelki. Komaj čakamo, da se spet srečamo.

Otroci oddelka 5 z vzgojiteljicami

Ustvarjanje s slikarko ➤

Bralna značka v vrtcu

V vrtcu se s knjigo srečujemo vsak dan in resnično je naša dobra prijateljica. Knjiga popelje otroka v svet domišljije, ga spodbuja k radovednosti in mu širi obzorja. Skupaj z otroki radi obiščemo šolsko knjižnico, knjižnico v vrtcu in občinsko knjižnico na gradu Komenda.

V petek, 19. aprila 2024, smo imeli v vrtcu zaključno podelitev priznanj za Škratovo bralno značko in projekt Mali Savinjeci beremo. Ob tej priložnosti so vsi otroci starejših oddelkov uživali v gledališki predstavi z naslovom Moja najljubša knjiga v izvedbi Društva za boljši svet. Nato smo imeli podelitev priznanj in medalj, ki so jih skupaj z ravnateljico podelili še Jolanda Železnik, Renata Novak in podžupan Igor Pungartnik. Vsak otrok je v dar prejel tudi slikanico Samotna jelka, ki jo je v ta namen prijazno poklonil Vladimir Verdnik.

▲ Podelitev priznanj za branje v vrtcu

Vzgojiteljice predšolskih oddelkov

Uspehi mladih pesnic in pesnikov

Objem in pesniški natečaju Ela – Mali Pranger

V letu 2024 je na natečaj Ela – Mali Pranger za najboljše pesmi s temo Objem prispelo kar 360 prispevkov. Na natečaju je sodelovalo 27 šol iz vse Slovenije. Žirija je izbrala in nagradila 49 mladih ustvarjalcev.

Veseli smo, da so med nagrajenci pesniškega natečaja tudi učenci OŠ Polzela. V kategoriji drugega triletja sta se med nagrajence uvrstila šestošolca Tia Novak in Matic Runjak. Njuna mentorica je Karmen Zupanc. V kategoriji tretjega triletja se je med nagrajence uvrstila Marija Plaskan Hodnik, ki je ustvarjala pod mentorstvom Mojce Cestnik.

Zaključna prireditev s podelitvijo priznanj bo potekala 25. maja 2024 v Kulturnem centru Rogaška Slatina.

Igra in pesniški natečaj Naj pesem pove

Pesniškega natečaja Naj pesem pove, ki ga organizira OŠ Prebold, se učence in učenci OŠ Polzela udeležijo vsako leto.

Precej množično so se na natečaj odzvali tudi v tem šolskem letu. Ustvarjalo je kar 25 učencev, in sicer pod mentorstvom petih učiteljic (Mojce Cestnik, Marije Kronovšek, Karmen Zupanc, Dobrile Vučenović in Patricije Sovič). Na zaključno prireditev, ki je potekala 24. aprila 2024 na OŠ Prebold, gost prireditve pa je bil Rok Terkaj – Trkaj, so bili še posebej povabljeni Tamara Dušič, Larisa Turnšek, Marija Plaskan Hodnik, Tian Lesjak, Flora Fortuna, Nina Miklič in Loriana Turnšek. Dobili so priložnost, da so svoje pesmi predstavili širši publiki.

Karmen Zupanc

▲ Nagrajenci z Rokom Terkajem

Okusni sprehodi po Polzeli z jabolkom v roki

Tudi letos so učenci OŠ Polzela sodelovali na natečaju Turizmu pomaga lastna glava.

▲ Pozdrav s turistične tržnice

Letošnja tema je bila kulinarčno obarvana. Naslov naše raziskovalne naloge je bil Okusni sprehodi po Polzeli z jabolkom v roki. Odločili smo se, da bomo raziskovali jabolka in jedi z jabolki. Pri tem nam je pomagal Konrad Brunšek iz Andraža nad Polzelo, ki o gojenju jablan ve veliko. Sam ima lep sadovnjak z več sto različnimi vrstami jabolk. V Domu krajanov Andraž je izpeljal tri razstave avtohtonih vrst jabolk in hrušk. V intervjuju nam je povedal, da je v Andražu nad Polzelo služboval tudi nadučitelj Miloš Levstik, ki je tamkajšnje kmete poučeval o gojenju sadnega drevja. O jedeh z jabolki pa smo se pozanimali tudi pri starih starših.

Raziskovalno nalogo so pripravili Rok Mogu, Nina Miklič, Mia Perklič, Glorija Satler in Ela Trkaj. Poleg raziskovalne naloge so pripravili šest različnih jedi z jabolki, ki smo jih ponudili učencem in delavcem šole v jedilnici.

Sodelovali smo na turistični tržnici, ki je potekala v Mercator centru Velenje v četrtek, 18. aprila 2024, kjer je na popoldanski tržnici sodelovalo osem šol iz regije. Dosegli smo srebrno priznanje. Predlagamo, da si nalogo in filmček naše raziskovalne naloge ogledate na spletni strani OŠ Polzela.

Delo in predstavitev te raziskovalne naloge sta bila za vse nas posebna in zanimiva izkušnja.

*Raziskovalci turistične teme
z mentoricama Angeliko Urbanc in Patricijo Sovič*

Odlični na natečaju Evropa v šoli

OŠ Polzela vsako leto sodeluje na natečaju Evropa v šoli, ki ga organizira Zveza prijateljev mladine Slovenije. V šolskem letu 2023/24 natečaj nosi naslov Dobro se z dobrim vrača.

Razveselila nas je novica, da sta med nagrajenci na državni ravni kar dva učenca naše šole. Na literarnem področju je v kategoriji tretjega triletja dosegla prvo mesto osmošolka Ajda Čremožnik z izjemno lepo pesmijo, ki jo je naslovila Zavetje. Njena mentorica je Marija Kronovšek. Marko Šolajič, prav tako osmošolec, pa je s svojim filmom, ki ima naslov Razdiralna moč narave – povezovalna moč ljudi, dosegel tretje mesto. V filmu spregovrta tudi predsednica Rdečega križa Polzela Olga Hočevar in vodja projekta Dobra vila Liza Hočevar. Pri snemanju filma je sodeloval petošolec, Markov brat Nikolaj Šolajič. Mentorica je Mojca Cestnik.

Zaključna nacionalna prireditev natečaja je potekala 8. maja 2024 v Celju. Udeležili so se je vsi učenci, ki so se uvrstili na državno raven natečaja. Poleg že omenjene Ajde in Marka je to na literarnem področju uspelo še Zari Krumpak, Tii Novak in Mariji Plaskan Hodnik, na fotografskem področju pa Nini Miklič (mentorici Mojca Cestnik in Karmen Zupanc).

Ob zelo lepem uspehu izrekamo vsem imenovanim iskrene čestitke.

▲ Nagrajenci natečaja Evropa v šoli

Marija Kronovšek in Mojca Cestnik

Zaključek bralne značke v šoli

▲ Podelitev bralne značke na Polzeli in v Andražu nad Polzelo

Za vse bralne značkarje smo 25. in 26. aprila 2024 pripravili zaključno prireditev, na kateri smo podelili bralna priznanja.

V Andražu nad Polzelo so v programu sodelovali vsi učenci, na Polzeli pa sta program povezovala osmošolca Marko Šolajič in Ajda Čremožnik, ki je tudi pripravila celotno vezno besedilo. Uživali smo v spletu glasbe, plesa, filma, dramskih prizorov in recitacij. Prireditev smo na Polzeli organizirali dvakrat, saj smo na šoli našli kar 445 bralcev. 66 prvošolcem je Društvo bralna značka Slovenije podarilo knjigo Marka

Kravosa Hiša selivka, zlatim bralnim značkarjem (našim 24 devetošolcem) pa smo za devet let branja podelili spominsko priznanje. V maju bodo tudi oni za zvestobo knjigi in branju prejeli darilo Društva bralna značka, knjigo Lovra Matiča Mali črv Oto.

Prireditev je sklenila ravnateljica, ki je čestitala vsem bralnim značkarjem, nato pa jim zaželela prijetne prvomajске počitnice.

Alja Bratuša

Dve zlati trstiki na 25. državnem tekmovanju Zdrav dih za navdih

Na čudovit sobotni dan, 11. maja 2024, je potekala zaključna prireditev že 25. državnega tekmovanja Zdrav dih za navdih, ki jo je organiziralo Društvo pljučnih in alergijskih bolnikov Slovenije, s ciljem opozoriti na izjemno perečo problematiko kajenja med mladimi.

Na tekmovanju je sodelovalo 26 osnovnih šol in 10 srednjih šol, skupaj kar 480 učencev in dijakov iz vse Slovenije. Zaključna prireditev s podelitvijo odličij je potekala na Srednji gostinski in turistični šoli Radovljica. Poleg bogatega glasbenega, umetniškega in tudi čarovniškega programa sem svojo pesem z naslovom Na pomoč, moj prijatelj kadil! tudi recitala. Na natečaju sem pod mentorstvom Marije Kronovšek sodelovala z dvema pesmima in za obe prejela zlati trstiki.

▲ »Klic na pomoč ni sramota, je mogočno dejanje, je pogumno priznanje.«
Loriana

Po uradnem programu smo se razdelili v skupine. Udeležila sem se lectarske delavnice in okrasila svoje lectovo srce. Sledil je ogled enega izmed najlepših starih mestnih jeder v Sloveniji, Radovljice. Občudovali smo slikovite hiše iz 13. stoletja in poslušali zgodbe, ki jih pišejo njihovi prebivalci. Sprehodili smo se skozi Linhartov trg, ki je dobil ime po Antonu Tomažu Linhartu, rojenem v eni izmed meščanskih hiš. Ogledali smo si Čebelarški muzej, baročni park, cerkev sv. Petra, videli sramotilno klop, ki je edini ohranjeni primerek v Sloveniji.

Po ogledu mesta so nas na srednji gostinski in turistični šoli pogostili še s kosilom. Dan je bil prepleten s čudovitimi občutki, novimi spoznanji in z veliko pozitivne, mladostne energije.

Loriana Turnšek, šolska dopisnica

Tradicionalni karateistični seminar

Seminarja se je udeležilo veliko karateistov.

20. aprila 2024 je v telovadnici na Polzeli potekal karateistični seminar, ki ga je vodil japonski mojster Keiji Tomiyama (9. dan, Shito-Ryu karate).

Udeležili so se ga tudi člani Karate kluba Polzela, s tovrstnim izobraževanjem pa nadgrajujejo svoje znanje poznavanja tradicionalnega karateja.

Luka Deberšek

Savinjska planinska orientacijska liga

21 tekmovalcev Planinskega društva (PD) Polzela se je v soboto, 13. aprila 2024, udeležilo še zadnje ligaške tekme v Savinjski planinski orientacijski ligi, ki sta jo odlično pripravili PD Tabor in PD Prebold.

V B-kategoriji (osnovnošolci 7., 8. in 9. razreda) smo imeli dve ekipi, ki sta zasedli drugo in šesto mesto. V C-kategoriji (do 21 let) smo osvojili prvo mesto. V D-kategoriji (do 45 let) smo osvojili drugo mesto. V E-kategoriji (nad 45 let) smo osvojili prvo mesto. V F-kategoriji (družine) smo osvojili tretje mesto.

Tako smo si v vseh kategorijah zagotovili tekmovanje na državnem prvenstvu (SPOT), ki bo potekalo 11. in 12. maja 2024 na Boču.

Uroš Lešnik

Tekmovalci PD Polzela so si tekmovanje na državnem prvenstvu zagotovili v vseh kategorijah.

Karateisti pokazali odlično pripravljenost na prvi pokalni tekmi

▲ Filip Abraham je ponovno pometel s konkurenco.

V soboto, 13. aprila 2024, smo se v desetčlanski zasedbi odpravili v Slovenske Konjice, kjer je Karate klub Seki s pomočjo Karate zveze Slovenije organiziral prvo pokalno tekmo v letu 2024.

Na tekmovalstvu je sodelovalo 53 klubov, 476 tekmovalcev. Polzelski klub so zastopali Filip Abraham, Žan Goričan, Benja Mešič, Tjan Mešič, Ažbe Mlačnik, Nino Mlakar, Julija Rožič, Nika Šenica, Oskar Pižorn in Maks Vidmajer. Osvojili so sedem odličij v močnih kategorijah.

Rezultati:

- 1. mesto: Nino Mlakar- kumite ml. kadeti +55 kg1. mesto: Filip Abraham- kumite dečki -30 kg2. mesto: Nika Šenica
- kumite ml. članice -68 kg2. mesto: Benja Mešič- kumite deklice -39 kg2. mesto: Žan Goričan
- kumite dečki -41 kg2. mesto: Maks Vidmajer
- kumite ml. kadeti -45 kg3. mesto: Julija Rožič
- kumite kadetinja -61 kg

Čestitke vsem tekmovalcem.

Luka Deberšek

Iz Postojne z novimi izkušnjami in odličji

V Postojni je v soboto, 20. aprila 2024, potekal karateistični turnir, na katerem je bilo prijavljenih 247 tekmovalcev, skupaj so opravili 333 nastopov.

Turnirja so se udeležili tudi tekmovalci našega kluba in osvojili odlične rezultate. Prvo mesto sta v svojih kategorijah osvojila Oskar Pižorn in Julija Rožič. V finalu sta bila za las prekratka Nino Mlakar in Filip Abraham, ki sta osvojila drugo mesto, na tretjo stopničko pa sta stopila Maks Vidmajer in Žan Novak.

Tekmovalce je vodila Nika Šenica. Čestitke vsem.

Luka Deberšek

▲ Nino in Žan v vrhu kategorije mlajših kadetov nad 55 kg

Polzelanka Pia Zoja Glavnik evropska prvakinja

Med 15. in 22. aprilom 2024 je v dvorani Bonifika v Kopru potekalo 38. člansko, 29. mladinsko, 15. veteransko in 13. otroško evropsko prvenstvo v taekwondoju verzije ITF. V mesto ob morju je pritegnilo 749 tekmovalcev iz 33 evropskih držav, skupaj pa se je zbralo več kot 1200 udeležencev.

Organizatorja, ITF Zveza za tradicionalni taekwondo Slovenije in Evropska taekwondo federacija (EITF), sta bila navdušena nad rekordno udeležbo in brezhibnim potekom prvenstva.

Slovenska reprezentanca v taekwondoju je blestela na prvenstvu, osvojila je odlično šesto mesto v skupnem seštevku. Polzelanka Pia Zoja Glavnik, sicer članica Taekwon-do & Kickboks kluba Skala Velenje, je še posebej izstopala. Povzpela se je na vrh v kategoriji članic borbe do 52 kg. Premagala je nasprotnice iz Ukrajine, Anglije, Grčije in Bolgarije ter postala najboljša članica tekmovanja in s tem osvojila naslov evropske prvakinja. Prav tako si je prislužila srebro v formah črnega pasu (drugi dan).

Skupaj je slovenska reprezentanca osvojila šest naslovov evropskih prvakov, osem drugih in pet tretjih mest.

Tone Tavčer

Pia Zoja Glavnik, evropska prvakinja članic v kategoriji borbe do 52 kg

Gor in dol po mostovih Benetk

V Benetkah že več let poteka pohodniška prireditev, ki se imenuje "Su e Zo Per i Ponti di Venezia", kar v prevodu pomeni "Gor in dol po mostovih Benetk". Prireditev poteka že od leta 1975 in ima dobrodelni namen.

Nepozaben pohod po beneških ulicah

Pot je resnično domiselno speljana in navdušuje s pogledi, ki so značilni za Benetke. Vodne ulice, mostovi, parkirišča gondoljerjev, majhni trgi, nad glavami razobešeno oprano perilo, bogato obloženi limonovci, vonj česna iz bližnje picerije, pogled na zadovoljne ljudi, ki v premnogih lokalčkih srebajo espresso ali kozarec hladnega proška ... To so Benetke, to je Italija.

Kar nekajkrat smo prečkali Canal Grande in opazovali gost vodni promet. Počasi se je naš 12-kilometrski pohod bližal cilju, ki je bil tako kakor start na trgu sv. Marka, kamor so se zgrinjale množice udeležencev. Ob prihodu na cilj so nam podelili priložnostne medalje. Nekaj časa smo se še sprehajali po mestu, nato pa se z vodnim avtobusom, ki se imenuje vaporeto, odpeljali do parkirišča Tronchetto, kjer nas je čakal avtobus.

Domače planinsko društvo je izlet izvedlo skupaj s prijatelji Planinskega društva PTT Celje.

Aleksander Mlakar

Pohod k Sv. Primožu nad Kamnikom

V soboto, 13. aprila 2024, smo si vzeli čas za prvi spomladanski pohod in že četrty v tem šolskem letu. Nekaj manj kot 30 učencev in drugih planincev se je zbralo za šolo na Polzeli okrog 8. ure.

AvtoBUS nas je odpeljal skozi Tuhinjsko dolino, mimo Kamnika in vse do Stahovice. Tam smo se na velikem, urejenem parkirišču izkrcali in bili po parih minutah nared za pohod. Sprva je bilo nekaj asfaltne ceste, ki se je kmalu prelevila v makadam in nas vodila počasi, a vztrajno proti cilju. Pot k Sv. Primožu je namensko poznana že vrsto let kot pastirska, romarska in tudi športna. Od Sv. Primoža naprej se pot zoža in nadaljuje na Veliko planino. Vmes smo šli dvakrat tudi po markirani planinski poti, ki je našo pot malo skrajšala.

Vseskozi nas je spremljalo lepo, sončno in za april pretoplo vreme. Panorama je bila jasna, razgled je segal daleč naokrog. Ko smo se dovolj povzpeli, smo lahko videli Kamnik, obrobje Domžal. Videli pa smo tudi oddajnik

Ob cerkvi sv. Primoža in Felicijana ter cerkvi sv. Petra

na Krvavcu, Kamniški vrh, del Kalškega grebena. Po približno uri in 40 minutah smo prišli na želeni cilj do sakralnih objektov pri Sv. Primožu.

Zaslužno je prišel čas malice, počitka in tudi igre. Okrog 12. ure smo se tisti, ki nas vzpon ni preveč izčrpal, podali še

na razgledišče kakšnih 50 višinskih metrov nad Sv. Primožem. Nato je bil čas za sestop, ki je bil seveda lažji in opravili smo ga posledično tudi hitreje. Malo po 13. uri smo spet prispeli v Stahovico, sledila je le še vrnitev na Polzelo.

Matej Letojne

Po poteh zlatega otoka Krka

Planinsko društvo Obzova s Krka je Planinsko društvo Polzela v nedeljo, 21. aprila 2024, povabilo na tradicionalni pohod na otok Krk. Letošnja trasa se je začela na pomolu v kraju Malinska. Pripravili so tri različno dolge poti.

Ker smo že v soboto prehodili rajsko cesto od Malinske do Njivic, smo v nedeljo izbrali srednje dolgo pot. Ob obali smo krenili do bližnje vasi Vantačiči, kjer smo se podali po poljskih cestah do starega pokopališča Malinska. Po krajšem premoru za malico smo se po drugih poteh odpravili čez pašnike, kjer so nas pozdravljale koze in ovce, po treh urah pa smo se vrnili na izhodišče. Na pomolu je bilo že vse pripravljeno za topli obrok. Ko smo pojedli pasulj, smo od organizatorja prejeli še priznanje za udeležbo.

Sprehod ob obali

Dvodnevni izlet je bil za osem planincev našega društva poln smeha, kulinarike in rekreacije. Vabljeni, da se nam pridružite.

Aleksander Mlakar

Turnokolesarsko potepanje po dišečih in cvetočih stezicah otoka Krka

20. in 21. aprila 2024 smo se štirje člani turnokolesarskega odseka Planinskega društva Polzela odpravili na turnokolesarsko potepanje po otoku Krku.

Za izhodišče smo si izbrali obmorsko vasico Njivice. Po jutranji kavi in zajtrku smo zajahali svoja kolesa in se odpravili proti vasi Omišalj in Titovemu mostu. Kmalu potem, ko smo zapustili Njivice, smo zavili na stezo, po kateri poteka romarska pot Camino Krk, ki obkroži ves otok in je zelo lepo markirana. Pot deloma poteka tik ob morju, predvsem pa zunaj prometnih cest, ki jih le tu in tam prečka, ter skozi vse večje vasi. Čeprav pot ne vodi mimo turističnih znamenitosti, so ob njej smerne table s časovnico, ki na te znamenitosti opozori, od vsakega posameznika pa je odvisno, ali si jih bo ogledal.

Med vožnjo smo občudovali cvetoče ciklame, materino dušico, žajbelj in z vdihavanjem njihovih dišečih vonjav napolnili svoja pljuča. Po približno dveh urah sproščene vožnje smo prikolesarili pod Titov most, kjer smo si vzeli krajši premor za fotografiranje. Nadaljevali smo po pobočju nad morjem in po ozkih stezicah, ki so nas pripeljale v Čižiće. Po malici in zasluženem hmeljnem napitku je sledilo prečkanje otoka in daljši vzpon do najvišje točke sobotne ture, nato pa lep in dolg spust do Vantačičev in Malinske, od koder smo kolesarili tik ob obali nazaj do Njivic, kjer so nas že nestrpnost pričakovali pohodniki našega društva. Z njimi smo ob specialitetah z žara preživeli lep družabni večer.

Člani turnokolesarskega odseka Planinskega društva Polzela

V nedeljo po zajtrku smo se poslovili od pohodnikov in se odpravili vsak na svojo turo. Mi smo si izbrali pot proti mestu Krk, ki nas je ponovno navdušila z lepimi razgledi, omamnimi vonjavami in lepo speljanimi stezicami, ki jih bomo zagotovo kmalu spet obiskali.

Uroš Lešnik

Karate klub Polzela uspešen na mednarodnem tekmovanju v Postojni

V soboto, 11. maja 2024, je v Postojni potekala mednarodna tekma. Na tatamije je stopilo 308 tekmovalcev iz petih držav. Pet članov Karate kluba Polzela se je udeležilo tekmovanja in osvojili so zlato, srebrno in bronasto kolajno.

Zlato je osvojili Žan Goričan v kategoriji dečki -41 kg.

Srebrno in bronasto kolajno je osvojila Julija Rožič med kadetinjami do 61 kg in mladinkami do 59 kg.

Za las prekratek je bil Maks Vidmajer, ki je v zadnjih sekundah izgubil v borbi za tretje mesto.

Luka Deberšek

Žan Goričan (drugi z leve) niza vrhunske nastope na vseh tekmovanjih.

Milica Drobnič zasedla prvo mesto med posameznicami

Društvo upokojencev Andraž nad Polzelo je 7. maja 2024 organiziralo tekmovanje Pokrajinske zveze društev upokojencev v kegljanju na vrvi, ki smo se ga udeležili tudi športniki Društva upokojencev Polzela.

Nastopilo je 14 ženskih in 17 moških ekip. Ženske so zasedle odlično tretje mesto, moški smo bili peti. Med posameznicami je naša tekmovalka Milica Drobnič zasedla prvo mesto.

Boris Turk

 Tekmovalci Društva upokojencev Polzela

Pot sedmih slapov

27. aprila 2024 smo se člani Planinskega društva Polzela odpravili na izlet v zaledje Istre. Prehodili smo Pot sedmih slapov v Buzetu. Pot je krožna in na koncu smo namerili kar 17 kilometrov. Poteka ob reki Mirni, ob kateri so štirje slapovi, ter ob reki Dragi, kjer so trije slapovi.

Večji del poti smo prehodili skozi gozd ob strugi rek, medtem ko smo se del poti od ene do druge reke sprehodi skozi značilno kraško pokrajino, ki je v tem letnem času v polnem razcvetu in omamno diši. Ta del poti poteka po stari tlakovani poti, ki je nekdaj povezovala notranjost dežele z morjem. Ohranjen je tudi Napoleonov most, medtem ko so od vasi ostali le zidovi, ki so se s časom zlili z okolico. Vsi slapovi in tolmeni pod njimi so resnično čudoviti. Pri vsakem smo se ustavili za dlje kot le za selfi. Po eni strani smo si želeli ostati še dlje ob posameznem slapu, po drugi strani pa nas je naprej gnala radovednost, le kakšen bo naslednji.

Čeprav smo do zadnjega slapa prehodili 15 kilometrov in za to porabili šest ur, smo nekako obžalovali, da se je izlet že skoraj končal. Čakalo nas je le še nekajkratno prečkanje reke Mirne. Ker ni bilo mostov, smo za prečkanje uporabljali večje položene kamne, po katerih smo skakali na drugi breg.

 Ob enem izmed slapov

Uroš Lešnik

Hopsi se selijo v drugo slovensko košarkarsko ligo

Košarkarji Rogaške so si z zmago v zadnjem krogu zagotovili obstanek v Ligi Nova KBM. Neposrednega tekmeca Hopse s Polzele so premagali z rezultatom 84 : 68.

Hopsi so v tekmo vstopili s serijo štirih zmag na zadnjih petih tekmah, na odločilni tekmi proti Rogaški pa so bili brez realnih možnosti za zmago. Slatinčani so tehtnico prevesili na svojo stran v tretji četrtini, vodstvo pa so brez težav zadržali v zadnjih desetih minutah. Pri Hopsih je bil najuspešnejši Žiga Fifolt, ki je zbral 20 točk.

Mesto Hopsov, ki bodo v naslednji sezoni nastopali v drugi slovenski košarkarski ligi, bo zasedel Zlatorog Laško, ki je v finalu druge lige premagal Plamo Pur iz Ilirske Bistrice.

Tone Tavčer

Po porazu z Rogaško so Hopsi izpadli iz prve slovenske košarkarske lige.

Planinsko društvo Polzela ima nove državne prvake

V soboto, 11., in nedeljo, 12. maja 2024, je potekalo Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje (SPOT) Poljčane 2024, ki so ga pod okriljem Mladinske komisije Planinske zveze Slovenije (MK PZS) organizirala planinska društva podravske orientacijske lige. Orientacisti Planinskega društva (PD) Polzela smo tekmovali v šestih kategorijah in dosegli odlične rezultate.

- V kategoriji B (učenci od 7. do 9. razreda osnovne šole) so Nace Jazbec, Manca Jazbec, Jure Lešnik, Teodor Tominšek in Jakob Pepevnik osvojili 2. mesto.
- V kategoriji C (mladi do 20 let) so Pavel Zapušek, Jakob Florjanc, Klemen Hudej in Metod Pusovnik osvojili 2. mesto.
- V kategoriji D (člani, starejši od 18 let) so Lev Podbregar, Urša Mati Djuraki, Julija Trobina in Rafael Gulin osvojili 1. mesto.
- V kategoriji E (člani nad 45 let) so Uroš Lešnik, Matija Jazbec, Stanka Tominšek Kužnik, Uroš Jegrišnik in Mirko Jegrišnik osvojili 2. mesto.
- V kategoriji F (družine) so Tanja Jazbec, Lucija Jazbec, Zlatka Jazbinšek in Zvonko Jazbinšek osvojili 1. mesto.
- V kategoriji G (odprta osnovnošolska) so Julija Zabukovnik, Leonida Tominšek, Julija Kramer, Sofia Štih in Jakob Ortl osvojili 4. mesto.

Z doseženimi rezultati smo se v kategorijah B, C, D in E uvrstili na mednarodno Balkansko planinsko orientacijsko tekmovanje (BMUMOC), ki bo jeseni v Severni Makedoniji.

Uroš Lešnik

Člani PD Polzela so v Poljčanah dosegli odlične rezultate v vseh šestih kategorijah.

Olimpijski ogenj prižgal pred 40 leti

Slovenska bakla je obiskala Polzelo 18. maja 2024. Med njenimi nosilci so nekdanji slovenski vrhunski športniki in olimpijci, in to je prijetne spomine zagotovo prebudilo pri Franciju Naraksu s Polzele. Pred štiridesetimi leti je prižgal olimpijski ogenj v Žalcu pred začetkom zimskih olimpijskih iger v Sarajevu, in sicer kot eden izmed najboljših športnikov v takratni nekdanji žalski občini. Še danes rad obuja spomine na to prijetno obdobje. Šport mu je namreč pomenil okno v svet. Bil je član državne reprezentance in nekajkratni državni prvak v teku na 800, 1000 in 1500 metrov.

▲ Franci Naraks s trenirko, ki jo je imel takrat na sebi ob prižigu olimpijskega ognja v Žalcu.

▲ Ob prižigu olimpijskega ognja v Žalcu leta 1980

Njegov športni talent so prepoznali osnovnošolski športni učitelji, ki so bili obenem dejavni v takrat zelo uspešnem in priljubljenem celjskem društvu Kladi-var. Francija so na podlagi dobrih uvrstitev na šolskih tekmovanjih povabili, da se jim pridruži v Celju, in tako se je začela njegova atletska pot. Po šoli in delu na domači kmetiji na Ložnici pri Žalcu je dnevno odhajal v Celje. Njegov trud je bil kmalu poplačan. Postal je eden izmed najboljših takratnih tekačev v krosu ter na 800, 1000 in 1500 metrov. Kot se danes spominja, so bili pogoji dela v petdesetih in šestdesetih letih bistveno težji kot danes. Prve prave

»šprintarce« je od kluba dobil šele, ko je osvojil naslov državnega prvaka v krosu.

»Danes se pri tekmovanju vse vrti okoli denarja. Ko sem tekmoval sam, je bilo vse drugače. Tekli smo, ker smo to radi počeli in ker nam je šport pomenil okno v svet. Po zaslugi športa sem videl zelo veliko krajev,« pravi. Nikoli ne bo pozabil tekmovanja v Grčiji, kamor so se iz Beograda odpeljali z letalom. Nazaj so se kar 39 ur vozili z vlakom. V vagon so vstopili v Atenah in iz njega v Celju. Ta čas je lahko izkoristil za premlevanje njegove odlične uvrstitve na mitingu v počastitev

maratonskega teka. Na klasičnem stadionu v marmorju v obliki črke U si je pritekel prvo mesto. V omari še vedno hrani pokal, ki ga je takrat prejel na jugu Evrope.

Udeležil se je še številnih drugih, takrat zelo priljubljenih dvobojev. Z atletskimi kolegi so med drugim potovali v Francijo, na Norveško in še marsikam drugam.

Imel je čast, da je prižgal olimpijski ogenj leta 1980 v Žalcu, ker je bil do takrat v tamkajšnji občini edini kandidat za nastop na olimpijskih igrah. Franci, ki je aktivno treniral in tekmoval v letih 1954-1964, je bil temu najbližje leta 1960, ko je bil ta največji športni dogodek v Rimu. Doma še vedno hrani trenirko, v kateri je prižgal ogenj. Kot nova je. Nase je sicer ne spravi več, zato pa zelo rad ob pogledu nanjo obuja spomine na čas, ko je bil aktiven športnik in ko je bila atletika še res prava kraljica vseh športov.

Tone Tavčer

Mali oglasi

PEDIKURA – medicinska ali estetska.

Tudi na domu!

Moja masaža, Prebold, GSM: 041 254 640 (Mojca)

MASAŽE (klasična, terapevtska, športna, ročna limfna),

maderoterapija, sprostitveni tretmaji, pedikura, permanentno lakiranje in gel nohti.

Moja masaža, Prebold, GSM: 041 254 640 (Mojca)

Magus GB (diskretno, brez posredovanja):

vedeževanje, osebno svetovanje, poslovno svetovanje. 090 64 63. Cena minute klica je 1,99 EUR (Telekom Slovenije). Druge cene določajo drugi operaterji.

Tisoč obrazov fibromialgije

V četrtek, 18. aprila 2024, je v Občinski knjižnici Polzela potekalo predavanje z naslovom Tisoč obrazov fibromialgije.

Fibromialgija je kronični bolečinski sindrom, za katerega je značilna bolečina po vsem telesu. Drugi simptomi so utrujenost, težave s spanjem in spominom. Nekateri bolniki poročajo tudi o sindromu nemirnih nog, težavah z mehurjem, črevesjem, kožo, preobčutljivosti na hrup, svetlobo, bolečino ali temperaturne spremembe. Sindrom prizadene približno dva odstotka odrasle populacije, več kot 90 odstotkov obolelih predstavlja ženska populacija. Pojavnost sindroma je izjemno narasla zaradi visokega števila prebolelih covid-19, ki lahko povzroči zagon bolezni.

Predavateljica Barbara Gros je predsednica društva Zebra, slovenskega društva za fibromialgijo in druge boleznine ali sindrome, ki povzročajo kronično bolečino. Društvo je ustanovljeno z namenom povezovanja bolnikov, izmenjavanja informacij, podpore bolnikom in sodelovanja s strokovnjaki. Trudi se tudi ozaveščati širšo javnost o neprijazni diagnozi fibromialgije, ki bolnikom one-

▲ Predsednica društva Zebra Barbara Gros med predavanjem

mogoča kakovostno življenje. Spopadajo se z boleznijo, ki je nepredvidljiva, hkrati pa se srečajo z nerazumevanjem na vseh področjih.

Barbara Gros je z nami delila svojo dvajsetletno izkušnjo iskanja razloga svojih številnih zdravstvenih težav, stalne utrujenosti in bolečin. Njena bolezen je končno dobila ime fibromialgija. Med predavanjem nam je natančno pojasnila razlike med fibromialgijo, sindromom

kronične utrujenosti ter izgorelostjo, ki zahtevajo drug način zdravljenja.

Predavanje je bilo zanimivo, zelo poučno in polno praktičnih napotkov, katere specialiste obiskati odvisno od zdravstvenih težav, da bi po načelu izločanja drugih bolezni čim prej ugotovili diagnozo. Pri bolezni, za katero zdravila ni, je pomembno skrbeti zase ter z načinom življenja lajšati simptome in preprečevati njihovo stopnjevanje.

Renata Novak

Kuharska delavnica Turističnega društva Občine Polzela

Turistično društvo Občine Polzela je v začetku meseca aprila organiziralo tradicionalno kuharsko delavnico z naslovom »Testenine rad jem«. Nabiranje kuharskih veščin in novih znanj nam je kot vedno omogočila Osnovna šola Polzela, za kar se jim iskreno zahvaljujemo.

Delavnico je vodila kuharska mojstrica Barbara Cokan Mraz, vodja kuhinje v Tekoškem centru Rogla. Naučili smo se, kako pripraviti raviole, njoke, lazanjo, idrijske žlikrofe in kanelone. Vse te testenine smo okušali z različnimi omakami in nadevi, tako da so se naše brbončice razvajale s široko paletto čudovitih okusov.

Znanja željnih kuharic in kuharjev nas je bilo dvanajst. Navdušeni nad našo mentorico smo se ji pristrčno zahvalili z željo, da se naslednje leto spet srečamo na kulinaricnem doživetju.

Jurij Matjaž

▲ Kuharji so na delavnici pripravili paleto testeninskih jedi.

Pisma v šatulji - splet besed in glasbe

V petek, 12. aprila 2024, se je v avli gradu Komenda literatura združila z glasbo. Svojo novo knjigo »Pisma v šatulji« je predstavila ustvarjalna vsestranska glasbenica Mateja

Mateja Horvat Moira in Jože Krajnc

Horvat Moira. Besede in note je v pogovoru povezal novinar, režiser, igralec in scenarist Jože Krajnc.

Mateja Horvat Moira je vsestranska umetnica, navdušena nad povezovanjem glasbe in literature. Njena strast do ustvarjanja je prepoznana doma in v tujini. Knjižico »Pisma v šatulji« je ob svoji petdesetletnici podarila sebi in vsem, ki jo želijo spoznati na takšen način. Predstavlja zbirko svojih najintimnejših misli in čustev, ki jih je zlila na papir v obliki prozno-pesniških miniatur.

Voditelj večera Jože Krajnc, izkušen in cenjen v medijskem svetu, je s svojo značilno karizmo dogodek razvil in prijeten in sproščen pogovor, ki je občinstvu omogočil vpogled v ozadje ustvarjanja knjige ter globlje pomene skladb. Mateja Horvat Moira je nekaj svojih stvaritev tudi zapela, kar je še dodatno poglobilo doživetje.

Večer literarno-glasbenega povezovanja na gradu Komenda je bil ganljiv in navdihujoč. Srečanje med besedami in notami je omogočilo edinstveno doživetje, ki je odprlo vpogled v ustvarjalni svet Mateje Horvat Moira.

Manuela Mlakar Podgoršek

Svetovni dan knjige - koncert ob soju sveč s ščepcem poezije

23. aprila praznujemo svetovni dan knjige. Slovenija je ena izmed redkih držav, ki praznovanju nameni teden. Medobčinska splošna knjižnica Žalec je s koncertom ob soju sveč in ščepcem poezije praznovala v sredo, 17. aprila 2024.

Inga Ulokina (violina), Olga Ulokina (klavir), Marina Igritskaja (sopran) in Maša Kolšek (flamenko) so zbrane zapeljale z glasbenimi ritmi, ki so ustvarjali čarobne in nepozabne trenutke. Ker praznujemo svetovni dan knjige, so nas z glasbo popeljale po svetu, hkrati niso pozabile na domače avtorje. Slišali smo Rista Savina, Benamina Ipavca in Stanka Preka. Knjižničarji Medobčinske splošne knjižnice Žalec so dodali ščepcem poezije. Glasbo in ples so povezali z rimami, ki opisujejo ljubezen. Recitali so Andreja Hutinski, Valerija Jerman, Karmen Kreže, Andrej Perger in Jolanda Železnik.

Svetovni dan knjige je Unesco razglasil leta 1995. Praznik je tesno povezan s književnostjo, tega dne leta 1616 sta umrla znamenita književnika Miguel de Cervantes Saavedra in William Shakespeare. Svetovni dan knjige je povezan tudi s starim ljudskim običajem, ki izhaja iz Katalonije, ko so si Katalonci od nekdaj na dan svetega Jurija 23. aprila podarjali vrtnico in knjigo. Rekli so: "Vrtnica je za ljubezen, knjiga pa za vedno!" V knjižnici so hvaležni vsem, ki pomagajo krepiti zavest o moči knjig, saj sta bralna pismenost in bralna kultura ključna dejavnika človekovega razvoja.

Od leve proti desni: Andreja Hutinski, Karmen Kreže, Jolanda Železnik, Andrej Perger in Valerija Jerman

Jolanda Železnik, direktorica Medobčinske splošne knjižnice Žalec, je ob zaključku povedala: »Naj knjige ostanejo vaše sopotnice, ki v vas prebujajo užitek branja, kajti ko zapreš dobro knjigo, si drugačen, kot si bil, preden si jo odprl. Nekaj v tebi se je premaknilo, spremenilo. In ne nazadnje: vsi, ki beremo, živimo tisoč življenj. Nebralci le eno.«

Tone Tavčer

Lunina čarobna flavtica

S čarobnim vlakom smo se v četrtek, 18. aprila 2024, s perona Kulturnega doma Polzela natanko ob 18. uri odpravili v svet domišljije male Lune in njene čarobne flavtice avtorja Blaža Pucihar-

ja ter v adaptaciji besedila Eve Deban in priredb glasbe Gašperja Smisla.

Kako glasba osrečuje vsakega, ki se ji prepusti, nam je skozi pripoved doži-

veto orisovala pripovedovalka Ana Ulaga Knez, kot posamezni liki iz pravljice pa so se ji s svojimi inštrumenti pridružili učenci in mentorji Cecilije, Kulturno-glasbenega društva Polzela.

V vlogi otožnega sibirskega tigra, želvaka in strašnega zmaja se je odlično odrezal klarinetist Lenart Florjanc, kolibriju in delfinu je s flavto melodijo posodila Nika Herodež, vlogo vihravega ponija je s saksofonom prevzel Gašper Smisl, Neja Štrajhar in Brina Sevnik prav tako s flavto ter Zala Veler na violini pa so orisali vmesno potovanje male Lune. Za klavirsko spremljavo napete zgodbe sta poskrbeli Klara Jug in Meta Podbregar, poslušalci pa za bučne aplavze in odlično vzdušje.

Večer se je z dvorano, polno nado- budnih otrok in njihovih staršev, končal zares pravljичno. Luna se je po svoji veliki pustulovščini srečno vrnila domov, na poti pa spoznala veliko novih prijateljev.

Gašper Smisl

Obiskovalce je skozi večer popeljala Ana Ulaga Knez v spremljavi učencev in učiteljev Kulturno-glasbenega društva Cecilija.

Prvomajska budnica s Pihalnim orkestrom Cecilija Polzela

Le kaj bi bil 1. maj brez prvomajske budnice? V sredo, 1. maja 2024, smo člani Pihalnega orkestra Cecilija Polzela izvedli že osmo prvomajsko budnico zapored. Zgodaj zjutraj ob 5. uri smo Polzelane začeli prebujati v Ločici ob Savinji in nadaljevali po zaselkih naše občine. Igrali smo na kar 17 različnih lokacijah.

Občane smo počasi prebujali, kaj kmalu pa so nas številni že pričakali na lokacijah in nas bogato pogostili. Hvaležni smo vsakemu, ki si je vzel čas, nas prišel poslušat, nam namenil kakšno lepo besedo ali tople stisk rok in nam podaril kaj za zob. Resnično smo hvaležni vsakomur.

Hkrati se zahvaljujemo PGD Ločica ob Savinji, ki so nam prijazno posodili gasilski kombi, s katerim smo se vozili naokrog in po zvočnikih predvajali vnaprej posnete koračnice, katerih avtor je predsednik KGD Cecilija Polzela in dirigent orkestra Gašper Smisl. Občina Polzela ima ogromno zaselkov in v enem dopoldnevu težko obišče- mo vse, zato upamo, da ste prek zvočnikov ujeli vsaj kakšen delček koračnice in se tako prebudili v prijetne prvomajske praznike. Se vidimo naslednje leto.

Živa Avžner

Prvomajsko budnico so letos zaigrali na 17 lokacijah.

Pihalni orkester Cecilija pristopil k projektu "Na Golici"

Na pobudo Pihalnega orkestra Jesenice - Kranjska Gora, ki letos praznuje 150. obletnico delovanja, in Zveze slovenskih godb smo tudi s Pihalnim orkestrom Cecilija Polzela pristopili k projektu "Na Golici".

V soboto, 11. maja 2024, smo točno ob 12. uri kot mnogi orkestri po domačih krajih, nekateri godbeniki pa tudi prav na Golici (gori), zaigrali Avsenikovo Na

Golici, ki letos praznuje 70. obletnico od izida. Na našem profilu na Facebooku ji lahko prisluhnete še v naši izvedbi.

Na zboru Zveze slovenskih godb, ki je potekal 6. aprila 2024, je Pihalni orkester Jesenice - Kranjska Gora predstavil pobudo za izvedbo skupnega projekta slovenskih godb. Ob zaznamovanju 150-letnice delovanja Pihalnega orkestra Jesenice - Kranjska Gora v letu 2024

so želeli s posebnim dogodkom počastiti Avsenikovo glasbo in skladbo Na Golici.

Skladbo je leta 1954 ustvaril Slavko Avsenik, aranžma je napisal Vilko Ovsenik za Gorenjski kvartet. Prvi posnetek skladbe Na Golici je bil predvajan v oddaji Četrтков večer na Radiu Ljubljana istega leta. Originalna različica skladbe praznuje 70 let od nastanka v letu 2024 in je v tem času postala največkrat predvajana instrumentalna skladba na svetu.

Pri snemanju prve različice je sodeloval tudi trobentar Franc Košir, ki je bil član Pihalnega orkestra na Javorniku, predhodnika današnjega Pihalnega orkestra Jesenice - Kranjska Gora. Orkester se lahko pohvali tudi s častnim članstvom Slavka Avsenika. Do leta 2024 še ni bil izdan uradni aranžma skladbe Na Golici za pihalni orkester, kar jih je dodatno spodbudilo k snovanju tega projekta. Pod priredbo se je podpisal Peter Tovornik.

Ob visokem jubileju želimo Pihalnemu orkestru Jesenice - Kranjska Gora še na mnoga uspešna glasbena leta.

Živa Avžner

▲ "Na Golici" so glasbeniki, ki sodelujejo pri projektu zaigrali na različnih lokacijah 11. maja točno ob 12. uri.

Zlatoporočenca Marija in Milan Bezjak

Drugo soboto v maju sta 50 let skupnega življenja (zlati poroko) praznovala Polzelana Marija in Milan Bezjak, zdaj stanujoča v Petrovčah.

Obred zlate poroke je v petrovški baziliki Matere božje opravil pater Drago ob spremljavi glasbene skupine Margareta, civilni obred pa je bil v dvorani Doma krajanov v Andražu nad Polzelo, kjer sta zakonca tudi nekaj časa živela. Župan Občine Polzela Jože Kužnik je zakoncema izročil tudi darilo Občine Polzela.

Med vožnjo z limuzino iz Petrovč proti Andražu so jih na Polzeli pričakali gasilci PGD Polzela, PGD Ločica ob Savinji in PGD Andraž nad Polzelo s curkometom.

Zakonca Bezjak sta se tako vpisala v knjigo zlatoporočencev, kar sta potrdila tudi sinova Igor in Robert, ki sta bila njuni priči. Z njimi so se veselili tri vnukinje in vnuk ter trije pravnuki in pravnukinja, ki so njun ponos, ter še številni drugi.

Tone Tavčer

▲ Marija in Milan Bezjak sta praznovala 50. obletnico poroke.

Razstavljala oče Peter in hči Anita

V pričakovanju pomladi, ko nam je bilo že zadosti turobnih zimskih dni, sta nas s čudovitim dogodkom presenetila in razveselila Peter Bizjak in Anita Rojnik. Bogato razstavo svojih likovnih del sta za mesec dni postavila na ogled na gradu Komenda Polzela.

▲ Umetnik Peter Bizjak (levo) in župan Jože Kužnik ob sliki sv. Florjana

Ob odprtju razstave se je 28. marca 2024 zbralo veliko njihovih prijateljev. Mnogi domačini poznajo Petra kot slikarja in restavratorja, ki že več kot pol stoletja slika in obnavlja poslikave različnih obeležij. Manj znano pa je, da gre po njegovih slikarskih stopinjah tudi hči Anita. Prav ona je zbrala pogum in vztrajnost, da je prepričala Petra za postavitev razstave, ki je prva Petrova samostojna razstava na Polzeli in tudi prva Anitina, saj se je nedavno pridružila likovnikom KUD Polzela.

Peter je eden izmed stebrov ljubiteljskega slikarstva na Polzeli, je eden izmed prvih članov likovne sekcije KUD Polzela, ki je bila na pobudo Stanka Novaka ustanovljena pred 36 leti. Bil je tudi član Društva šaleških likovnikov Velenje, kjer je leta 1991 obiskoval grafično šolo akademika Arpada Šalamona. Tam se je seznanil s tehniko lesoreza, monotopije, kolažgrafa in jedkanice. Zanimivo je, da mu je bil to velik izziv in da se je v teh tehnikah uspešno izpopolnjeval ter predstavljal svoja dela širom po Sloveniji. Tudi na tokratni razstavi je postavil na ogled nekaj tovrstnih del.

Peter pravi, da slika, odkar pomni. Ob tem se skrivnostno smehlja. Že iz časov, ko je skupaj s svojim očetom pleskal in valjčkal stene stanovanj, je bilo jasno, da ga barve zelo privlačijo. Seveda pa se ni zadovoljil samo ob enotnih ploskovnih barvah sten. Zanimive so mu postale poslikave sakralnih objektov in slikanje na platnu. S tem je zagotovo potrdil znani izrek slikarskega

velikana Pabla Picassa, da je slikanje le drugačen način pisanja dnevnika. Obnovljene slike mnogih cerkva in kapelic ter mnogo novih poslikav novih kapelic v bližnji in daljni okolici so delo pridnih in sposobnih rok našega krajevnega umetnika Petra. V številnih slikah, ki so bile na ogled na gradu Komenda, je zaznati njegovo slikarsko pot, čeprav pravi, da je večina razstavljenih slik novejših. Nekaj slik pa je vendarle starejših, prav te odražajo njegovo neizmerno ljubezen in voljo do slikarskega ustvarjanja.

Anita je predstavila očeta Petra kot skromnega, dobrega in plemenitega človeka, ki zna pomagati, je zdravnik za dušo. Kot restavrator je vsak nabožni kipec do potankosti dodelal in obnovil, da je postal spet vreden ogleda kje na domu, v kapelici ali cerkvi. Restavratorska dela v mnogih cerkvah in kapelah je opravljal pod okriljem spomeniškega varstva. Pri tem delu mu je zadnja leta pomagal tudi sin Peter, vendar je moral oče tovrstno restavratorstvo zaradi zahtevnosti in nevarnosti opustiti. Z nostalgijo se spominja obdobja osemdesetih let, ko je bila izjemno moderna poslikava hišnih fasad v tehniki kraspanke. V svež omet je na fasado naslikal in izdolbel sliko, ki je bila unikat za vsako hišo. Še danes lahko vidimo kakšno zgradbo s Petrovo poslikavo.

Anita je še povedala, da je bila očetova slikarska želja nekje v ozadju že takrat, ko je bil še redno zaposlen. Šele po upokojitvi pa je našel več časa za risanje in slikanje. Glavni motivi so bili pokrajina, še zlasti Logarska dolina, prav tako slikanje nabožnih motivov. Občuduje očeta, kako umirjeno slika, kako lahkotno se poigrava z mešanjem barv, da doseže zeleno podobo. Slika z oljnimi in tudi akrilnimi barvami ter je zelo zadovoljna, da se mu je lahko pridružila, da je postal njen mentor. Seveda upa, da bo še dolgo njegova učenka. Anita ima na tokratni razstavi manjše število svojih del, saj upa, da bosta z očetom še dolgo slikala in da bodo na naslednji razstavi prevladovala njena dela.

Na razstavi, ki je bila na ogled do 22. aprila 2024, smo lahko v zapisu Petrove vnukinje Alje prebrali, da njegove freske krasijo številne javne in zasebne ustanove, kar priča o njegovi izjemni dediščini v umetniškem svetu.

Med vsemi številnimi razstavljenimi slikami je mnogim obiskovalcem oko pritegnila slika sv. Florjana v velikem ovalnem formatu. Za to sliko se je avtor Peter Bizjak odločil, da jo podari polzelskim gasilcem. Svoj namen je povedal županu Jožetu Kužniku in tako je bila sprejeta zamisel, da bi lahko ta čudovita slika zavetnika gasilcev postala oltarna slika v kapelici sv. Florjana v Šeneku. Na Florjanov godovni dan, 4. maja, bo ob slovesni sveti maši dobil oltar kapelice v Šeneku sliko sv. Florjana.

Odprtje razstave je glasbeno polepšal Petrov nečak Boris, v imenu likovnikov KUD Polzela se je avtorjema zahvalila Mojca Korošec, Petru kot ustanovnemu članu likovne sekcije na Polzeli sta se zahvalili Anga Pinter in Anica Tamše. Za uradno odprtje sta z mnogimi pohvalnimi in zahvalnimi besedami poskrbela podžupan Igor Pungartnik in župan Jože Kužnik.

Mojca Korošec

Gasilci praznovali god svojega zavetnika sv. Florjana

Prvo majsko nedeljo so se gasilci gasilskega poveljstva Občine Polzela tradicionalno udeležili maše v počastitev svojega zavetnika sv. Florjana, ki praznuje 4. maja. Tokrat je bila maša v cerkvi sv. Florjana v Šeneku.

Več kot 70 gasilk in gasilcev, od najmlajših do najstarejših, iz prostovoljnih gasilskih društev (PGD) Andraž nad Polzelo, Polzela ter Ločica ob Savinji je v ešalonu, ki mu je poveljeval Lado Košec, prikorakalo do cerkvice sv. Florjana, kjer jih je sprejel domači župnik Urban Lesjak. Gasilci so se z mašo zahvalili sv.

Florjanu, ker jih varuje takrat, ko oni varujejo druge, in se mu priporočili za vnaprej. Florjanovo mašo je s petjem obogatil cerkveni pevski zbor Župnije Andraž nad Polzelo.

Legenda pravi, da je bil sv. Florjan rimski vojak in je služil vojsko okoli leta 300 našega štetja v provinci Norik blizu Dunaja na ozemlju današnje Avstrije. Prestopil je v krščansko vero in jo tudi učil ter oznanjal med vojaki in ljudstvom. Rimljani so v tistem času kristjane preganjali in tako ga je pooblaščenec cesarja Dioklecijana dal mu-

čiti ter umoriti. Na noge so mu privezali mlinske kamne in ga vrgli v reko Enns. Pozneje je bil razglašen za mučenika in svetnika ter zaščitnika vode in ognja.

Zbrane je ob koncu maše pozdravil župan Občine Polzela Jože Kužnik in v svojem govoru poudaril, da gasilska dejavnost ni le dejavnost, nujna za varnejše življenje, ampak tudi dejavnost, ki ohranja vrednote, na katere se v sodobnem času vse prevečkrat pozablja: tovarištvo, solidarnost, sodelovanje in spoštovanje. Vsem zbranim gasilcem se je zahvalil za njihovo požrtvovalnost, drugim navzočim pa, ker podpirajo in cenijo njihovo delo. S priložnostnim darilom se je zahvalil tudi likovnemu umetniku Petru Bizjaku, ki je novo oltarno sliko sv. Florjana dobrodušno podaril.

Po maši so družabno srečanje nadaljevali v parku graščine Šenek.

Tone Tavčer

➤ Slovesne maše v Šeneku se je udeležilo več kot 70 gasilcev, nad oltar pa so umestili sliko sv. Florjana, ki jo je podaril slikar Peter Bizjak.

Na ogled izdelki kar 203 učencev iz osnovnih šol

V Savinovem likovnem salonu bo do 8. junija 2024 na ogled razstava likovnih del učenk in učencev sedmih osnovnih šol Spodnje Savinjske doline. Naslov letošnje razstave je *Ekspresija in impresija – čutim, torej ustvarjam*. Na razstavi vidimo več kot 150 individualnih in skupinskih likovnih del, ki so jih ustvarili 203 učenci pod vodstvom 25 mentoric in 1 mentorja.

Iz Osnovne šole Polzela razstavlja 15 učencev, ki so ustvarjali pod mentorstvom Urške Juhart in Sanje Hrastnik Jančič. Zbrana dela sta v likovni salon smiselno umestili likovni pedagoginji Tina Žličar (Osnovna šola Vransko - Tabor) in Zoja Podbrežnik (Osnovna šola Braslovče) ob pomoči dveh sodelavcev Zavoda za kulturo, šport in turizem Žalec Uroša Goveka in Bena Dolinška. Kulturni program so pripravili učenci Osnovne šole Vransko - Tabor.

Na odprtju je zbrane nagovoril žalski župan Janko Kos in mladim likovnikom čestital za dela, ki jih razstavlja. Spremno

Učenci Osnovne šole Polzela z mentoricama Urško Juhart in Sanjo Hrastnik Jančič

besedilo ob razstavi je pripravil umetnostni zgodovinar Matija Plevnik, prebrala pa ga je Nastija Močnik, pomočnica direktorja za področje kulture, ki je o razstavi med drugim povedala: »Na razstavi sta enakovredno zastopani obe veji upodabljanja umetnosti, kiparstvo in slikarstvo,

ki prav žarita v sobivanju oblik, barv in raznolikih likovnih tehnik. Te se odražajo v pestri motiviki, ki vključuje portrete, krajino, žanrsko slikarstvo, ornamentiko, vse do reliefov in tridimenzionalnih kiparskih stvaritev. Med motiviko izstopata človeška figura (portret) in krajina.«

Tone Tavčer

Odlikovanih deset gasilcev Gasilske zveze Žalec

V Ormožu je v soboto, 20. aprila 2024, plenum Gasilske zveze Slovenije (GZS), ki je najvišji organ med dvema kongresoma in na katerem so v plenarnem delu delegati gasilskih zvez vse Slovenije, med njimi so bili tudi trije delegati Gasilske zveze Žalec (Milan Pustoslemšek, Ludvik Meklav in Lidija Krk), pregledali in potrdili poročilo o delu GZS za leto 2023 in program dela za letos, potrdili so gasilsko koračnico z naslovom *Gasilska moč* ter za častnega poveljnika GZS imenovali Francija Petka.

Prejemniki odlikovanj

V drugem, slavnostnem delu so podelili najvišja priznanja GZS: priznanja Matevža Haceta, kipec gasilca in plaketo gasilca. Za življenjsko delo na področju gasilstva jih je prejelo 11 gasilcev posameznikov. Zbrane je nagovorila tudi predsednica države Nataša Pirc Musar.

Podeljenih je bilo tudi 37 odlikovanj za hrabrost GZS, ki so jih prejeli gasilci za izjemno hrabra dejanja v lanskih poplavih, ko so pri pogumnem in požrtvovalnem reševanju ujetih ljudi iz poplavljenih objektov ter nevarnih območij izpostavili tudi svoja življenja. Med njimi je bilo deset gasilcev iz Gasilske zveze Žalec: Bojan Adamič, Boštjan Bradeško, Bojan Cukjati, Matej Kos, Sergej Matko, Sebastijan Peharda, Aleš Pšaker, Urh Rak, Vito Sorčan in Martin Šoštarčič. Prejemnike odlikovanj za hrabrost so vsi udeleženci v dvorani na čelu s predsednico države v znak spoštovanja počastili s stoječim aplavzom.

Tone Tavčer

S trobento in Pod medvedovim dežnikom na pravljčni uri v Občinski knjižnici Polzela

Aprilska pravljčna ura je bila v polzelski knjižnici pomladno razigrana. Ko je enkrat v srcu pomlad, je tudi dež in veter ne spodita. Zakaj zvončku rečemo zvonček, trobentici trobentica? Zvonita in trobita? Kako pa se sliši, ko se trobi?

Jaz vem, je rekel sodelavec Andrej Perger, ko je prišel izza knjižne police s trobento v rokah. Otroci so osupnili, starši tudi. Andrej je član Godbe Liboje, otrokom je pokazal, kako pride zvok iz trobente, poskusili so tudi sami in videli, da ni tako preprosto. S spremljavo trobente so zapeli nekaj pomladnih pesmi.

Irena je prišla z velikim rožnatim dežnikom in s pravljico Pod medvedovim dežnikom. Njen dežnik ni bil rdeč kot medvedov, a je bil dovolj velik, da so si lahko predstavljali, kako je medved pod svojega povabil gozdne živali, da so bile na suhem. Četudi pravljice niso slišali prvič, je vedno prijetno govoriti o tem, kako dober občutek je, ko si prijazen in pomagaš.

V ustvarjalnem delu so nastali papirnati tulipani v lončkih zemljo. Dobrih 15 minut je bilo treba, da so zrastle.

Otroci so navdušeno raziskovali zvoke trobente.

Irena Štusej

Kolumbija - skriti raj v ritmu sprememb

Zakaj bi namesto rajskih plaž obiskali eno izmed najbolj zloglasnih držav sveta? Deželo, ki je 56-krat večja od Slovenije, zaradi preteklosti povezujemo z mnogimi stereotipi, v zadnjih letih pa se domačini vztrajno trudijo za pozitivne spremembe.

V iskanju pristne popotniške destinacije se je naš gost Jan Korošec v začetku leta podal na raziskovanje Kolumbije, s svojimi fotografijami in videoposnetki pa nas je v petek, 19. aprila 2024, popeljal skozi številne kotičke te južnoameriške države.

Njegovo izkušeno fotografsko oko je ujelo razcvet Commune 13, nekoč najbolj nevarne soseske v mestu Medellin, in ostanke mesta Cartagena, ki predstavlja zakladnico kolonialne Španije. Spoznali smo postopek gojenja, obiranja in priprave cenjene kolumbijske kave ter občudovali lepote narodnih parkov z ogromnimi palmami, ki rastejo tudi na nadmorski višini do 2500 metrov. Občinstvo je z zanimanjem prisluhnilo izkušnji prenočevanja v džungli in številnih prijetljajev z lokalnimi prevoznimi sredstvi.

Polna dvorana ekomuzeja v gradu Komenda je bila dokaz, da Kolumbija vsekakor pritegne. Jan pa nam je obljubil, da se bo ob naslednji dogodivščini z veseljem vrnil na domačo Polzelo in nam predstavil še kakšno destinacijo.

Lidija Praprotnik

Navdušeni poslušalci so prisluhnili dogodivščinam v Kolumbiji.

Zaključna prireditev projekta Savinjšani beremo 2023/24

V začetku maja 2024 se je na posebni prireditvi v dvorani Doma II. slovenskega tabora Žalec zaključila 17. sezona branja odraslih v projektu Savinjšani beremo 2023/24, ki jo vsako leto pripravi in izpelje Medobčinska splošna knjižnica Žalec.

Bralci šestih občin Spodnje Savinjske doline (Braslovče, Polzela, Prebold, Vransko, Tabor in Žalec) oziroma vsi, ki so se pridružili projektu, so lahko izbirali iz raznovrstnega nabora vsebin domačih in tujih avtorjev. Branje je potekalo od 20. novembra 2023, to je od dneva slovenskih splošnih knjižnic, do konca aprila 2024. Sicer pa vsakoletno priporočeno branje velja tudi kot splošno priporočilo vrednega branja. To sezono je v projektu sodelovalo 290 bralk in bralcev.

Bralce in goste, med katerimi je bila večina županov občin Spodnje Savinjske doline, je pozdravila direktorica Medobčinske splošne knjižnice Žalec Jolanda Železnik, ki je prireditev zasnovala in povezovala. K nagovoru je povabila bibliotekarko Ireno Štusej, dolgoletno sodelavko v projektu, in župana Občine Žalec Janka Kosa, ki je nagovoril bralce v imenu županov sodelujočih občin. V nadaljevanju programa je sledil pogovor z avtorjema, katerih dela so brali v projektu - pisateljico in igralko Tino G. Go-

▲ Tudi iz Občine Polzela sodeluje veliko bralk in bralcev.

renjak ter novinarjem Dela in pisateljem Lucijanom Zalokarjem. V duhovitem pogovoru z direktorico Jolando Železnik so bralci lahko začutili njuno energijo.

V nadaljevanju je sledil »stand up« ali »sit down« nastop Tine G. Gorenjak, ki je izvajal glasen smeh v dvorani. V sklepnem delu programa je sopranistka Nataša Zupan ob spremljavi pianista Tadeja Horvata izvedla zakladnico kla-

sičnih mojstrov in od opere do muzikala. Vrhunec ene izmed pesmi je bil šopek rdečih vrtnic, ki je iz rok umetnice podelil med zbrane v dvorani.

Naslednja sezona branja v projektu Savinjšani beremo 2024/25 se začne 20. novembra 2024. Priporočamo, da sledite našim objavam.

Irena Štusej

Zahvala

DONACIJA GOBELINOV

V imenu pokojnega gospoda Januša Rasiewiczza je njegova žena, gospa Jožica Sovinc Rasiewicz, podarila Domu upokojencev Polzela zbirko gobelinov. Gobelini že krasijo mrliško vežico Doma upokojencev Polzela in prehodni hodnik kot zbirka štirih letnih časov. Za podarjene gobeline se iskreno zahvaljujemo.

Dom upokojencev Polzela

Kmečka tržnica na kmetiji Košec

V soboto, 13. aprila 2024, je bila na kmetiji Košec v Ločici ob Savinji prava kmečka tržnica. Tokratni dogodek so organizirali v sklopu celotedenskega dogajanja Teden turističnih kmetij.

Teden kmetij je letos organiziran prvič, pobudnik pa je Zveza turističnih kmetij Slovenije. Sodelujoče kmetije so od 12. do 21. aprila 2024 povabile k raziskovanju naravnih čarov in bogate dediščine naših turističnih kmetij. Z izbranimi delavnicami, degustacijami in ogledi so obiskovalcem približale kulturo in tradicijo življenja na podeželju ter jim omogočile, da so se pre-pustili odkrivanju naravnih lepot slovenskega podeželja.

Na kmečki tržnici se je predstavila kmetija Košec z me-snimi izdelki, kot so pивske klobase, hrenovke, pečenice, ter z njihovo stalno ponudbo lešnikov in izdelkov iz njih. Predstavi-li so se še naslednji ponudniki: Posestvo Najin vrt iz Podvina pri Polzeli z namazi, sokovi, šparglji in česnom; pekarna Z. M. A. J. - Zlatko Majhen s pekovskimi izdelki iz krušne peči; vi-narstvo Marič iz Petrovč z bio vinom in bio peninami; kmetija Pr?Gabršk iz Češnjic v Tuhinju z jogurti, siri in drugimi mlečni-mi izdelki, ki nastanejo iz mleka krav, ki se pasejo po zeliščnih pašnikih Menine planine; Turistično društvo Šempeter.

Tone Tavčer

Raznvrstna paleta lokalnih dobrot, predstavljenih na kmečki tržnici

Skupina Oljka

Skupina Oljka se sestaja vsak ponedeljek v prostoru med-generacijskega centra.

Slavljenka Cvetka (spredaj s šopkom) je najstarejša članica skupine Oljka.

Rade se družimo, malo poklepetamo, obujemo spomine, večkrat kaj preberemo, barvale smo mandale, igrale miselne igre. Na vsakem srečanju telovadimo, da se malo razgiblje-mo. Ob vsakem rojstnem dnevu se poveselimo, zapojemo slavlj-enki, kaj prigriznemo in seveda nazdravimo. Ida Rančigaj poskrbi, da vsaka članica za praznik prejme vrtnico.

Tokrat je praznovala naša najstarejša članica Cvetka, ki nam še vedno daje razne nasvete in rada zapoje.

Beti Mlakar

VEČ NAS JE, BOLJE JE

GODBA LIBOJE IN PIHALNI ORKESTER CECILIJA

**V NEDELJO, 26. MAJA 2024,
OB 18. URI
V LETNEM GLEDALIŠČU LIMBERK GRIŽE**

V PRIMERU SLABEGA VREMENA BO KONCERT V DOMU II. SLOVENSKEGA TABORA ŽALEC.

VSTOP PROST. PROSTOVOLJNI PRISPEVKI ZAŽELENI.

Poklicni vozniki za državne naslove

Zveza neodvisnih združenj logistov in mehatronikov Slovenije in Združenje šoferjev in avtomehaničnikov Savinjska dolina sta na avtopoligonu v Ločici ob Savinji v soboto, 13. aprila 2024, pripravila sedmo državno delovno tekmovanje poklicnih voznikov. Največ uspeha posamezno in ekipno so imeli poklicni vozniki iz ZŠAM Laško.

Nastopilo je 38 poklicnih voznic in voznikov, ki so se najprej prek računalnika pomerili v poznavanju cestnoprometnih predpisov, nato pa v spretnostni in varni vožnji v treh kategorijah na avtopoligonu ZŠAM Savinjska dolina.

V kategoriji posamezno do 3,5 tone je zmagal Martin Pušnik (ZŠAM Laško), drugi je bil Anton Konec (Nomago), tretji pa Ivan Pogladič (ZŠAM Velenje), ekipno je bil prvi ZŠAM Laško, drugi ZŠAM Savinjska dolina.

V kategoriji nad 3,5 tone je zmagal Rado Jeromel (ZŠAM Velenje), drugi je bil Roman Tekavc (ZŠAM Savinjska dolina), tretja Nika Romšak (ZŠAM Laško), ekipno je bil prvi ZŠAM Laško, drugi ZŠAM Savinjska dolina.

V kategoriji avtobusi je zmagal Matej Sevšek (ZŠAM Laško), drugi je bil Aleksander Tilingier, tretja Emanuela Školanja (oba

Preizkus iz spretnostne vožnje

Nomago), ekipno je bil prvi Nomago, drugi ZŠAM Laško, tretji ZŠAM Savinjska dolina.

Prehodni pokal je že tretjič zapored osvojila ekipa ZŠAM Laško, zato so pokal prejeli v trajno last.

Tone Tavčer

Velika salamijada v Andražu nad Polzelo

V Andražu nad Polzelo je 18. aprila 2024 potekala velika salamijada, dogodek sta skupaj pripravila Društvo upokojenecv Andraž in Občina Polzela. Na salamijadi je sodelovalo 19 izdelovalcev domačih salam z 20 vzorci salam.

Tričlanska komisija je pod vodstvom Janeza Šumaka ocenjevala 20 vzorcev domačih salam. Ocenjevali so po pravilniku o ocenjevanju Zveze društev salamarjev Slovenije. Najvišja možna skupna ocena treh sodnikov je bila 45 točk, od tega največ, šest točk, za okus, štiri točke za prerez (videz, barvo in teksturo), tri točke za vonj in dve točki za zunanjo podobo.

Občinstvo sta v uvodu pozdravila predsednik Društva upokojenecv Andraž Emilijan Zabukovnik in podžupan Občine Polzela Igor Pungartnik. Program je povezoval Janez Šumak, za glasbo pa so poskrbeli domači muzikanti in Andražki oktet. Vsi obiskovalci so lahko brezplačno okušali salame v obliki narezka, a tudi drugih okrepčil ni manjkalo.

Ob podelitvi priznanj so bili izpostavljeni izdelovalci najbolj ocenjenih salam, in sicer: Anton Brunšek, Rok Vasle, Iztok Drobež, Branko Jelen in Marjan Zabukovnik. Najbolje ocenjena salama z 39,1 točke je postala salama pridelovalca Antona Brunška.

Predsednik komisije Janez Šumak skupaj s predsednikom DU Andraž Emilijanom Zabukovnikom, najboljšima salamarjema Francem Drobežem in Antonom Brunškom ob prisotnosti podžupana Igorja Pungartnika

Zahvala za uspešno izvedeno veliko salamijado gre predvsem članom Društva upokojenecv Andraž, strokovni ocenjevalni komisiji, proizvajalcem salam, ki so prinesli vzorce salam v ocenjevanje, domačim gospodinjam, obiskovalcem prireditve in Občini Polzela.

Biserka Škoflek

Mladinke Andraža nad Polzelo na gasilsko olimpijado

▲ Mladinke in mladinci PGD Andraž nad Polzelo z mentorji, vodstvom društva in županom Jožetom Kužnikom

V nedeljo, 21. aprila 2024, je v Slovenski Bistrici potekalo izbirno tekmovanje Gasilske zveze Slovenije za Mladinsko gasilsko olimpijado 2024, ki bo julija v Italiji. Na tekmovanju je sodelovalo 22 tekmovalnih enot mladink in mladincev, med njimi dve ekipi iz Gasilske zveze Žalec, in sicer mladinke in mladinci PGD Andraž nad Polzelo.

Mladinke PGD Andraž nad Polzelo so osvojile odlično drugo mesto in se tako uvrstile v nadaljnje priprave za mladinsko

gasilsko olimpijado, mladinci pa so osvojili sedmo mesto. Obe ekipi so ob prihodu domov pri gasilskem domu v Andražu nad Polzelo pričakali župan Občine Polzela Jože Kužnik, domači gasilci in drugi gasilci Občine Polzela, starši, krajani ter predstavniki Gasilske zveze Žalec. Skupaj so se povsili ob lepem uspehu.

Mladinska gasilska olimpijada CTIF 2024 bo potekala od 21. do 28. julija 2024 v kraju Borgo Valsugana v pokrajini Trentino v Italiji.

Tone Tavčer

Povezovalna moč ljudi

Poplave, ki so 4. avgusta 2023 prizadele tudi Spodnjo Savinjsko dolino, še niso pozabljene. Marsikateri otrok ob močnem nallivu še vedno čuti stisko, smo slišali na Osnovni šoli Polzela. Da bi lahko povedali, kaj so takrat doživljali, da bi o tem izvedeli tudi drugi in da njihove zgodbe ne bi bile pozabljene, so na Osnovni šoli Polzela posneli kratek film. Nastal je za natečaj Evropa v šoli, katerega krovni naslov je bil Dobro se z dobrim vrača.

Scenarija, snemanja in montaže filma se je lotil osmošolec Marko Šolajič, pri snemanju pa mu je pomagal njegov brat, petošolec Nikolaj. V filmu z naslovom Razdiralna moč narave – povezovalna moč ljudi sta intervjuvala nekatere učence, ki so poplavo občutili na lastni koži, in nekatere učence, ki so poplavljenim šli pomagat. Kratke izjave sta prispevali tudi Olga Hočevar, predsednica Krajevne organizacije Rdečega križa na Polzeli, in Liza Hočevar, prostovoljka. Film so na državnem tekmovanju uvrstili na tretje mesto med osnovno- in srednješolskimi filmi. Markova mentorica je bila Mojca Cestnik.

▲ Avtor filma Marko Šolajič in prostovoljec Juš Cizej

Vabljeni ste, da si filmček ogledate. Dostopen je na spletni strani Osnovne šole Polzela pod zavihkom Filmski projekti.

Olga Hočevar

Ob svetovnem dnevu Zemlje posejana gredica travniškega cvetja

Med uvodnim pozdravom podžupana Igorja Pungartnika

22. april je svetovni dan Zemlje, ki ga na pobudo civilne družbe po vsem svetu praznujemo že več kot 35 let. Namen tega dne je opozoriti javnost na ranljivost planeta, na katerem živimo, bivamo in smo. Z izginotjem raznovrstnosti življenja lahko izginejo stvari, ki so nam povsem samoumevne: čista voda, svež zrak, petje ptic, rastline okoli nas ...

V ponedeljek, 22. aprila 2024, je Občina Polzela - TIC Polzela v sodelovanju z Osnovno šolo Polzela in Vrtcem Polzela organizirala dogodek v počastitev naše-

mu planetu. Uvodni pozdrav zbranim je namenil podžupan Občine Polzela Igor Pungartnik. Obiskala nas je tudi celjska dopisniška hiša RTV Slovenija ter pripravila radijski in televizijski prispevek z našimi najmlajšimi. Dve skupini šolskih otrok in skupina vrtčevskih otrok so skupaj z učiteljicami in vzgojiteljicami pripravili zanimiv program našemu planetu. Zatem smo pred gradom skupaj z vsemi otroki zasejali gredico s travniškim cvetjem. Gredica nas bo ob vsakem prihodu zagotovo rezveselevala z raznobarnim travniškim cvetjem skozi vse leto. Majhne spremembe vsako-

dnevni navad so zelo dobrodošle za način našega življenja in prav je, da je tako že pri najmlajših. Prvošolčki so dogodek sklenili z mislijo »Vsak, ki zastruplja moj čudežni vrt, sebe in mene obsoja na smrt«.

Vsem, ki kakor koli pripomorete k ohranjanju narave, se zahvaljuje Zemlja s svojimi naravnimi danostmi. Naj bo naše vodilo naslednje: reciklirajmo in očiščujmo, postanimo odgovorni potrošniki. Naj bo dan Zemlje vsak dan.

Lidija Praprotnik

Zdrava hrbtenica je osnova dobrega počutja

16. maja 2024 smo v prostorih Medgeneracijskega društva Mozaik Polzela v sodelovanju s Centrom za krepitev zdravja Spodnje Savinjske doline izvedli delavnico Zdrava hrbtenica pri starejših, ki jo je vodila fizioterapevtka Maša Zupan.

Na predavanju smo slišali o sestavi in funkciji hrbtenice, pomenu vsakodnevne gibanja in vlogi ravnotežja ter kako pravilno in varno izvedemo vaje v domačem okolju.

Marjana Šmajš

Predavateljica Maša Zupan, fizioterapevtka

Skupaj nam je lepše

Počitnice štirih generacij

Tokrat je učenka **MAŠA PETROVIČ** z nami delila počitniške izkušnje štirih generacij.

Prababica Cvetka: Živela sem na veliki kmetiji v Orli vasi. Nikoli ni bilo prostega časa. Zame je skrbel brat, starše so ubili med vojno, bila sem ukradeni otrok. Na morje nismo hodili. Prvič sem bila na morju v osmem razredu, ko smo šli kot razred za en dan na obalo.

Kot otrok sem morala veliko delati na polju, travniku in v hlevu. Kaj dosti časa ni bilo za igro. Šele nedeljsko popoldne je bilo tisto, ko smo se lahko otroci povesečili in se družili. Igrali smo se z igračami, a le s tistimi, ki smo jih izdelali doma. Hodili smo za Savinjo.

Zelo rada prepevam. Znam veliko pesmi. Spomnim se deklamacij, ki sem se jih morala naučiti kot otrok. Rada jih povem, pa naj bodo ruske ali nemške. Zdaj sem stara 89 let.

Babica Beti: Vsake počitnice sem preživela en teden na morju, kakšen dan sem bila tudi pri teti na počitnicah v Trnavi. Tam je bila kmetija in sem pomagala pri lažjih opravilih. Doma pa smo se otroci družili kar na cesti, se igrali ristanc, zemljo krast, boj med

dvema ognjema, skrivalnice ... Prometa ni bilo veliko, zato ni bilo toliko skrbi, da bi se komu kaj zgodilo. Igrali smo se na železniški postaji, se skrivali po vagonih ...

Mamica Barbara: Počitnice sem preživljala vsako leto na morju, pozimi pa sva z mamo Betko hodili smučat. Veliko smo se igrali zunaj, družili smo se na teniškem igrišču. Rekli smo, da gremo k Partizan. Rada sem igrala tenis s prijateljico Dašo. Kopat smo se hodili v Orlo vas, saj je bilo včasih tam kopališče Pingo.

Rada sem poslušala glasbo. Poleti sem bila velikokrat pri mamiki Dani in atu Žanu za Savinjo, kjer sta bila doma. Tam so bili še drugi sestriči in so večkrat ušpičili kakšno lumparijo. Ker mamika Dana ni bila nikoli huda, sem rada hodila tja.

Jaz, Maša: Tudi moje počitnice so zelo aktivne. Vsako leto grem s kolonijo na morje, prav tako še s starši. Čeprav je naše življenje bolj mobilno, sem vseeno veliko zunaj s prijatelji.

Maša Petrovič z mamico, babico in prababico

Veliko se družimo na igrišču, kjer igramo odbojko na mivki, se vozimo s kolesi, poslušamo glasbo. Doma imamo bazen, zato se s prijateljicami tudi večkrat kopamo in prespimo skupaj.

Olga Hočevnar

Krajevni odbor Založe organizira

zvočno kopel z gongom,

ki bo v petek, 31. maja 2024, ob 19. uri
v prijetnem naravnem okolju Tajhta na Polzeli.

Prijave zbiramo do zapolnitve mest po telefonu:
051 362 149 (Neža), najpozneje do 25. maja 2024.

S seboj prinesite blazino, vzglavnik in odejo.
Predviden je prostovoljni prispevek.

V primeru slabega vremena bo dogodek prestavljen na drug termin.

Vabljeni!

POLZELAN

maj 2024

Odkrivamo ljudskega umetnika ... *slikarja Hermana Vašla*

Ljudski umetnik, slikar Herman Vašl, je bil rojen 30. novembra 1879 v Zgornjih Grušovljah v Savinjski dolini. Umrli je leta 1954 in bil pokopan na pokopališču v Šempetru v Savinjski dolini. V Savinjski dolini in tudi širše po Sloveniji so ohranjene njegove poslikave cerkva, kapel in drugih posvetnih objektov, ohranjene so tudi njegove slike, ki spominjajo nanj.

Herman Vašl je sebe označeval za umetniškega, dekorativnega, baročnega slikarja, in ta naziv je ohranjen na njegovem pečatu. Šolal se je v Gradcu in na Dunaju, svoje razstave je imel v Gradcu. Slikal je po Savinjski dolini, na Polzeli, v Andražu nad Polzelo, Šempetru, Preboldu, Braslovčah, na Vranskem in po širši Sloveniji, v Velenju, Trbovljah, po okolici Ljubljane in drugod.

Največ časa je preživel v Zgornjih Grušovljah pri Šempetru, živel je tudi v Andražu nad Polzelo, leta 1922 se je poročil na Sevčnikarjevo domačijo. Z ženo Marijo sta imela sina Bogdana, ki je padel v Pohorskem bataljonu, star 20 let.

Slikar in pleskar Herman Vašl nam je zapustil bogat slikarski opus stenskih poslikav, fresk. Tako imamo ohranjene njegove izvirne freske v Andražu nad Polzelo na Andrejčevi, Jelovškovi, Bizjakovi kapeli. Njegove freske so v cerkvah v Šempetru, Preboldu, Plešivcu, Škalah pri Velenju. Njegove poslikave so na Polzeli v nekdanji gostilni Cimperman in Bizjakovi hiši, Vili Košenina, lovski sobi nekdanje gostilne, na Vranskem.

Zapustil nam je tudi oljne slike z versko in posvetno motiviko. Slike so ohranjene v Andražu nad Polzelo, na Polzeli, v Grušovljah in drugod. V Zadržnem domu v Andražu nad Polzelo je ohranjena njegova slika, odrska zavesa z motivom kraja. Slikal je tudi scenske motive za gledališke in lutkovne igre.

Nastopal je tudi v gledaliških predstavah. Največ je igral v komičnih vlogah in s svojimi predstavami navduševal občinstvo ter izzval salve smeha. Bil je tudi zanimiv pripovedovalec zgodb iz tedanjega življenja.

V spominu ostaja kot pravi ljudski umetnik, vedno gospoško opravljen, s palico, cilindrom, metuljčkom, goljuživčkom in pečatnim prstanom. Poleg slikanja je nastopal še v ljudskih igrah, igral citre in lepo pel. Imel je tudi umetelno pisavo in ko je pisal kralju, mu je ta osebno odgovoril.

Na podlagi tako bogatega, vsestranskega, umetniškega delovanja ljudskega umetnika, slikarja Hermana Vašla, želimo obuditi spomin na tega skoraj pozabljenega savinjskega rojaka ob njegovi 145. obletnici rojstva.

Gradivo o Hermanu Vašlu so pripravili Milena Moškon, Peter Bizjak, Konrad Brunšek in Slavko Košenina.

Junij 2024

Sobota, 1. 6. 2024

- od 5.00 do 21.00: **Turnokolesarski izlet po zaledju Trsta**
Planinsko društvo Polzela
- ob 17.15: **19. kolo medkrajevne lige malega nogometa – Andraž 2023/24**
Igrišče Andraž; Športno društvo Andraž
- ob 19.00: **Poletni večer s Triom Vivere**
Grad Komenda; TIC Polzela

Nedelja, 2. 6. 2024

- od 9.00 do 16.00: **Pasuljada**
Grad Komenda; Mladinsko društvo Polzela
- ob 9.00: **Redni tedenski šahovski hitropotezni turnir – prva nedelja 10-minutni, preostale nedelje 5-minutni**
Kulturni dom Polzela; Šahovski klub Polzela

Ponedeljek, 3. 6. 2024

- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Oljka**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 18.00 do 19.00: **Rekreacija – telovadba**
Mala telovadnica OŠ Polzela; Društvo upokojencev Polzela

Torek, 4. 6. 2024

- od 9.00 do 11.00: **Iskrice – ročna dela**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- ob 10.00: **2. turnir streljanja z zračno puško**
Igrišče Andraž; Športno društvo Andraž
- ob 17.00: **Teden ljubiteljske kulture: razstava malih živali in delavnica slikanja za otroke in odrasle**
Kulturni dom Polzela; KUD Polzela – likovna sekcija
- od 17.00 do 19.00: **Kegljanje s kroglo na vrvici, pikado, metanje kovinskih obročev na trn**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- ob 17.40: **Polzelo obišče Junak Deželak**
Športni stadion Polzela; TIC Polzela
- od 18.00 do 19.30: **Šahovski krožek**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela

Sreda, 5. 6. 2024

- od 8.00 do 9.30: **Nordijska hoja**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 8.30 do 10.00: **Bralni krožek Mravljice**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 15.15 do 16.45: **Tehnika sproščanja z meditacijo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 17.00 do 18.30: **Delavnica Do zdravja z naravo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela

Četrtek, 6. 6. 2024

- od 8.15 do 9.15: **Gibanje za zdrav življenjski slog**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 18.00: **Kolesarjenje**
Parkirišče pri Občini Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- ob 17.00: **Rekreacija – streljanje z zračno puško, kegljanje, pikado, krogi**
Športno igrišče Andraž; Društvo upokojencev Andraž

Petek, 7. 6. 2024

- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Taščice**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- ob 16.00: **Začetek lige tenisa posameznikov**
Teniško igrišče Andraž; Športno društvo Andraž
- od 17.00 do 19.00: **Pikado, metaje kovinskih obročev na trn, kegljanje s kroglo na vrvici**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela

Sobota, 8. 6. 2024

- ob 5.00: **Pohod na Kozji vrh – Jezersko**
Zbor pri igrišču v Andražu; Športno društvo Andraž
- ob 17.15: **20. kolo medkrajevne lige malega nogometa – Andraž 2023/24**
Igrišče Andraž; Športno društvo Andraž
- ob 19.00: **Likovna razstava s koncertom: »Slike z razstave«**
Dvorišče Cecilije, KGD Polzela; Cecilija, kulturno-glasbeno društvo Polzela

Nedelja, 9. 6. 2024

- ob 9.00: **Redni tedenski šahovski hitropotezni turnir – prva nedelja 10-minutni, preostale nedelje 5-minutni**
Kulturni dom Polzela; Šahovski klub Polzela

Ponedeljek, 10. 6. 2024

- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Oljka**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 18.00 do 19.00: **Rekreacija – telovadba**
Mala telovadnica OŠ Polzela; Društvo upokojencev Polzela

Torek, 11. 6. 2024

- od 9.00 do 12.30: **Dobrodelni bazar Zate odpad, zame zaklad – otroci za Karolino**
Osnovna šola Polzela; Osnovna šola Polzela
- od 9.00 do 11.00: **Iskrice – ročna dela**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 17.00 do 19.00: **Kegljanje s kroglo na vrvici, pikado, metanje kovinskih obročev na trn**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela

KOLENDAR DOGODKOV

- ob 18.00: **Delavnica oblikovanja in poslikave okrasnih izdelkov z mentorjem**
Kulturni dom Polzela; KUD Polzela – likovna sekcija
- od 18.00 do 19.30: **Šahovski krožek**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela

Sreda, 12. 6. 2024

- od 8.00 do 9.30: **Nordijska hoja**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 15.15 do 16.45: **Tehnika sproščanja z meditacijo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 17.00 do 18.30: **Delavnica Do zdravja z naravo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela

Četrtek, 13. 6. 2024

- od 8.15 do 9.15: **Gibanje za zdrav življenjski slog**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 18.00: **Kolesarjenje**
Parkirišče pri Občini Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- ob 17.00: **Rekreacija – streljanje z zračno puško, kegljanje, pikado, krogi**
Športno igrišče Andraž; Društvo upokojencev Andraž

Petek, 14. 6. 2024

- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Taščice**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 17.00 do 19.00: **Pikado, metaje kovinskih obročev na trn, kegljanje s kroglo na vrvici**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev
Polzela
- ob 19.30: **Poletni večer z Alyo**
Grad Komenda; TIC Polzela

Sobota, 15. 6. 2024

- ob 17.00: **Odprtje razstave »7. mednarodna likovna kolonija Novi Klošter«, dan odprtih vrat dvorca, sveta maša, gobarska razstava in kulinarika, srečanje malih vokalnih skupin**
Dvorec Novi Klošter Založe; KUD Polzela, Občina Polzela, JSKD – izpostava Žalec
- ob 17.15: **21. kolo medkrajevne lige malega nogometa – Andraž 2023/24**
Igrišče Andraž; Športno društvo Andraž

Nedelja, 16. 6. 2024

- ob 9.00: **Redni tedenski šahovski hitropotezni turnir – prva nedelja 10-minutni, preostale nedelje 5-minutni**
Kulturni dom Polzela; Šahovski klub Polzela
- ob 15.00: **Šaljive kmečke igre in vleka traktorja**
Športni park v Andražu nad Polzelo; Kulturno društvo Andraž

Ponedeljek, 17. 6. 2024

- ob 8.00: **Razstava likovnih del »7. mednarodna likovna kolonija Novi Klošter« (do 11. 7. 2024)**
Grad Komenda Polzela; KUD Polzela
- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Oljka**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 18.00 do 19.00: **Rekreacija – telovadba**
Mala telovadnica OŠ Polzela; Društvo upokojencev Polzela

Torek, 18. 6. 2024

- od 9.00 do 11.00: **Iskrice – ročna dela**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev
Polzela
- od 17.00 do 19.00: **Kegljanje s kroglo na vrvici, pikado, metanje kovinskih obročev na trn**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev
Polzela
- od 18.00 do 19.30: **Šahovski krožek**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela

Sreda, 19. 6. 2024

- od 8.00 do 9.30: **Nordijska hoja**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 8.30 do 10.00: **Bralni krožek Mravljice**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 15.15 do 16.45: **Tehnika sproščanja z meditacijo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 17.00 do 18.30: **Delavnica Do zdravja z naravo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela

Četrtek, 20. 6. 2024

- od 8.15 do 9.15: **Gibanje za zdrav življenjski slog**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- od 16.00 do 18.00: **Kolesarjenje**
Parkirišče pri Občini Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- ob 17.00: **Rekreacija – streljanje z zračno puško, kegljanje, pikado, krogi**
Športno igrišče Andraž; Društvo upokojencev Andraž

Petek, 21. 6. 2024

- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Taščice**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo
Mozaik generacij Polzela
- ob 15.30: **Teniški turnir posameznikov**
Teniško igrišče Andraž; Športno društvo Andraž
- od 17.00 do 19.00: **Pikado, metaje kovinskih obročev na trn, kegljanje s kroglo na vrvici**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev
Polzela
- od 19.00 do 19.30: **Otroška ustvarjalna delavnica »Pogumni srčni vitez išče zaklad« in obisk pravih vitezov**
Grad Komenda; TIC Polzela v sodelovanju z Društvom
Dobra ideja

Sobota, 22. 6. 2024

- ob 17:15: **22. kolo Medkrajevne lige malega nogometa z zaključkom**
Igrišče Andraž; Športno društvo Andraž
- od 20.00 do 21.30: **Občinska proslava ob dnevu državnosti**
Športni park Andraž nad Polzelo; Občina Polzela v sodelovanju s Kulturnim društvom Andraž in Športnim društvom Andraž

Nedelja, 23. 6. 2024

- ob 8.00: **Izlet s kolesi**
Zbor pri igrišču v Andražu; Športno društvo Andraž
- ob 9.00: **Redni tedenski šahovski hitropotezni turnir – prva nedelja 10-minutni, preostale nedelje 5-minutni**
Kulturni dom Polzela; Šahovski klub Polzela
- ob 20.30: **Ob kresni noči na Goro Oljko**
Zbor pri igrišču v Andražu; Športno društvo Andraž

Ponedeljek, 24. 6. 2024

- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Oljka**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 18.00 do 19.00: **Rekreacija – telovadba**
Mala telovadnica OŠ Polzela; Društvo upokojencev Polzela

Torek, 25. 6. 2024

- od 9.00 do 11.00: **Iskrice – ročna dela**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- od 17.00 do 19.00: **Kegljanje s kroglo na vrvi, pikado, metanje kovinskih obročev na trn**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela

Sreda, 26. 6. 2024

- od 8.00 do 9.30: **Nordijska hoja**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 15.15 do 16.45: **Tehnika sproščanja z meditacijo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 17.00 do 18.30: **Delavnica Do zdravja z naravo**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela

Četrtek, 27. 6. 2024

- od 8.15 do 9.15: **Gibanje za zdrav življenjski slog**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 15.00 do 16.00: **Meritve krvnega tlaka, sladkorja, holesterola**
Medgeneracijski center Polzela; Društvo upokojencev Polzela, KORK Polzela, prisotna tudi patronažna sestra
- od 16.00 do 18.00: **Kolesarjenje**
Parkirišče pri Občini Polzela; Društvo upokojencev Polzela
- ob 17.00: **Rekreacija – streljanje z zračno puško, kegljanje, pikado, krogi**
Športno igrišče Andraž; Društvo upokojencev Andraž

Petek, 28. 6. 2024

- ob 7.00: **Pohod: Golte**
Zbor pri Domu krajanov Andraž; Društvo upokojencev Andraž
- od 15.00 do 16.30: **Srečanje pogovorne skupine Taščice**
Medgeneracijski center Polzela; Medgeneracijsko društvo Mozaik generacij Polzela
- od 17.00 do 19.00: **Pikado, metaje kovinskih obročev na trn, kegljanje s kroglo na vrvi**
Društveni prostori DU Polzela; Društvo upokojencev Polzela

Sobota, 29. 6. 2024

- ob 7.30: **Pohod po spominskih obeležjih Andraža**
Zbor pri igrišču v Andražu; Športno društvo Andraž
- od 8.00 (do sobote, 6. 7. 2024): **Poletni planinski tabor Soriška planina**
Osnovna šola Polzela; Planinsko društvo Polzela
- ob 15.00: **7 ur malega nogometa Vzhod : Zahod**
Igrišče v Andražu; Športno društvo Andraž

Nedelja, 30. 6. 2024

- ob 9.00: **Redni tedenski šahovski hitropotezni turnir – prva nedelja 10-minutni, preostale nedelje 5-minutni**
Kulturni dom Polzela; Šahovski klub Polzela
- ob 17.00: **5. športno srečanje med člani društev Andraža, srečanje članic in članov ob prazniku društva**
Igrišče v Andražu; Športno društvo Andraž
- ob 17.00: **3. turnir streljanja z zračno puško**
Igrišče Andraž; Športno društvo Andraž

OBČINA POLZELA

**V TOREK, 4. JUNIJA 2024, OB 17.40
NA ŠPORTNEM STADIONU POLZELA**

**POLZELO OBIŠČE
JUNAK DEŽELAK**

Manca Košir v spomin – posejmo seme dobrega ...

Pred več kot štirimi desetletji so se najine poti srečale in prepletle za vedno ... Takrat je prihajala na polzelsko osnovno šolo kot mentorica mladih novinarjev, dopisnikov in ustvarjalcev šolskih glasil. Pozneje se je naše sodelovanje razširilo še na turistično dejavnost v šoli in širše v Občini Polzela. Manca Košir je leta 1987 skupaj s Turistično zvezo Slovenije zasnovala prvi otroški turistični festival Turizmu pomaga lastna glava. Potekal je na Polzeli, vodili pa so ga člani takratnega novinarskega krožka z mentoricama Valerijo Pukl in Regino Mratinkovič ter se na njem tudi predstavili s svojim turističnim projektom in prvim filmom o Polzeli. Leta 2022 smo v okviru občine in v sodelovanju Osnovne šole Polzela pripravili spominski dogodek, na katerem smo predstavili razvoj turizma nekoč, danes in v prihodnje ... Vizijo razvoja turizma na Polzeli je predstavil tudi župan Jože Kužnik. Na okrogli mizi je sodelovala Manca Košir, kot osrednja gostja celotnega dogodka. Bili smo zelo počaščeni, da je prišla med nas, čeprav je bila takrat že resno bolna. S svojo toplino in neizmerno energijo se je globoko dotaknila vseh nas – nastopajočih in obiskovalcev. Med drugim je poudarila pomen dobrega učitelja in njegov usodni vpliv na otrokov razvoj. »Slab učitelj lahko ubije mnogo več otrok kot zdravnik,« je bila odločna.

Zato moj namen na tem mestu ni razkrivati njenega obsežnega življenjskega opusa, vseh registrov njenega delovanja, ampak jo predstaviti, kakor smo jo doživeli v dolgoletnem osebnem stiku. Ob njenem slovesu od tuzemskega življenja se je oglasilo kar nekaj mentoric in nekdanjih članov novinarskega krožka. Vsi so izrazili hvaležnost, da so lahko bili obdarovani z njeno bližino, modrostjo in duhovitim svetovanjem pri pisanju in urejanju šolskega glasila. Z Manco smo se srečevali še potem, ko so bili že srednješolci, največkrat na Vimperku. Mnogi izmed njih so postali odlični novinarji ali pa so uspešni na drugih sorodnih področjih. Med nami so se spletle nevidne vezi, navsezadnje smo ovekovečeni tudi v njenem priročniku *Mladi novinar* (Ljubljana, 1985).

V osemdesetih letih, ko je bila zaposlena na Fakulteti za družbene vede, je vzgajala mladi rod novinarjev po vseh osnovnih šolah v Sloveniji. V Pilu je urejala posebno rubriko, v kateri je objavljala tudi prispevke učencev in jih usmerjala v ustvarjalne in angažirane dopisnike, ki znajo razmišljati s svojo glavo ... Z njeno pomočjo se je razširila mreža dopisnikov, razcvetel pa se je tudi naš šolski časopis *Glas mladih* ter postal eden izmed najboljših v Sloveniji in tedanji Jugoslaviji. Vendar pa čar vsega tega niso bili toliko uspehi, kot je bilo preprosto veselje ob druženju z Manco, ki je žarela ljubezen in je bila pravi magnet za nas vse. Iskren stisk roke, topel objem, iskrive oči – vse to in še mnogo več je bila naša draga Manca.

Navdihovala nas je tudi kot strastna bralka in ambasadorica knjig, zato je večkrat gostovala na šolskih prireditvah s podelitvijo bralnih značk. »Knjiga je hrana za dušo,« je ponavljala na vsakem koraku. Sicer pa je širila bralni virus širom po Sloveniji v okviru študijskih krožkov »Beremo z Manco Košir«, ki so pozneje prerasli v različna pogovorna srečanja z avtorji knjig in drugimi gosti ... Vodila je tudi številne TV oddaje, v eni izmed njih, z naslovom *Moški – ženske*, sem sodelovala tudi sama, prav tako v eni izmed sedmih knjig epistol, ki jih je napisala in

nosi naslov *Ženska pisma*. Manca je večkrat ponosno izjavila, da je v pisanju knjig epistol svetovna rekorderka, pohvali pa se lahko tudi s 1500 intervjuji. Sicer pa je oboževala mistično poezijo, najraje je prebirala Kocbeka, Kosovela, Hafisa ... Napisala je dve pesniški zbirki: *Iz trebuha in neba* ter *Iz neba do dna*.

Lahko povzamem, da je bilo vse njeno delovanje prežeto z ljubeznijo do življenja, do soljudi, do bivanja, do Boga in še posebej do ranljivih – otrok in starejših ... Na tem mestu bi rada omenila dve področji, na katerih je delovala predano, z vsem srcem. Ustanovila je revolucionarno gibanje »Kakšno šolo hočemo«, v katerem si je vrsto let prizadevala za spremembe v šolstvu. Mene je najbolj navdušila njena ideja o doživljajski pedagogiki, ki sem jo skupaj s sodelavci vnašala v šolsko prakso. V času pandemije je glasno opozarjala na posledice, ki jih zdaj ugotavljajo strokovnjaki (pandemija motenj v duševnem razvoju, tesnoba in anksioznost otrok).

»Moja največja učiteljica življenja je smrt,« je venomer ponavljala, zato je bila tudi dolgoletna prostovoljka v Slovenskem društvu Hospic. In še bolj utrdila prepričanje: »Ljubezen je močnejša kakor smrt.«

Njena poslednja želja je bila, da posejemo semena dobrega in slavimo življenje ... S hvalnico življenju in hvaležnostjo v srcu za vse, kar nam je Manca poklonila, se poslavljamo od nje, a semena dobrega bomo še naprej sejali vsi, ki smo povezani v mreži ljubečih src ...

KAJ OSTANE

Kaj odteka skozi prste časa,
ko mineva vse?

Kaj ostane v drobni, krhki dlani,
ki je izpustila čas in svoje bivanje?

Kristal spomina. In sled ljubezni,
ki potuje iz roda v rod in je edina Pot.

(Manca Košir: *Iz neba do dna*, Ljubljana 2023)

Valerija Pukl

Iz knjige *Mladi novinar*, 1985. Na fotografiji: Manca Košir na delovnem srečanju z mladimi novinarji in mentorico Valerijo Pukl.

Z dogodka Turizmu pomaga lastna glava, na katerem je bila leta 2022 Manca Košir osrednja gostja.

Zahvala

Poslovala se je naša draga mama in stara mama

ANGELA PADER
(30. 9. 1937–24. 4. 2024)

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izkaze sožalja ter pomoč. Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti in jo boste ohranili v lepem spominu.

Vsi njeni žalujoči

*Tako kot reka v daljavo se izgubi,
odšel si tiho brez slovesa in za seboj pustil le spomin
na naša skupna leta, a v srcih naših še vedno živiš.*

V spomin

Minilo je pet let žalosti,
odkar nas je zapustil naš dragi

FRANC ŠTAHL
(29. 1. 1942–26. 5. 2019)
z Brega pri Polzeli

Hvala vsem, ki stojite ob njegovem grobu in mu prižigate svečke.

Zelo te pogrešamo tvoji najdražji!

*Pol življenja si posvetil delu z lesom.
To ti je dalo moč in energijo.
Prišla je pomlad, narava se prebuja,
zastal je dih, ostala je tišina, ni več bolečine in trpljenja.
Za sabo si pustil sledi, tvoje delo pridnih rok,
spomin nate več en bo.*

Zahvala

STANKO KUDER
(26. 11. 1934–4. 4. 2024)
Rimska cesta 85, Šempeter

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem, Društvu upokojencev Andraž nad Polzelo za izrečena sožalja, darove, darovano cvetje in svete maše. Zahvala gospodu župniku Mirku Škofleku, pogrebni službi Ropotar, JKP Žalec in skupini Chicas.

Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

*Zahvale in spomine za naslednjo
številko Polzelana sprejemamo
do 10. junija 2024 oziroma do
zapolnitve prostora.*

*Besedilo skupaj s fotografijo
lahko oddate osebno v uredništvo
Polzelana (Malteška cesta 28, 3313
Polzela) ali po elektronski pošti
urednistvo-polzelan@polzela.si.*

Poletni večer s *TRIOM VIVERE*

OBČINA POLZELA

1. 6. 2024

OB 19. URI

GRAD KOMENDA POLZELA

VSTOPNICE NA TIC POLZELA IN EVENTIM

Koncert **ALYA**

OBČINA POLZELA

Gost: Rok Lunaček (Flirrt)

14. 6. 2024

OB 19.30

GRAD KOMENDA POLZELA

VSTOPNICE NA TIC POLZELA IN EVENTIM

